

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIXON

When She
DANCES

DANS ETTİĞİNDE

BİR RİSDAVERSE MASALI

Çeviri Kitaplar

 Telegram

RUBY DIXON

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Fotoğrafi: [Depositphotos.com](https://depositphotos.com)

Kapak Tasarımı: Kati

Wilde Düzenleme: Aquila

Edits Hatalar: Benim :)

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Dans Ettiğinde

Bölüm 1

Bölüm 2 Bölüm

3 Bölüm 4

Bölüm 5 Bölüm

6 Bölüm 7

Bölüm 8 Bölüm

9 Bölüm 10

Bölüm 11 Bölüm

12 Bölüm 13

Bölüm 14 Bölüm

15 Bölüm 16

Bölüm 17 Bölüm

18 Bölüm 19

Bölüm 20 Bölüm

21 Bölüm 22

Sonsöz

Yazarın Notu

Daha Fazlasını mı

İstiyorsunuz?

DANS ETTİĞİNDE

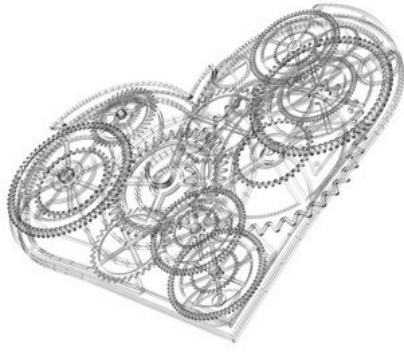
Günlerimi dansçı bir kız olarak geçirmeyi hiç beklemiyordum... ama alternatiften iyidir. Pis bir uzay istasyonu kantininin penceresinde kalçalarımı oynatıyor ve daha iyi günler için umut ediyorum.

Üç Nebula İstasyonu'ndaki en korkutucu uzaylı tarafından satın alındığımda, o güzel günler yolda demektir. Kırık Sırtlı Zakoar karaborsa protez ticareti yapan bir cyborg. Metal çenesi ve korkutucu tavrıyla bakması bile dehşet verici. Galaksideki herkesin gözünü korkutuyor... benim dışımda.

Zakoar benim adımları istemiyor. Aslında, benden hiçbir şey istemiyor... küçük bir yatak sporu dışında. İstekli olmam karşılığında, beni korkusuzca yaşayabileceğim insan dostu bir gezegene götürecektir.

Aşk pazarlığın bir parçası değil, ama onunla geçirdiğim her an, metalin altındaki erkek hakkında daha çok şey öğreniyorum...

...ve bir anda kendim için çok farklı bir mutlu son hayal ediyorum...

S Bazen dans ederken farklı bir hayatın hayalini kuruyorum. Dünya'yı ya da eve dönmeyi hayal etmiyorum; bu benim için bile çok gerçekçi değil. Bu yüzden farklı şeyler hayal ediyorum. Bir kahramanın kantine gireceğini hayal ediyorum,

Abuar'dan beni satın almasını, ayak bileğimdeki zinciri çözmesini ve sonra beni buradan götürmesini talep ediyorum. Hayallerimde Üç Nebula İstasyonu'ndan bile ayrılıyoruz. Kalabalık, nemli koridorları, karanlık odaları ve biraz köhne daireleri terk ediyoruz. Geri dönüştürülmüş havanın tadını ve motorların sürekli vızıltısını geride bırakıyoruz ve yeni bir yere gidiyoruz. Güneş ışığı ve aydınlığın olduğu, havanın taze ve temiz olduğu bir yere.

Bunlar hayalini kurduğum şeyler. Aylar önce dans etmekten bıktığım şarkılarla, sürekli aynı sinir bozucu müzikle geçen bir günü daha atlatmamı sağlayan bu hayallerdir. Başka bir uzaylı müşteri sahnemin kenarında belirip beni yakalamaya çalıştığında beni ayakta tutan hayallerimdir. Dokunaçlardan birini tekmeleyip uzaklaştırıyorum ve sahnenin kenarına yerleştirilmiş tabelayı gösteriyorum. Okuyamıyorum, ama birkaç uzaylı lehçesinde yazılmış ve müşterilere bana dokunmamalarını, kolayca morardığımı ve beni morartanların para cezasına çarptırılacağını söylüyor.

Bu kısım kesinlikle doğru. Kolay çürürüm. Her zaman öyleydim. Bu genetik. Ve kantinin içinde olduğum için cildim çok solgun olduğundan, bu morluklar cildimde canlı görünür. Bu yüzden diğer köle kızlar gibi arka odalarda çalışmak yerine kantinin penceresinde dans ediyorum. Çıplak, dönen bir insan onları kapıdan içeri sokuyor ve birkaç içki içtiklerinde artık buradaki tek insanın ben olduğumu ve benimle birkaç saat geçiremeyeceklerini umursamıyorlar.

Yani dans etmek o kadar da kötü değil. Bacağımdaki zincir kendi güvenliğim için; Abuar'ın dikkati dağılmışken kimse beni alıp götüremez. Bu daha önce de oldu, o yüzden zincir. Kaybedilmeyecek kadar değerliyim ve bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan emin değilim. Muhtemelen iyi, çünkü beni çalan hiç kimsenin aklında saf düşünceler yoktur. Kötü çünkü bu sonsuza kadar burada sıkışıp kalacağım, bu boktan istasyonda dans edeceğim, bir düzine farklı dünyanın uzaylıları çıplak, titreyen kıcıma bakacak.

En azından bir pencerem var. Avuçlarımı cama bastırıp kalçalarımı sallıyorum ve pencereden kalabalığa bakarken tanıdık bir yüz görüyorum.

Robot adam. Cyborg. Yine beni izliyor.

Bedenimden bir ürperti geçiyor ve kalçalarımı biraz daha coşkuyla sallıyorum. Her gün en az bir kez dükkânından çıkıp birkaç dakika beni izliyor gibi görünüyor. Kantine hiç gelmiyor. Benimle hiç konuşmaz. Sadece uzaktan bakar. Bu her gün oluyor, tıpkı benim her gün bu pencerede olduğum gibi. Ve düzenli bir olay olduğu için, fantezilerimde yer alıyor.

Elbette, korkutucu görünüyor. İnsanlık dışı ve vücudunun her tarafını saran metal parçalar da bu konuda pek yardımcı olmuyor. Ama iri ve güçlü ve asla içki içmek ve bana pençe atmak için kantine gelmiyor, bu yüzden bazen onun hakkında fanteziler kuruyorum. Bana karşı şehvetle dolup taşacağını ve gelip beni satın almak isteyeceğini hayal ediyorum. Düşünceli, korkunç dış görünüşüne rağmen nazik ve kibar olduğunu ve beni kantinden çıkarıp yeni bir hayata taşıdığını.

Kendime sağlıklı bir hayal g c ne sahip olmanın yardımcı olduğunu s yl yorum. Varlığım olan bu   pl kte aklı başında kalmamın tek yolu bu. Bu y zden meme u larını cama bastırıyorum, sallanırken boncuk boncuk olmalarına izin veriyorum, g zlerim uzaktaki g m ş  eneli adamda.

Gel ve kurtar beni, diyorum ona. Gel ve beni tüm bunlardan kurtar.

Ama hiç yapmıyor. Birkaç dakika sonra dükkânına geri dönüyor ve fantezim kayboluyor. İç çekerek kantine geri dönüyorum, ellerimi vücudumda gezdiriyorum ve sahnenin kenarında toplanmış müşterilere küçük bir gülümseme veriyorum.

Sadece başka bir gün.

Kantin gece için kapandığında ayaklarım ağrıyordu. Hep öyle olur. On iki saat boyunca sahnede ayakta duruyorum, sadece bir şeyler yiyip içmek ve işemek için ara veriyorum, sonra tekrar pencereye çıkıp boktan uzaylı müziği dinliyor ve buradan gitmeyi hayal ediyorum. Tabii ki ayakkabı yok, çünkü bu tüm "çıplak dans eden kız" görüntüsünü mahvederdi ve bu yüzden barmen kelepçemin kilidini açmak için anahtarla geldiğinde yüzümü buruşturuyorum.

"Uzun bir gün müydü?" Chaila bana yorgun bir bakış atarak soruyor. Kendisi bir ooli, kurbağamsı, bodur bir ırk ve güzellikleriyle pek de ödüllendirilmiyorlar. Abuar'ın kölelerinden biri olmasına şaşırdım ama iyi bir içki hazırlıyor ve son derece sadık, sanırım bu her şeyi açıklıyor.

Kilidimi açıp sahneden inebilmem için elini uzatırken omuz silkiyorum. "Hepsi uzun." "Bu seferki biraz daha uzayacak," diyor Chaila sert bir sesle.

Hemen donuyorum. Bana bir battaniye uzatıyor, dans etmeyi bıraktığımda üşüyeceğimi ve terimin tenimde kuruyacağını biliyor. Ben almadım. Onun yerine içimde kötü bir his var. "Ben... odalara geri mi dönüyorum?" Eğer öyleyse, bu benim en kötü kabusum. Orada müşterilere farklı bir "hizmet" vererek geçirdiğim zamandan nefret ettim. Sonrasında kendimi ne kadar kirli hissettiğimden, beni ellemelerinden ve bana ait olmayan yerlere dokunmalarından nefret ettim. İşte bu yüzden dans etmekten asla şikâyet etmem, çünkü fahişelikten iyidir. Bütün gün bir vitrinde kıcımlı sallamayı tercih ederim. Ben şanslı olanım. Her zaman bu kadar şanslı olmayacağımı biliyorum. Çok yaşlı görüldüğüm ya da göğüslerim düştüğü gün boku yiyeceğimi biliyorum. Kimse yaşlı bir dansçı kız istemez ve ben otuzuma yaklaşıyorum. Yalan söyleyip herkese yirmi altı yaşında olduğumu söylüyorum ama Abuar kafasında hesap yaptığında bunu anlayacaktır. Şu anda iyi görüldüğüm sürece hayattayım ve vitrindeyim.

Ama Chaila başını sallıyor. "Mesele o değil. Abuar personel ile bir toplantı yapmak istiyor." Ağzı düzleşiyor. "Bu gece."

"Oh." Sonunda battaniyeyi ondan alıp omuzlarıma örtüyorum. "Şu anda bir toplantı mı var?" Gerçekten mi? Ama hepimiz çok yorgunuz... Abuar için önemli olduğundan değil. Ona hizmet etmek için buradayız ve o bize "personel" diyebilir ama işin aslını biliyoruz. Hepimiz köleyiz.

Chaila kantinin uzak ucuna doğru yürüyor, kısa bacakları yere dökülmüş bir içki birikintisinin etrafında hızla hareket ediyor. "O da berbat bir ruh hali içinde. Sendikayla daha çok tartışıyor." Boğazından onaylamaz bir ses çıkarıyor. "Hepimizi öldürtecek."

Dudağımı ısıırıyorum. Sendika mı? Yine mi? Battaniyeyi bedenime daha sıkı sarıyorum. Sendika, istasyonun işleyişini kontrol eden bir grup. Seçilmiş yetkililer var ama herkes onların tamamen satın alındığını ve 3N'de bir iş yapmak istiyorsanız sendikaya ödeme yapmanız gerektiğini biliyor. Abuar cimri biri -aslında efsanevi derecede cimri- ve sendikaya para ödemekten nefret ediyor. Sendikanın kızlara "indirim" yaptığı zamanlar oldu ve umarım bu gece o zamanlardan biri değildir. Keşke buradaki diğer iş sahipleri gibi lanet olası faturalarını ödese, ama Abuar bu tür şeyler için fazla iyi olduğunu düşünüyor.

Kantinden geçerken, masalar eğri büğrü ve hala finalin dağınıklığıyla kaplı

Müşteriler. Her yerde kupalar, yarısı yenmiş yiyecekler, yere yayılmış sandalyeler ve uzun barın sonunda bir kustumuk havuzu var. Bu toplantının çok uzun sürmemesini umarak hepsinin etrafından dolaşıyorum, çünkü uyumadan önce diğer kızların burayı temizlemesine yardım etmem gerekiyor.

Sonra yatma zamanı, açılış saatinden bir saat önce uyanıyoruz ve ertesi gün başlıyor, tıpkı bir önceki gibi.

Abuar ofisinde, ben de diğer kızlarla birlikte ofisin arka tarafında toplanıyorum. İçlerinden biri bana bir protein istihkakı uzatıyor, ben de küçük ısırıklar alırken ona minnettar bir bakış atıyorum. Herkes yorgun ve endişeli görünüyor. Bu iyiye işaret değil.

"Artık hepimiz buradayız," diyor Chaila Abuar'a. "Haberlerini duymaya hazırız."

Abuar iğne gibi dişlerini şaklatarak ona hırlıyor. Sadece bir annenin sevebileceği bir yüze sahip, mesakkah ve szzt karışımı çirkin bir melez olan Abuar, uzun süredir acı çeken bir eş gibi onun saçmalıklarına katlanan Chaila hariç herkes için gerçek bir baş belası. "Beni aceleye getirme, kadın," diye söyleniyor Abuar, dağınık masasını karıştırırken. Masanın üzeri egzotik likör şişeleri ve her türden kredi yığınlarıyla kaplı. Bir veri defterini ve eski, kullanılmış bir şok tasmaını kenara itiyor ve derin bir iç çekiyor. "Şimdi de bulamıyorum."

Chaila onun yanına gider ve masasının köşesinde asılı duran ikinci bir veri defterini önüne iter.

Ona ters ters bakıyor ve bir çocuk gibi elinden kapıyor. Ekрана dokunarak bize bakıyor. "Hepiniz burada mısınız? On yedi kölenin hepsi mi?"

"On altı," diye düzeltiyor Chaila. "Geçen ay hastalandığında İbbi'yi satmıştın."

Abuar homurdanıyor, veri tabanındaki bilgileri gözden geçiriyor. "On altı. Doğru. Pekâlâ. Endişelenecek bir kişi eksildi. Hepiniz bilmelisiniz ki kantini kapatıyorum."

O kadar rahat söylüyor ki ilk başta doğru duyup duymadığımdan emin olamıyorum. Kantini kapatmak mı? Şu anda kapalı. Yarın öğlen yemeğinde tekrar açmadan önce temizlememiz gerekiyor.

Bu açıklama karşısında kafası karışan tek kişi ben değilim. Birkaçımız birbirimize bakıyoruz ve sonra Chaila tekrar konuşuyor. "Kapalı... kalıcı olarak mı?"

Abuar'ın ince dudakları kıvrılıyor, iğne uçlu dişleri görünüyor. "Sendika ve ben alacaklar konusunda bir anlaşmaya varamadık, bu yüzden kapatıyorum, evet."

"Başka bir istasyona mı gidiyoruz?" diye soruyor güzel bir lithari.

"Hiçbir yere gitmiyoruz," diyor Abuar. "Yarınız yeni sahiplik altına girdiğinde kantinde kalacak. Bazılarınız iki gün sonra köle açık artırmasında satılacak çünkü krediye ihtiyacım var."

Her türlü krediyle yığılmış masasına ve mücevherlerle kaplı ellerine bakıyorum. Kıyafetleri de pahalı. Masasının üzerindeki şişeler ve mataralar? Hepsi pahalı. Ve yine de Üç Nebula İstasyonu'nda iş yapmaya devam etmek için çok ucuz, bu yüzden ya satılacağız ya da yeni sahiplere devredileceğiz? "Burayı kim satın alıyor?" Duyacaklarımdan korkarak yüksek sesle konuşuyorum.

"Nhaoan adında bir Ssithri."

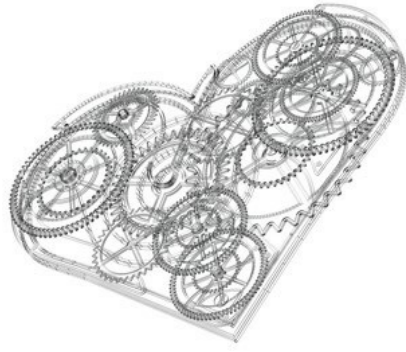
Odadaki herkes inliyor. Hepimiz Nhaoan'a oldukça aşinayız. Uzun boylu, zayıf, mücevherli gözleri olan ssithri'nin altı kolu var ve hepsi de el yordamıyla hareket ediyor. Nhaoan da aralarındaki en kötüsü. Bütün kızların peşinde ve Abuar'dan bile daha cimri. İçimden bir ses Nhaoan başa geçtiğinde camda dans etmeyeceğimi söylüyor. Arka odalarda, sırtüstü yatıyor, başımın üzerindeki çatıyı mümkün olan en sefil şekilde kazanıyor olacağım. Midemde boş bir his var.

"Kimin satıldığına gelince..." Abuar veri defterini karıştırıyor ve sonra gözlerini kısarak bakıyor. "İşte liste." Birkaç isim sayıyor ve bunların daha genç, daha güzel köleler olması beni pek şaşırtmıyor.

Benim adımın da onlarınkine eklendiğini duyduğumda şaşırmadım. Midemdeki hastalık hissi

büyür.

Hangisi daha kötü bilmiyorum - açık artırmada satılmak mı yoksa burada bırakılmak mı? Her iki durumda da hayatım bir düzine kat daha cehenneme dönmek üzere.

T insan dişi ertesi gün pencerede değil.
Aslında, tüm kantin karanlık.
Kantine pek dikkat ettiğimden değil. İçki içmem ve içkimi
Arkadaşlık. Bir kadının bana baktığında gülümsemesini sağlayacak ya da görünüşümden memnun olmasını sağlayacak kadar kredi yok, bu yüzden uğraşmıyorum. Ama pencerede dans eden kadın - benim onu izlediğim kadar beni de izleyen- orada değil ve bunu fark ediyorum.

Günün geri kalanında işime devam ediyorum, neden orada olmayabileceğini düşünmemeye çalışıyorum, göğüslerini cama bastırırken ve bana boğucu bakışlar atarken bile gözleriyle bana sinsi bakışlar atıyor. Bunların hepsinin rolünün bir parçası olduğunu biliyorum. Onun için sadece garip görünümlü bir uzaylı yaratık olduğumu biliyorum... ama yine de ondan büyüleniyorum. Üç Nebula'nın bağırsaklarından geçen tüm dişiler arasında o bana asla dehşetle ya da tiksintiyle bakmıyor. Bana iğrenerek bakmıyor. Yüzümü kaplayan metale acıyan bir bakışla uzun uzun bakmıyor. Sadece dans ederken beni izliyor ve bazen o penceredeyken sadece benim için dans ediyormuş gibi hissediyorum.

Aptallık. Neye benzediğimi biliyorum. Vücudumun ne kadarının değiştirildiğini ya da modifiye edildiğini biliyorum, bunların çoğunu kendim yaptım. Küçük çocukları ve istasyona gelen yetişkinlerin yarısını korkutuyor olsam bile, neler yapabildiğimi göstermek iyi bir iş. Bunu uzun zaman önce kabullendim.

Ama bir erkeğin hala ihtiyaçları vardır. Hala istekleri vardır. Peki ya kantinde çıplak dans eden insan? Kendimi okşadığım kişi o. Duşta hızlı bir şekilde rahatlamak için kendimi elime aldığımda düşündüğüm kişi o. Ona asla dokunmayacağım ama bu fantezilerimi besleyemeyeceğim anlamına gelmiyor.

Komiktir ki, beni en çok acıktıran onun memeleri ya da muhteşem kıcı değil. Onlar da mükemmel ama ben en çok gözlerini düşünüyorum. Pencereden beni izlerken nasıl şakacı bir flört arasında gidip geldiğini düşünüyorum... ve bazen nasıl çok üzgün görüldüğünü düşünüyorum. Sanki evren onu defalarca hayal kırıklığına uğratmış gibi. Köle olduğunu düşünürsek, muhtemelen öyledir. Belki de içimdeki mesakkah yüzünden, ama bazen gözlerinden o hüznü almak için umutsuzluğa kapılıyorum. Ondan gerçek bir gülümseme görmek istiyorum. Flört etmek değil, alay etmek değil, şovunun bir parçası değil. Sadece gözlerine ulaşan gerçek, geniş bir gülümseme.

Hiç sanmıyorum.

Yine de kadını düşünmek beni dükkânımın önüne götürüyor. Şu anda sessiz. Bir askeri üstün çalınan protezlerin sevkiyatını bekliyorum ve bağlantımın gelmesi biraz uzun sürüyor. O bana malları getirene kadar müşterilerimle iletişime geçip onlar üzerinde çalışmaya hazır olduğumu bildiremiyorum. Dükkanım köhne bir tamir merkezi gibi görünüyor ama gerçekte ön tarafı ortağıma bırakıyorum. Benim işim çok daha özel... ve tehlikeli.

Ben ön tarafa doğru ilerlerken Tikosa bana meraklı bir bakış atıyor. Kapı aralığına yaslanıp sıkılmış gibi yaparak Üç Nebula'daki kalabalığı tarıyorum. İstasyon kalabalık - istasyon her zaman kalabalıktır - ama bugün hayat yok gibi görünüyor. Etrafta kayıtsız bir enerji var ve yanından geçen insanlar bile uyuşuk bir şekilde hareket ediyor, mevcut her boş zemin parçasına kurulmuş dükkan ve stantların kümelenmiş sıralarına bakıyorlar. Tekrar Kantine bakıyorum, ama ışıklar sönmüş,

pencereden üzgün gözlü bir insan dışısı görünüyor. Homurdanarak dükkâna geri dönüyorum.

"Sen iyi misin?" Tikosa soruyor. Tamamı protez olan çevik parmakları, bir masanın arkasına

Muhtemelen ucuza aldığı süslü bir veri tabanı. "Neden olmayayım ki?" Homurdanıyorum.

"Volta atıyorsun." O genç Tikosa, ama zeki. Onu bu yüzden işe aldım. Çocuk veri tabanı üzerindeki çalışmasını bitiriyor ve arkılığı yerine oturtuyor. Ekranı dikkatlice siliyor ve bir sonraki kırık veri defterine geçmeden önce onu bir kutuya yerleştiriyor. Çalışırken göz ucuyla bana bakıyor. "Seni rahatsız eden bir şey mi var?"

Elimi metal kafatası başlığımın üzerinde gezdiriyorum. Tenime karşı serin ve pürüzsüz bir his veriyor, etrafımdakilere ne kadar doğal görünmediğimi hatırlatıyor. Siyah mesakkah saçlarıyla dolu, kalın bir kafam, en iyi metallerle süslenmiş gururlu, yay gibi boynuzlarım olmalıydı. Bunun yerine, en yakın ay kadar kraterli ve çorağım. Elimi tekrar metal kafatasımın kubbesine sürterek tezgâhın arkasına geçiyorum. "Sadece... huzursuzum. Bilmiyorum. Bugün istasyonda bir şeyler ters gidiyor."

Yanımdaki Tikosa homurdanıyor, başını işinden kaldırmıyor. "Çünkü herkes ayık. Buna alışık değiller." Küçük bir bıçak çıkardı ve işine odaklanmış bir şekilde yeni veri defterinin arkasını kesti. "Kantini duydun, değil mi?"

Nabzımın yükselmesinden nefret ediyorum. Genç insan dışısını ve onun etkileyici gözlerini düşündüğüm için. Bazen dans ederken bana baktığına yemin edebilirim. "Peki ya kantin?"

Tikosa omuz silerken ağzı yarım bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Abuar sonunda hak ettiğini buluyor. Aylardır sendikaya ödeme yapmadığını biliyor musun? Fahişeleri olan tek kantina olduğu için bu kadar çok şey yapabiliyor. Ama artık her şey değişiyor."

Onu kısık gözlerle izliyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Sendikanın ona pek de nazik olmayan bir şekilde buradan gitmek için iki günü olduğunu söylediğine dair bir söylenti duydum."

Dükkânı kapattı ve burayı Nhaoan'a ucuza sattı."

Homurdanıyorum. Abuar'ın bu istasyondaki gerçek güçle ters düşmesine pek şaşırmadım. Köleleriyle oynaşp büyük biriymiş gibi davranırken onun için mali işlerin çoğunu halleden bir iş ortağı vardı. Ancak o ortağı geçen yıl öldü ve o zamandan beri bence bu an meselesiydi. Yine de umarım yeni efendi güzel gözlü köleye iyi davranır. Bütün gün o pencerede duruyor ve günün sonunda bitkin ve yıpranmış görünüyor. "Nhaoan kim?"

"Aynı derecede ucuz bir piç. Ssithri."

"Ugh." Benim favorim değil. Beni kazıklayabileceklerini düşünerek ödeme yapmaktan kaçmaya çalışan çok kişi oldu. Ssithri olmayanları kazıklamak Ssithri'ler için kültürel bir şey. Onlara onur verir ya da öyle bir şey. İçimden bir ses kantin sahibi olarak uzun süre dayanamayacağını söylüyor. Zavallı insan tekrar el değiştirmek zorunda kalacak sanırım. "Köleler muhtemelen yeni bir sahip için hazırdır."

"Mmm. Kalanlar."

Bir an için içim buz kesti. "Kalmak mı?"

Başını sallıyor, özellikle zor bir kablo parçasına kaşlarını çatıyor. Tüm bu konuşma boyunca bana bir kez bile bakmadı Tikosa. Tamamen işine odaklanmış durumda ama yine de burada konuştuğumuz her kelimeyi ezbere söyleyebilir. Zeki biri ve birkaç yıl içinde onu çırağım yapmayı hedefliyorum. Ama şu anda yaptığı işten memnun değilim. O lanet veri tabanını elinden almak ve öğrendiklerini tükürerek söylemesini sağlamak istiyorum. "Evet. Abuar'ı bilirsin. Çirkin olanları kantine bırakacak ve yeni sahibi gelmeden önce güzel köleleri satacak. Duyduğuma göre bu gece için et tüccarlarıyla bir şeyler ayarlamaya çalışıyormuş."

Et tüccarları. Güzel kölelerini satıyor.

İnsan onun en değerli kölesi. Herkesi kantinine çekmek için kullandığı kişi. Ben de birkaç kez oraya gitmeyi düşündüm, bara bir saatliğine yetecek kadar kredi yatırıp

ve konu ona geldiğinde içimdeki bu bitmek bilmeyen kaşıntıyı dindirmek için, ama asla yapmadım. Bana dehşet ya da tiksinti içinde baktığını hiç görmek istemedim.

Yine de hızlı bir satıştan daha iyisini hak ediyor. Abuar'ı tanıyorsam, onu iyi krediler için değil, hızlı krediler için satacaktır ve yeni efendisi büyük olasılıkla nazik olmayacaktır.

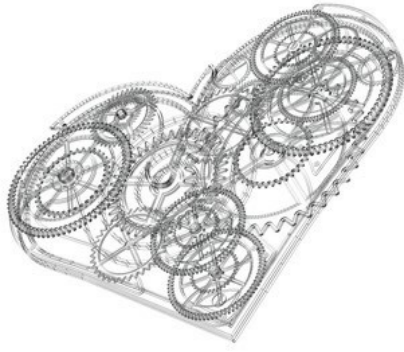
Ona benim baktığım gibi bakmayacak.

Elimi tekrar metal kaplamalı kafatasımda gezdiriyorum. Kef me. Neden o dişiyi düşünüyorum ki? Neden umursuyorum ki? Daha önce hiç kadın arkadaşlığa ihtiyacım olmadı. Elim her zaman yeterli oldu. Çiftleşmeler ve flörtler normal görünen erkekler içindir, benim gibi yarı metal canavarlar için değil. Dişi yatakta bana hizmet etmek zorunda kalırsa dehşete düşer.

Tabii...

Tabii ona istekli olması için bir sebep veremezsem. İstekli bir yatak partneri gibi davranmasını sağlayacak bir ödül vermeliyim.

"Müzayede nerede yapılacak?" Tikosa'ya sordum. "Hangi durakta?"

Istasyondaki neme rağmen titriyorum. Arındırıcı hava filtreleri burayı serin tutmak için yeterince hızlı çalışmıyor ve onlar yüksek vites geçene kadar her zaman biraz buharlı oluyor. Buna alışıyorsunuz ve kıyafetlerimin çoğu dar ve ince. Gerçi bunların hiçbirini saklamam gerekmiyor.

Kıyafetler. Hepsi kantinde bırakılmıştı, çünkü bir kölenin yeni efendisinin kapısına bir sürü eşyayla gelmemesi gerekiyordu. Çıplak gelirler. Boş bir sayfa. Bu yüzden soğuktan değil, korkudan titriyorum.

Bir yabancıya satılacağım. Tekrar.

Boğazımdaki tasma yabancı değil. Bu bir şok tasma, Abuar'ın sattığı diğer dört kadına gevşekçe zincirlenmiş. Ya da en azından satmaya çalışıyor. Şu anda en yakındaki köle taciriyle tartışıyor, satıştan alacağı pay konusunda tereddüt ediyor. Gerçi bize kimin sattığı önemli değil. Bir stand diğerinden daha iyi değil. Üç Nebula İstasyonu'nda düzgün kimse yok. En azından köle satın alacak kimse yok.

Kantinin karşısındaki dükkânda beni izleyen metal çeneli adamı düşünüyorum. O bir köle satın almazdı. Muhtemelen kantinde olan tüm ahlaksız şeylerden iğreniyordur. Hiç içeri adım atmadığını biliyorum. Muhtemelen acımasız olurdu ve benim fantezilerim sadece fantezidir. Yine de, tutunacak hiçbir şeyiniz olmadığında, metal çeneli ve biraz iyi kalpli bir adamın fantezisi bile bir peri masalı gibi görünüyor. Şu anda o aptal pencerede olmak, ağrıyan ayaklarım düşene kadar dans etmek için her şeyimi verirdim. Bu tanıdık bir hayat. Her gün ne bekleyeceğimi biliyorum ve iyi bir hayat olmasa bile daha kötüsü de olabilirdi.

Şu anda "daha kötüsünü" yaşıyorum.

Yanımda Jemiia gözlerini silerek sessizce ağlıyor. Tüm vücudunu kaplayan ipeksi altın rengi kürkü ve müşterileri baştan çıkaran iri mavi gözleriyle yeterince güzel. Bu nedenle kantindeki en popüler kız o ve şu anda onun da benim kadar ihanete uğramış ve incinmiş hissettiğini biliyorum. Onu teselli etmek istiyorum ama bunun bir anlamı yok. Ona her şeyin yoluna gireceğini söylersem yalan söylemiş olurum. Bazen hiçbir şey eskisi gibi olmayacakmış gibi geliyor.

Abuar tiksintiyle ellerini havaya kaldırır. "Yüzde yirmi. Ne için?"

"Sertifika adı yazdığım için," diyor et satıcısı, çenesindeki ince, tel tel sakalı okşayarak. Irk olarak ne olduğunu bilmiyorum. Kısa burnu ve yağsız derisine bakılırsa domuz gibi bir şey. Onun gibi biri tarafından satın alınmayı düşünmemeye çalışıyorum çünkü bunu kontrol edemiyorum. Tek yapabileceğim bir sonraki travma ortaya çıkana kadar hayatta kalmak. Köle sahibi, Abuar'a gülümsüyor ve bana üstünlüğün kendisinde olduğunu söylüyor. "Bu kadar kısa sürede iyi müşterilerime mallarını gösterdiğin için."

"Kısa sürede mi? Bu tür şeyler ne kadar sürer?" Abuar itiraz ediyor. "Onlar sadece köle. Onları sat ve bu işi bitir."

Sanki biz insan değilmişiz de, en yakın rehinciye götürdüğü bir CD çalarmışız gibi konuşuyor. Bu iğrenç... ve şaşırtıcı değil. Bu kadar yıldan sonra artık hiçbir şey beni şaşırtmıyor.

"Kısa süre içinde," diye kabul ediyor köle sahibi. "Kölelere temiz raporu verilmeli. Denetlenmeli ve kişilikleri belgelenmeli. Müşterilerimin vaat ettiğim malları satın aldığından emin olmalıyım. Temizlenmeleri gerekiyor. Butun bunlar gümler alır. Belki haftalar. Ama yüzde yirmi

için bu tür şeyleri göz ardı edebilirim."

Abuar bize bakıyor, düşünüyor. Bir an için, fikrini değiştireceğinden umutlu olup olmadığını bilmiyorum.

ya da bizi burada mı bırakacak. Her iki seçenek de eşit derecede korkunç. "Yüzde yirmi," diyor uzun bir aradan sonra. "Pekâlâ. Bu gece kredilerimi almak için geri döneceğim."

Köle efendisi başını sallayarak Abuar'ın kendisine uzattığı zinciri alıyor. "Hazır olacaklar."

Sözcükler istasyonda hızlı dolaşır. En azından köle sahibinin bağlantıları var. Birkaç saat içinde köle sahibiyle köleleri arasında o gece yapılacak açık artırmaya kaç alıcının geleceğine dair konuşmalara kulak misafiri oluyorum. Kölelere gelince, cildimizi parlaklaştırmak için losyonla ovuluyor, her tarafımız hastalıklara karşı kontrol ediliyor ve ısıtılı görünmemiz için sağlık artırıcı iğneler yapılıyor. Bir kadın köle gelip saçlarımızı tarıyor ve vücut bölgelerimizi çimdikleyerek kızarmalarını sağlıyor.

Meme uçlarımdan birini çimdiklediğinde irkiliyorum ve ellerimle kapatıyorum. "Yapamaz mısınız?" Tıslıyorum.

"Memelerin büyük," diyor ses tonumdan rahatsız olmadan. "Alıcılar bundan hoşlanacaktır. Gerekirse kendiniz çimdikleyin ama sahneye çıktığınızda uyarılmış bir şekilde dikildiklerinden emin olun."

Böyle bir şey yapmayacağım. Ellerimle göğüslerimi kapatıyorum ve yanımdan geçip giderken ona ters ters bakıyorum. Kaderimi kontrol etmekte çaresiz olabilirim ama sırf fiyatımı yükseltebilmek için kendime dik meme uçları vermeyeceğim.

"Hazır" olduğumuzda saatlerce küçük, havasız bir odada oturuyoruz. Zincirlerimiz çıkarıldı, şok tasmaları daha dekoratif bir tasma ile değiştirildi. Fark etmez, gidecek hiçbir yerimiz yok. Jemiia diğerlerinin yanına toplanmış, sessizce ağlıyor ama ben uyuşmuş durumdayım. Müzayede bloğundaki son deneyimim iyi bir deneyim değildi ve beni bekleyen kaderi düşünmemeye çalışıyorum. Daha dün ayaklarım ağrıyor diye sızlandığımı düşününce. Tam bir aptalım. Ne kadar iyi durumda olduğumu fark etmemiştim ve şimdi evren bana ne kadar kötüleşebileceğini gösterecek.

"Ne çok müşteri var," diye bağırıyor köle kadın yan odaya bakarken. "Hepsi pazarlığa aç. Görmek ister misiniz?" Boncuk gözleri zalim bir zevkle parlayarak bize bakıyor.

Kimse teklifini kabul etmez. Jemiia daha çok ağlıyor.

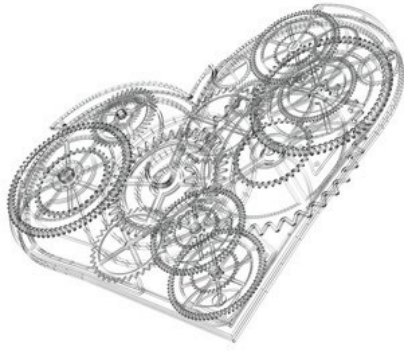
Duvara yaslanıp bekliyorum. Bekliyorum. Bekliyorum.

Birden etekler uçuşmaya başladı. Szst köle bize doğru ilerliyor ve saçlarımızı kabartıp düzeltmeye başlıyor, at kuyruğuma asılı dekoratif ucuz takıları ayarlıyor. Kafam karışmış bir şekilde ellerini uzaklaştırmaya çalışıyorum ama sonra kapı açılıyor.

Köle sahibi devreye giriyor.

Ve onun arkasında... metal çeneli adam.

Evrenin benimle alay edip etmediğini merak ederek nefesimi içime çekiyorum.

Kadın kölelerin saklandığı yeri bulmak neredeyse tüm günümü aldı. Bu lanet istasyonun üç katını aradım, her serseri suçluya kendime nereden bir insan satın alabileceğimi sordum. Birkaç saatlik sonuçsuz aramadan sonra, neden bu kadar

Ama ne zaman eve gitmek için arkamı dönsem, aklımda o kadının gözleri canlanıyor. Oyunculuk ve hüznün arasında nasıl gidip geldiğini. O cesur bakışlarıyla beni nasıl izlediğini.

Bugün onu arayan bir sürü köle gördüm. Hepsi beni görünce irkildi. Bu bana neden kadınlardan kaçtığımı hatırlattı. Neden yatak odası arkadaşlığıyla hiç uğraşmadığımı. Taşaklarım onun içindeyken bir dışının gözlerinde tiksinti görmek istemiyorum. Yine de tam vazgeçmek üzereyken, bana keskin bakışlar atan bir köle taciriyle karşılaşıyorum.

"Aslına bakarsanız, bugün bir insan köle satın aldım. Elbette tüm sağlık kontrolleri yapılmadı ama efendisinin hızlı bir satışa ihtiyacı var. Doğru fiyat karşılığında onu bu gece yapacağım açık artırmadan çekmeye istekli olabilirim."

Ona soğuk ve ilgisiz bir bakış attım. "Önce malları göreyim."

"Elbette, elbette." Erkek, her et tüccarının olabileceğinden şüphelendiğim kadar yapmacık ve sümüksü. Beni dükkânına geri götürüyor, uzanmış, kıkırdayan kadınlarla dolu odaların yanından, gözleri küçük bir sahnede olan çeşitli erkeklerin beklediği ve içkilerini yudumladığı başka bir odanın yanından geçiyor. "Tam zamanında geldiniz," diyor tüccar bana. "Bana gelmenize sevindim. Kırık Sırtlı Zakoar'ın ihtiyaçlarına hizmet etmek benim için bir onurdur."

Hiçbir şey söylemiyorum. Bu istasyonda -ve diğerlerinde- işimde en iyisi olduğum ve soru sormadığım için bir şöhretim olduğunu biliyorum. Bu istasyonda sendika için çalışıyorum ve hiç değilse onların protez ihtiyaçlarını karşılamak beni güçlü bir konuma getiriyor. Burada önemli olduğumu biliyorum ve bu adam da bunu biliyor. Muhtemelen bir iyilik istiyor. Bu düşünceye homurdanıyorum. Muhtemelen sahip olduğundan daha büyük bir tür protez penis. Benden bu tür şeyler çok sık istenir.

Köle sahibi beni koridordan geçirip arka taraftaki bir odaya götürüyor. Kapının önünde durup bana bakıyor. "Bu ayrıcalık için ona daha fazla para ödeyeceğini biliyorsun. Diğer müşterilerim insan dışının artık satılık olmadığını öğrendiklerinde oldukça üzülecekler. O büyük bir cazibe merkezi."

"Atlatırlar," diye homurdandım. "Fiyatını söyle."

Söyledi.

Bu müstehcen bir miktar ve beni kasıtlı olarak kazıkladığından şüpheleniyorum. İnsanı köle müzayedesinden çekmek istemiyor. Teklifi yükseltmek için onu kullanmak istiyor. Burada olmamın tek sebebi benden ve etkimden korkması. Bu çok büyük bir miktar... ama yine de beklediğim buydu. Kollarımı kavuşturup başımı eğerek fiyatta anlaştığımızı ona bildiriyorum. Pazarlık yapmıyorum. Bunu yapmak gücümü azaltır ve bu adamın kredilerin ne kadar az önemli olduğunun farkında olmasını istiyorum.

Erkek neredeyse neşeli bir baş hareketiyle kapıyı açıyor ve onu takip etmemi işaret ediyor. Takip ediyorum... ve onu görüyorum.

Diğer kadınlardan ayrı olarak duvara yaslanıyor. Boşluğa bakarken yüzünde yenilmiş bir ifade var ve ben odaya girdiğimde donuk bakışlarını bana çeviriyor. Bunu yaparken, yüzündeki ifade

eriyerek bir umuda dönüşüyor.

Daha önce kimse bana böyle bakmamıştı. Sanki onun tüm hayallerini gerçekleştirmişim gibi. Ne kadar heyecanlandığını görmek beni çelişkili duygularla dolduruyor. Çünkü onu kurtarıyorum.

açık artırma bloğundan. Benim için değil. "Onu ben alacağım."

"Önce ona iyice bakmak istemez misin?" Köle efendisi insan dişiye doğru ilerleyerek bacağını tekmeliyor. "Ayağa kalk. Ona memelerini göster."

Kız ayağa fırlıyor, adam ona tekme atarken yüzünü buruşturuyor ve adam bunu tekrar yapmaya çalıştığında elimi koluna koyuyorum. "O benim. Ona zarar verme."

"Elbette, elbette." Özür dileyerek kızın kolunu okşuyor. "Sanırım onun güzel görünümlü bir insan örneği olduğunu siz de kabul edersiniz, öyle değil mi?"

Kız bana doğru ilerliyor, göğüsleri sallanıyor. Çıplaktı, boynunda ucuz bir tasmadan başka bir şey yoktu. Yakından bakınca düşündüğümde biraz daha yaşlı olduğunu fark ettim. Hâlâ genç ama gözlerinin arkasında biraz yaş var. Göğüsleri her zamanki gibi muhteşem, büyük ve dolgun, uçları açık pembe. Vücudunun her parçasını biliyorum, dans ederken hepsini ortaya çıkarışını izledim. Burada benim için yeni olan hiçbir şey yok... ona bu kadar yakın olmaktan başka. İlk defa onunla aynı odada duruyorum. İlk kez onun kokusunu içime çektim.

Kef me, tüm galaksilerdeki hiçbir şey onun kadar güzel kokmamalı. Onu parfümlerle kaplamışlar, ama bunun altında tamamen ona ait hafif, tatlı bir koku var. Büyük, sorgulayan gözlerle bana bakıyor, sanki umut etmeye cesaret edemiyormuş gibi.

Arkasından boğuk bir hıçkırık kopuyor ve irkilerek diğer dişilere bakıyor.

Bir kadının ağlama sesinden nefret ediyorum. Ağlayan kadınlarla dolu bir odada olmaktan nefret ediyorum. Bundan daha iyi bir kaderi hak ediyorlar. "Tüm dişiler için ne kadar?"

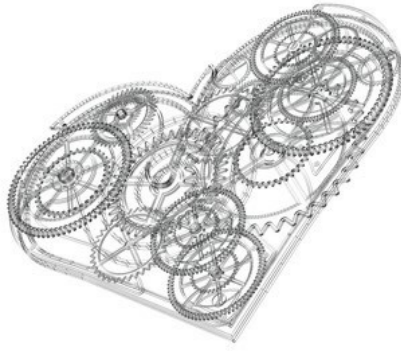
"Ah, bunu yapamam," diyor köle taciri, özür dileyerek. "Bu çok fazla müşteriyi hayal kırıklığına uğrattır. Birden fazla almanıza izin veremem. Grubun en iyisi o, değil mi? Yoksa bir başkası mı hoşunuza gidiyor?"

Dişi insanın gözlerinde umutsuz bir parıltı var. Başka birini seçeceğimden korkuyor. Gözlerimi ondan kaçırmıyorum. Böyle şeyler hakkında endişelenmesini istemiyorum. Pencerede göz göze geldiğimizden beri başka bir dişi düşünmedim. Ona bakıyorum, soluk, soluk tenine ve garip bir şekilde yeşilimsi gözlerine. Yumuşak görünüyor, bu dişi, hayal ettiğimden daha yumuşak ve ona dokunmak için can atıyorum.

"Hayır. İnsanı ben alacağım."

Onu yatağa götürdüğümde ürkmezse, krediye geçecek. İhtiyaçlarımı giderebilir, onu aklımdan sonsuza dek çıkarabilir ve hayatıma devam edebilirim. Onu tutmayacağım. Sadece onu kafamdan atmam gerekiyor ve bunu yapmanın en iyi yolu da onunla yaşadığım tüm cinsel hayal kırıklıklarımı gidermek. Onu sistemimden çıkardıktan sonra, insan sığınağına, Risda III gezegenine götüreceğim.

İkimiz de bundan istediğimizi alacağız.

T Onunki bir rüya olmalı. Bana iyi şeyler olmaz. Dört yıl önce uzaylı bir uzay gemisinde uyandığım günden beri olmadı. O günden sonra, giderek daha da kötüleştiler. Bu yüzden rüyalarımın nesnesinin odaya girip açık artırma bloğuna adım atmadan önce beni satın almayı mı talep ediyor? Rüya görüyormuşum gibi hissediyorum.

Kendimi çimdiklemiyorum, çünkü uyanmak istemiyorum.

Köle sahibi, yeni sahibimin kredilerini sayarken ve izlenebilir olmadıklarından emin olmak için onları tararken bile ne kadar heyecanlı olduğunu geveliyor. Tatmin olduktan sonra arka kapıyı işaret ediyor. "Şu taraftan çıkmalısın," diyor köle taciri. "Diğer müşterilerimin üzülmelerini istemiyorum. Bildikleri kadarıyla Abuar fikrini değiştirmiş ve dişiye tutmaya karar vermiş. Belgeleri sabah size göndereceğim, ama şimdilik onun arkadaşlığının tadını çıkarabilirsiniz. Eğer fikrinizi değiştirirseniz, paranızın bir kısmını iade etmek için sabah burada olacağım."

Kalbim buz kesiyor. Kısmi geri ödeme mi? Aman Tanrım. Ya beni becerip geri gönderecekse? Bu daha da kötü olabilir, çünkü o zaman umutlanırım.

"Para iadesi yok," diyor yanımdaki büyük, metal kaplı erkek.

Elini omzuma koyuyor ve beni köle evinden çıkarıp arka kapıdan daracık bir nakliye tüneline yönlendiriyor. Yoğuşma metal duvarları ıslak çiylerle kaplıyor ve burası buz gibi, istasyonun hava döngüleri kükrüyor. Çıplak ayaklarımın altındaki zemin nemli, soğuk ve insan pisliği ile akan suyun karışımından dolayı hafif çamurlu. Yine de tünel boş değil - Üç Nebula'daki hiçbir yer boş değil. Dükkanların her birinin arkasında çöp yığınları var, tüccarlar çirkin işler yapıyor ve gidecek başka yerleri olmayan küçük çocuklar çöplerin arasında birbirlerine sokulmuşlar.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, camda dans ederken hiç hissetmediğim bir şekilde kendimi açıkta hissediyorum. Keşke üzerimde bir şeyler olsaydı. Herhangi bir giysi. Köle tüccarının ambarından çıkarken herkes bana bakıyor ve şu anda ne kadar savunmasız olduğumun farkındayım. Silahım yok, ayakkabım yok, kıyafetim yok. En azından pencerede güvendedim.

Yanımdaki erkek dehşet dolu düşüncelerimi okuyormuş gibi kollarını hareket ettiriyor ve ardından tuniğini çıkarıyor. Onu omuzlarıma örtüyor ve beni kendine çekerken sahiplenici bir elini enseme koyuyor. "Yakın dur. Gözlerini indir."

Dediğini yapıyorum, tuniğini vücuduma çekeştirim. Giysiler arasında en gizleyici olanı değil - yemin ederim bir grup deri kayış ve birkaç koldan fazlası değil - ama her şey için minnettarım. Bir metal parltsı gözüme çarpıyor ve üzerinde ne kadar çok metal olduğunu görünce büyüleniyorum. Derisinin altında adeta parıldıyor ve göğsü yara izleri ve metal plakalardan oluşmuş gibi görünüyor. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Frankenstein'a benziyor ama beni korkutmuyor. Evrende çok daha kötülerini görmüşken neden korkutsun ki? Bana sadece bu kadar şeye katlanıp diğer tarafa geçebildiğine göre çok sağlam bir herif olduğunu söylüyor. Kimsenin ona bulaşmayacağı kadar belalı biri olduğunu söylüyor ve ben de böyle bir koruyucu hayal ediyorum.

Yüzüne bakıyorum. Buradan çenesinin metal kısmını göremiyorum, sadece kafatasının üstünden göz çukuruna ve hemen altına kadar uzanan kaplamayı görebiliyorum. Gözünün -en azından birinin- sibernetik olduğundan eminim, gerçi diğeriyle eşleşiyor. Göz çukurunu kaplayan tüm o metalin altında gerçek bir göz olması mantıklı değil. O-

"Gözler aşağı," diye alçak bir hırıltıyla hatırlatıyor ve beni daha yakına çekiyor.

Hay sikeyim. Doğru. Endişeli bir ciyaklamayla neredeyse önüne geçiyorum, eli boynumda ağırlaşıyor. Otuz saniyedir sahibim olduğuna ve onu şimdiden kızdırdığıma inanamıyorum. Tessa, seni aptal. Dikkatini ver yoksa seni hemen geri gönderir... seni kullandıktan sonra. Biraz ürpererek yeni sahibimin komutlarını dinlemek için elimden geleni yapıyorum.

Yine de sessiz.

İri yarı erkek sanki daha önce defalarca geçmiş gibi beni tünellerden geçiriyor. İnsanlar geçerken bizi izliyor ama kimse bizimle yüzleşmek ya da kredi için yalvarmak için harekete geçmiyor, ki bu istasyon için alışılmadık bir durum. Kantinden pek çıkmıyorum -tamam, hiç- ama pencereden, 3N'nin kalabalık koridorlarında her türlü maskaralığı gördüm. Kimse istasyonun yetimleri tarafından rahatsız edilmeden, sadaka istemeden ya da ufak tefek işler yapmadan on adım yürüyemez. Ya da hırslı bir karaborsa satıcısı, bir dükkanda satılamayacak mallarla yanınıza yaklaşır ve bunları size yok pahasına satar. Ya da çok zengin görüldüğünüz için bıçaklanırsınız. Bunun olduğunu da gördüm.

Ama kimse bizi rahatsız etmiyor. Sanırım bunun nedeni yeni sahibimin çok korkutucu görünmesi ve gözden kaçmasının imkansız olması. Ben -pahalı, yarı çıplak bir köle- onun yanındayken bile kimse bize ikinci kez bakmıyor.

Sonunda, dar şaftlardan birine dönüyoruz ve sonunda bir kapı var. Bir yük asansörü. Homurdanıyor ve binmemi işaret ediyor, ben de biniyorum. Asansör hızlanırken ona bakmaya cesaret edemeyerek tuniği bedenime sımsıkı sarıyorum, ayaklarım asansörün hızıyla neredeyse yerden kalkıyor. Farklı bir kat o zaman. 3N'de hiç farklı bir kata çıkmamıştım. Sadece pazar alanına, kantinin bulunduğu, derme çatma dükkânların sıralandığı büyük, açık alana gittim.

Asansör durdu ve kapının kenarları yeşil renkte yanıp sönmeye başladı. Yeni sahibim bir dokunuşla kapıyı açıyor ve içeri girmemi işaret ediyor. Tereddüt ediyorum, çünkü gözlerimin önündeki koridor daha önce gitmeme izin verilen bir yer değil. Çarşıdaki yayılmadan gece ve gündüz gibi. Burada tavandan yoğunlaşma damlamıyor. Karanlık ve gölgeli değil. Bu saatte bile temiz ve iyi aydınlatılmış. Salon açık ve havadar, tepesinde yıldızları gösteren büyük bir pencere var. Uzun salonun ortasında banklarla çerçevelenmiş uzun bir ağaç ve salon boyunca kapılar var.

Kişisel odalar. Pahalı kişisel odalar.

Burada olmamam gerektiğine eminim. Onun da olmadığından eminim. İstasyonda kimsenin böyle yaşadığını sanmıyordum.

Daha doğrusu, istasyonda bu şekilde yaşayan birini göreceğimi hiç düşünmemiştim. Karşılaştığım tüm insanlar hırslılar, sarhoşlar ve köle tacirleriydi. Kararsız bir şekilde, şu anda bana sahip olan adama dönüp bakıyorum ve dudaklarımı ıslatıyorum. "Um..."

Yüz ifadesi soğuklaşıyor. "Ne yani, metalle kaplı olduğum için yaşayacak düzgün bir yerim olmadığını mı düşünüyorsun?"

Sorum boğazımda düğümleniyor. Onu görünüşüne göre mi yargılıyorum? Bir an düşünüyorum, sonra başımı sallıyorum. "Ben sadece... senin dükkânında yaşadığını sanıyordum. Bizim kantinde yaşadığımız gibi."

Yüzündeki ifade değişmiyor ve şimdiden işleri berbat ettiğimden endişeleniyorum. Bir süre sonra homurdanıyor. "O kantinden pek ayrılma fırsatın olmadı, değil mi?"

"İki kez," diye itiraf ediyorum. "Bir kez Abuar'ın ayak işlerini yapmak için, bir kez de... bir müşteri ziyareti için." Umarım bana ne tür bir müşteri ziyareti olduğunu sormaz. Eminim tahmin edebilir.

Adam başını sallıyor. "Ne zamandır kantinde çalışıyordun?"

"Neredeyse dört yıl." Yakalandıktan hemen sonra başka bir şey ay vardı ki bir daha asla düşünmek

istemediğim bir Őeydi. "Abuar bize karşı iyiydi."

Homurdanıyor. "Hayır, değildi. Ama sanırım bilinen bir k  t  l  k bilinmeyen bir k  t  l  kten daha iyidir. Beni takip edin."

Ne d  Ő neceđimi bilemiyorum ve bu beni endiŐ elendiriyor. Yine de uysalca arkasından takip ediyorum.

Gözlerimi kuyruğundan ve ayaklarından ayırmamaya çalışıyorum. Bot giyiyor ama kuyruğu boydan boya metalle çivilenmiş gibi görünüyor. Acaba bu onun için bir acı fetişi mi, yoksa modifikasyonlar gerekli miydi? Eğer acıdan hoşlanıyorsa, yanlış kızı bulmuş demektir. Ben tam bir korkağım. Bu düşünce karşısında yutkundum. Bu, bir erkek tarafından satın alındıktan beş dakika sonra gündeme getirebileceğin bir şey değil. Ayrıca, kölelerin yatak odasında sınırları olmasına izin verilmez. Bizim sınırimız... efendimiz neye karar verirse odur.

Çaresizlik hissi beni boğmakla tehdit ediyor ve boğazımdaki düğüm giderek büyüyor. Lütfen, lütfen bu adamın bana kötü davranmasına izin verme. Lütfen tüm bu metalin ve parlayan dış görünüşün altında iyi bir kalbi olsun. Lütfen yumuşacık bir adam olsun.

Boğazımı temizliyorum ve konuşuyorum. "Seni nasıl... nasıl memnun edebilirim? Kurallarınız var mı?" En iyisi her şeyi açıklığa kavuşturmaktı, böylece ne beklemem gerektiğini bilirdim.

"Şimdilik sessiz kalabilirsin," diye homurdanıyor, sesi alçak, düzensiz bir sese dönüşüyor. "Bırak da düşüneyim."

Sertçe yutkunuyorum. Marshmallow için çok fazla. Beklentilerimi "zalim ama adil" olarak değiştiriyorum. Zalim ama adil yaşanabilir. Ne istediğini tahmin etmek için onu izlemem gerekecek. Belki de ihtiyaçlarını ondan önce tahmin etmemi istiyordur. Tamam o zaman. İçeri giriyoruz ve baş başa kaldığımız anda kemeri almaya gidiyorum. Onu ağzımla etkilersem belki sabah beni köle tacirine geri göndermez. Bunu yapabilirim. Yanlış bir şey söylemekten ya da yapmaktan çok korkuyorum ama onu anlayabilirim. Bu işi başarabilirim.

Kararlıyım, yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum. Adımı sormadı ama sorun değil. Tekrar konuşmama izin verdiğinde, teklif edebilirim. O zamana kadar, sessizlik istiyorsa, sessizlik alacak. Beni satın aldığı için onu mutlu edeceğim, bu beni öldürse bile.

Eğer çok acı çekiyorsa olabilir. Ugh.

Yeni sahibim uzun, sessiz koridorda ilerliyor. Ağaca özlemle bakıyorum -yıllardır gördüğüm ilk yeşillik parçası- ve birkaç adım arkasından takip ediyorum. Koridorun sonundaki bir kapıda duruyor ve elini duvardaki bir panele bastırıyor. Parmak uçlarının da metal olduğunu fark ediyorum ve sanki altında daha da fazla metal varmış gibi teni parlıyor. Ben de sırtına bakıyorum. Bu görüntüye, parmaklıklara, borulara ve omurgasına bir merdiven gibi tırmanan sonsuz miktarda metale aşinayım. Belli ki orada bir şey olmuş ve bunu pencereden ilk gördüğümde beni şok etmişti. Yakından görmek beni şok etmiyor. Dokunmak istiyorum... ama geri gönderilmek de istemiyorum. Yani o kesin emir vermedikçe metal parçalara dokunmak yok. Aval aval bakmak da yok. Dükkanının önünde dururken ona aval aval bakan yoldan geçenlere kaşlarını çatıldığını gördüm. Kırmızı, mavi ve turuncu tenli uzaylılar arasında soluk benizli bir insan olarak mı? Anlıyorum. Tuhafliklara bakılır ve bazen bu tuhaflik için düpedüz rahatsız edicidir. Bu noktada buna alıştım - evet, bunu teşvik ettim, çünkü pencerenin ve ayak bileğimdeki zincirin güvenliği vardı - ama onu izlediğimden biliyorum ki bundan nefret ediyor.

Odasına giriyoruz. En azından onun odası olduğunu varsayıyorum. Sade ve sert, bu da bana onu düşündürüyor. Yaşam alanı geniş, oturma odasının ortasında büyük bir yuva gibi yastıklarla dolu bir basamaklı alan ve bir tür kanepe var. Tavanda, hafif bir uğultuyla dönen ve hareket eden elektronik bir duvar resmi var ve geniş, açık yaşam alanının yan tarafında dispenserler ve yemek yemek için taş bir barla dolu bir mutfak alanı var. Garip bir ya da iki heykel var ve sonra perdeli bir alan yatak odaları ve tuvalet olması gereken yere açılıyor. Dünya standartlarına göre çok büyük değil, ama alanın çok önemli olduğu Üç Nebula'da? Son derece lüks.

Bu adam zengin. Ne iş yaptığını bilmiyorum - dükkânı dışarıdan oldukça sade görünüyor ve ben hiç içeri girmedim. Gelen müşterilerin sayısı az gibi görünüyor, bu yüzden bir tür suç lordu

olduğundan şüpheleniyorum ve bu beni biraz korkutuyor. Suç lordları kantine gruplar halinde gelme eğilimindedir ve kölelerini her zaman etrafta dolaştırırlar. Acaba bir efendi hayatına mı mahkum edildim?

Atlıkarınca.

Tanrım. Düşündükçe daha da kötüleşiyor. Bana doğru dönüyor, ifadesi okunmuyor.

Bir şey söylememi mi bekliyor? Bana çenemi kapatmamı söylediğini unuttu mu? Belki de onun yerine ona sakso çekmemi bekliyordur. Dudağımı ısırarak gözlerimi kaçırıyorum -çünkü o da benim ona bakmamdan hoşlanmıyordu- ve ona doğru süzülüyorum. Yavaş adımlarla ilerliyorum ve ellerimi kemerine koyuyorum.

Sonra dizlerimin üzerine çöküyorum.

Bu bir sorun teşkil ediyor. Çok uzun. Boynumu zorlasam bile sikine ulaşmam mümkün değil. Tedirgin bir şekilde ona baktım, gözlerimde yardım için sessiz bir yalvarış vardı.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Ne yapıyorsun?"

Kendimi köşeye sıkışmış bir hayvan gibi hissediyorum. "Bana konuşmamamı söylemiştin," diye fısıldıyorum, bakışlarımı tekrar düşürerek.

Kısık bir inilti duyuyorum ve başımı kaldırıp tekrar bakmaya cesaret ettiğimde gözlerini kapatmış, elini yarı metal kafatasının yuvarlak kubbesinde gezdiriyor. Sinirli görünüyor ve midemin çukurundaki batma hissi daha da güçleniyor. "Sana bir soru sorarsam konuşabilirsin. Ve az önce sordum. Ne yapıyorsun?"

"Seni memnun etmeye mi çalışıyorum?" Kasıklarımı işaret ediyorum. "Aletini yalayabilirim ama bir tabureye ihtiyacım olabilir-"

Tekrar inliyor, elini bir kez daha yüzünde gezdiriyor. Sonra bana bakıyor, çenesi sıkılıyor. Yaşam alanının ortasındaki koltukları işaret ediyor. "Git otur."

Sözümü sakınmadan ayağa kalktım ve kanepelere doğru ilerledim. Birinin kenarına tünüyorum ve ellerimi kucağımda birleştiriyorum, kalbim küt küt atıyor. Her an her şeyi daha da berbat ettiğimin derinden, çok derinden farkındayım ve derim dehşetle karıncalanıyor. Eğer beni geri gönderirse, açık artırmayla satılacağım. Kim bilir nerede, kim bilir ne yapıyor olacağım. Sadece onu neyin memnun edeceğini bulmam gerek. Benden hoşlandığını biliyorum. Beni sürekli izledi, değil mi? Beni satın mı aldı? Yani en azından çekici görünmeliyim?

Panikliyorum. Biliyorum ama kendime engel olamıyorum.

Mutfağa doğru ilerleyip otomatik yiyecek dağıtıcılarından birkaçını açmasını izliyorum. "Aç mısın?" diye soruyor ve kulağıma huysuzca geliyor. Sanki beni beslemek zorunda olduğu için sinirlenmiş gibi.

"Sadece protein barları yiyebilirim," diye cevap veriyorum hızlıca. "Yemin ederim seçici değilim." Abuar bize her zaman protein barları yedirirdi. Çok ucuzlar ve tadı pislik gibi olsa da, en azından yiyecek.

Kaşlarını çatarak bana doğru döndü. "Evimde protein barı yok. Erişte sever misin? Yoksa başka bir şeye mi ihtiyacınız var?"

"Erişte harikadır," diyorum coşkuyla. Gerçek yemek. Ne düşüneceğimi bilemiyorum. Makineye dönüyor. "En sevdiğin bir şey var mı?"

Zihnim karardı. "Bilmiyorum. Bana ne servis edersen et. Söz veriyorum sorun olmaz." Nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor ve dağıtıcının düğmesine basıyor.

"Çay mı?"

"Su iyi olur." Kuru dudaklarımı yalıyorum ve "İstersen kendim servis yapabilirim. Ben de sana hizmet edebilirim. Sadece-" Bana dönüp baktığında, kelimelerin boğazımda düğümlenmesine izin veriyorum. Sinirlenmiş görünüyor. Tamam, ona hizmet etmek yok. Minderlere gömüldüm, perişan halde. Lanet olası adam ona sakso çekmemi izin vermiyordu. En azından böyle bir zamanda ne

bekleyeceğimi biliyorum. Tavrı asık suratlı ve huysuz olsa da, her an patlayacakmış gibi bir hali olsa da nazik davranıyor.

İri yarı erkek, istasyonda tercih edilen bir "kâse" olan uzun, ince seramik bir bardağı tezgâha koyuyor. Aynı kabı suyla dolduruyor, ikisini de bir tepsiye koyuyor ve kanepelerin olduğu yere getiriyor. Otururken, tepsiden bir bacak uzanıyor, bağımsız duruyor ve mekanizmayı bana doğru itiyor. "Ye."

Erişte kokusu ağzımı sulandırıyor. Harika kokuyorlar ve açlıktan ölüyorum ama yeni sahibimi memnun etme ve postumu kurtarma ihtiyacı çok ağır basıyor. Ona belirsiz bir bakış daha attıktan sonra

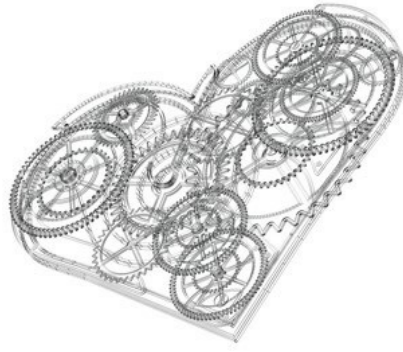
uzun "kase" ellerimde. Çatal bıçak yok, bu yüzden bardağı geriye yatırıp açgözlülükle et suyu ve erişte içiyorum. Bir kez başladıktan sonra duracak gibi görünmüyorum ve mümkün olduğunca hızlı bir şekilde hepsini yudumluyorum, erişteleri höpürdetiyorum ve çenemden aşağı et suyu akıyor. Bitirdiğimde ıslak çenemi sıvazlıyorum ve onun yüzündeki tiksinti ifadesini fark etmeden edemiyorum. "Özür dilerim," diyorum uysalca. "Hızlı yemeye alışkınım."

"Anlıyorum. Onu senden alacağımı mı sandın?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Eğer biliyorsan, benim için sorun değil. Benimle ne istersen yapabilirsin."

Gözleri kısılıyor ve çenesini ovuşturuyor, sanki benimle ne yapacağına tam olarak karar verememiş gibi. "Bu saçmalık daha fazla devam etmeden önce seninle bir konuşma yapmamız gerekiyor."

Saçmalık mı? Aman Tanrım. "Tamam," diye cevap veriyorum, sesim titreyerek.

T Beklediğim gibi gitmiyor. Zihnimde, küçük insanın minnettar olmasını bekliyordum. Bana o boğucu bakışlarını fırlatacak ve gülümseyecekti. Onu yatağıma alıp ihtiyaçlarımı gidereceğimi ve her şeyin yoluna gireceğini. Hatta hoş.

Yine de gülümsemiyor ya da bana baştan çıkarıcı bakışlar atmıyor.

Çok korkmuş durumda. Ne zaman ona doğru baksam tüm vücudu titriyor ve her şeyi sorguluyor. İtaatkâr bir pozda önümde dizlerinin üzerine çöktüğünde o kadar korkmuş görünüyordu ki ereksiyonum büzüştü.

Bu dişiyi istedim çünkü onun farklı olduğunu düşündüm. Çünkü bana korku ve tiksintiyle bakmıyordu. Şimdi bir hata yaptığımdan şüpheleniyorum. Sanki yıllardır beslenmemiş gibi basit erişte yemeğini yiyişini izliyorum ve Abuar'ı boğazından tutup sarsmak istiyorum. Köle de bir insandır. Hiçbirini arzulamasam da diğerlerini özgür bırakamadığım için pişmanım. Ama evrenin işleyişini değiştiremem, bu yüzden çözebileceğim şeylere odaklanacağım. Ve bu insanla bir anlaşma yapabilirim. İkimiz de istediğimizi alabiliriz.

Son erişteyi höpürdeterek ağzına atıyor ve bana bakıyor. Yüzümde küçümseyen bir ifade olmalı çünkü rengi soluyor ve geriye doğru büzülüyor. "Kusura bakma. Hızlı yemeye alışkınım."

"Anlıyorum. Onu senden alacağımı mı sandın?"

"Bilmiyorum. Eğer biliyorsan, benim için sorun değil. Benimle ne istersen yapabilirsin." Çenesini kaldırıyor ve bana gülümsemeye çalışıyor ama bir şeyden korktuğunu anlayabiliyorum. Seks değil o zaman. Ne o zaman?

Çenemi ovuşturarak onu inceliyor, neden böyle huysuz bir yaratığa dönüştüğünü anlamaya çalışıyorum. "Bu saçmalık daha fazla devam etmeden önce seninle bir konuşma yapmamız gerekiyor."

Kusacakmış gibi görünüyor. "Tamam," diyor en cılız sesiyle, gözleri kocaman ve dehşet dolu.

Ayağa kalktım ve yürümeye başladım. Neyi yanlış yapıyorum? Söylediğim bir şey yüzünden mi? Sadece kantinde mi cesur? Yoksa Abuar ona ruh haline yardımcı olan bir tür kimyasal mı sağladı? Bana bir kez bile gülümsemedi ya da gülümsediyse bile bu korkudan kaynaklanan bir hareketti. Pencerede dönerken dudaklarının nasıl kıvrıldığını hatırlıyorum, sanki beni baştan çıkarmak için dans ediyormuş gibi. Bana ilgiden başka bir şeyle bakmadı. Bir şekilde yanlış köleyi mi edindim diye düşünerek ona bakıyorum. Bazı mesakkahlar tüm insanların birbirine benzediğine dair şaka yaparlar ama onu incelediğimde aynı dişi olduğunu görüyorum.

Sadece korkmuş biri.

"Kafanı dağıtmak için sana sakso çekmemi ister misin? Gerginliğini azaltmak için?" Yüz ifadesi heyecanlı olmasa da bunu hevesle kabul ediyor. "Bunu yapabilirim ve sonra ne istersen konuşabiliriz."

Gözlerimi ona diktim. "Bana sakso

çekmek mi?" "Sikini ağzıma sok."

"Sikimi ağzına almak için neden bu kadar heveslisin?" Bu fikir cazip olmadığından değil. Aslında bu fikir ne kadar hoşuma gitse de sikimi acıtıyor. Ama yüzündeki ifadenin her şeyden çok korku olduğu göz önüne alındığında, bu bir tür hile gibi geliyor.

Pembe ağzını yalıyor, sanki bayılacakmış gibi görünüyor ve sonra kekeleyerek bir cevap

veriyor. "Çünkü seni memnun etmek istiyorum. Açık artırmaya gitmek istemiyorum. Lütfen." Biraz boğuk bir ses

boğazında. "Lütfen."

Ona doğru geri adım atıyorum ve beni izlediğini fark ediyorum. Bakışları asla metal parçalarımaya kaymıyor ve asla iğrenmiş görünmüyor. "Seni geri göndereceğimi mi düşünüyorsun?"

"Köle taciri seni mutsuz edersem yapabileceğini söyledi."

"Ona hayır dedim." Omuzları gevşiyor ve onu korkutan şeyin bu olduğundan şüpheleniyorum. Bir açık artırmada satılmak istemiyor. Bunu anlıyorum. Onları daha önce de gördüm ve kölelerin sırf isteksiz alıcıları ikna etmek için teşhir edildiği -ve bazen kullanıldığı- korkunç, iğrenç şeyler. Müzayedelere sadece "malları denemek" için giden ama nadiren satın alan bazı erkekler var. Eğer onu korkutan buysa, onu rahatlatabilirim. "Seni tutuyorum. Seni bir daha görmeyecek."

Rahatlıyor, güzel ve narin yüzü artık o kadar da gergin değil. "Emin misin?" "Az önce emin olduğumu söyledim, değil mi?"

Yüzünde gerçek bir gülümseme beliriyor, geniş ve rahatlamış. "Teşekkür ederim. Gelmiş geçmiş en iyi köle olacağım."

Gülümsemesini görünce, gözlerinin bu sefer nasıl parladığını görünce sikim kıpırdıyor. Bu. Bu, bana musallat olan kadın ve sıcak özlem, yeni bir dişli kayganlaştırıcı akışı gibi sistemimde kıvrılıyor ve kayıyor. "Sana sahip çıkacağım," diye onu açıkça uyarıyorum. "Seni yatağım için satın aldım."

Gözünü bile kırpmıyor. Dehşete düşmüş ya da iğrenmiş görünmüyor. "Ben de şüphelenmiştim." "İtirazın var mı?"

Yüzündeki ifade şaşkınlığa dönüşüyor. "Ben bir köleyim. İtiraz edemem."

"Eğer sana dokunmamı istemiyorsan, dokunmayacağım. Hiçbir gücün olmadığını hissettiğinin farkındayım, bu yüzden bunu... işlemsel hale getireceğim." İşlemsel kulağa hoş geliyor. Sanki lanet olası sikim ve mahmuzumla düşünmek yerine bunu mantıklı bir şekilde düşünmüşüm gibi geliyor. "Şunu öneriyorum: Seni sistemimden çıkarana kadar yatağında tutacağım. Bu muhtemelen birkaç hafta sürecek. Belki de bir ay. Sonra, işim bittiğinde, seni Risda III olarak bilinen gezegene götüreceğim. Orayı biliyor musun?"

Yavaşça başını sallıyor.

"Burası köleleştirilmiş insan dişiler için bir sığınma yeri. Ana gezegeninize dönemezsiniz ama oradaki bir lord kendisine gelen insan mültecilere yardım eder. Size yaşamanız için bir yer ve gelir elde etmeniz için bir yol verilecek ve orada güvende olacaksınız. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Gelir elde etmenin yolu nedir?" diye soruyor. "Fahişelik mi?" Bunu anlaması çok zekice. "Çiftçilik, aslında."

Yüzünde özlem dolu bir ifade beliriyor. "Bu...bu pastoral bir gezegen mi?"

İçimde kabaran kıskançlıktan nefret ederek başımı sallıyorum. Bana öyle bakmasını istiyorum. Önemli değil, diyorum kendime. Yakında onu sistemimden atacağım ve her şey normale dönecek. "Evet. Çok seyrek nüfuslu bir yer ve oradaki dişilerin çoğu insan. Oraya giden ve hoş karşılanan başkalarını da tanıyorum. Sen de öyle olurdun."

"Kulağa çok hoş geliyor," diye itiraf ediyor. "Gitmeyi çok isterim." İnsan dudağını ısırtıyor ve bana bakarak tereddüt ediyor. "Bu size çok pahalıya mal olmuyor mu?"

"Evet. Ama buna değecek."

"Beni sisteminden çıkarmak için," diye tekrarlıyor, sözlerimi yankılayarak. "Pencerede dans ettiğim için mi?"

Çünkü beni izledin, demek istiyorum ama bu çok savunmasız hissettiriyor. Ona cevap vermiyorum, sadece ona doğru bakıyorum ve sorgulanmaktan hoşlanmadığımı belli ediyorum. Başını sallayıp rahatsız bir şekilde başka tarafa baktığında tekrar konuşuyorum. "Şartlarımı kabul ediyor musun?"

"Özgürlük karşılığında bedenim mi?" Gülüyor, sesi küçük ve acı. "Bana her şekilde sahip olabileceğinin farkında mısın? Beni satın aldın."

"Altımda çığlık atan, ağlayan bir kadın istemiyorum," diyorum soğuk bir şekilde. "Biraz bakmaya çalış

Sana dokunduğumda coşkulu ol. Gerekirse numara yap." Gerçi hissetmediği bir coşkuyu taklit etmesini ister miydin bilmiyorum. Sessizlik muhtemelen daha iyi olurdu. Sanırım. Tam olarak emin değilim. Daha önce hiç seks yapmadım. Kimsenin benim gibi birini yatağında istemeyeceğini varsayarak hep ellerime güvendim.

İnsan dişi bunu düşünür. "Yani benimle yatmak için beni satın aldın ve sonra benden bıktığında beni güzel bir yere mi göndereceksin? Özgür olacağım bir yere mi? Sana geri ödeyebilir miyim?"

Omuz silkiyorum. "Para beni ilgilendirmiyor." Onu aklımdan çıkarmak ilgilendiriyor. Dükkânımın girişinden dışarı baktığımda vitrinde olmadığını gördüğümünden beri odaklanamıyorum. Odaklanmamı geri kazanmak hiç değilse krediye değer.

Gözleri yaşlarla dolar. "Çok iyisin..."

"Ben iyi biri değilim," diye hemen sözünü kestim. Ben nazik değilim. Onu kullanmak için satın alıyorum. "Ben sadece planlarımı açıklıyorum, böylece ne beklemen gerektiğini biliyorsun. Bunu kabul ediyor musun?"

Çabucak, hevesle başını sallıyor. "Bir çiftlik gezegenine gitmeyi çok isterim. Ne yapmamı istersen, ben varım." Ağzında küçük bir gülümseme beliriyor. "Çok teşekkür ederim."

Neden bana teşekkür ediyor? Az önce onu kullanmak istediğimi söyledim. Onu yatağıma götüreceğim ve ihtiyaçlarımı onun üzerinde gidereceğim. Ben, çirkin, yarı metal bir canavar. Bunun onu neden memnun ettiğini anlamıyorum ama öyle olsun. "Bana teşekkür etmeyi bırak. Dediğim gibi, ben nazik bir erkek değilim. Bunu sadece ihtiyaçlarımın karşılandığından emin olmak için yapıyorum." Çünkü ona ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var ve sonra onu sistemimden çıkaracağım ve kafamı normale döndüreceğim.

"Özür dilemek yok," diyor çabucak ve dudaklarında sanki huysuz taleplerimle eğleniyormuş gibi bir gülümseme var.

Ona kaşlarını çatıyorum ve bu onun yüzündeki gülümsemeyi siliyor. O gülümseme kaybolduğu anda kendimi bir pislik gibi hissediyorum ve bu beni daha da sinirlendiriyor. Neden onun yanında ne kadar uzun süre kalırsam, kontrolün bende olduğunu o kadar az hissediyorum? Onu kontrol bende olsun diye aldım. Onu satın aldım çünkü açık artırmada bir yabancıya satılacağı düşüncesi içimi kemiriyordu. Başka bir erkeğin ona dokunmasına ya da o pencereden bana baktığı gibi ona bakmasına dayanamayacağım için. Bana tekrar öyle bakmasını istiyorum ama o bana temkinli bakışlar atmaya devam ediyor. "Sorunuz var mı?" Kabaca soruyorum.

Uzun bir süre düşünüyor, giydiği tuniğin -benim tuniğimin- eteğiyle oynuyor. Yutkunurken boğazındaki yaka sallanıyor ve onu giydiğini unuttuğumu fark ediyorum. Bu görüntüden nefret ediyorum. Ona yaklaştım ve çıkarmak için uzandım. Tamamen kıpırdamadan duruyor ve anlıyorum ki ellenmeyi ya da daha kötüsünü bekliyor. Bu beni daha da sinirlendiriyor. Tasmayı çıkarıp bir kenara fırlatıyorum ve sonra kanepede arkama yaslanıp konuşmasını bekliyorum.

Reddedecek, farkındayım. Yatağımda olmak onun için tutsaklıktan daha kötü. Ya da bana dokunmak zorunda kalmayacağı ama yine de istediğini alabileceği bir tür anlaşma yapmaya çalışacak. Eğer durum buysa.

Eğer durum buysa bu sadece kaybedilmiş bir kredi olacak, çünkü bir dişiye sikimi alması için zorlamayacağım. Onu Risda sistemine doğru giden bir sonraki mekiğe atacağım ve ne kadar aptal olduğumu düşünmemeye çalışacağım.

Aramızdaki sessizlik uzarken parmakları etek ucuyla oynamaya devam ediyor. Uzun, çok uzun bir andan sonra bana bakıyor. "Senin... bir adın var mı? Sana ne diyebilirim?"

Homurdanıyorum. Beklediğim soru bu değildi. "Bana Kırık Sırtlı Zakoar derler."

"Adımı mı istiyorsun?"

Ona kısık gözlerle bakıyorum. Amacının ne olduğunu bilmiyorum. "Hayır," diye karar verdim. "Seni tutmayacağım, yani bir anlamı yok."

"Bana bir şey demelisin. Adım Tessa." Çenesini biraz yukarı kaldırdı, sanki cesur davranıyormuş gibi, ve ben

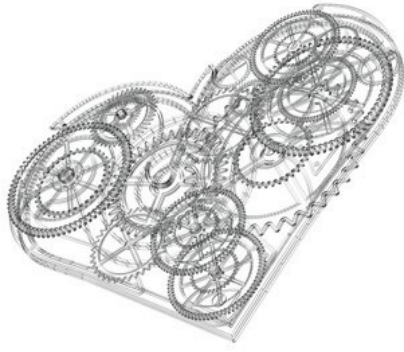
büyüledim mi yoksa sinirlendim mi
karar veremiyorum. "Ben
sormadım."

"Biliyorum. Ama sadece 'kız' yerine adımı kullanırsan muhtemelen daha hızlı yanıt veririm. Etrafımda çok fazla kadın olmasına alışkınım, bu yüzden adımı kullanmazsanız hemen aklıma gelmeyebilir." Bana aşırı parlak bir gülümseme veriyor. "Sana sadece Zakoar mı diyeyim yoksa Kırık Sırt kısmını da ekleyeyim mi?"

"Neden sordunuz?"

"Böylece yatakta ne bağıracığımı biliyorum."

Cevabı beni ürküttü ve bir kahkaha attım. Yatakta ne bağırılır ki?

I

Buraya geldiğimden beri ilk kez gerçekten gülümsedi.

Yeni sahibim Kırık Sırtlı Zakoar'a bakıyorum ve gülümsemesini görünce biraz rahatlıyorum. Yüzünün sadece yarısı hareket ediyor - geri kalanı metal bir çene - ama onu görmek hoşuma gidiyor

Bu. Tek gözünün köşesi eğlenerek kırışıyor ve daha yumuşak, daha nazik görünüyor. Beni kurtardığından beri soğuk ve mesafeli olduğunu düşünürsek bu rahatlatıcı bir şey.

Aslında bu bir kurtarma değil, kendi kendime düzeltiyorum. Beni satın aldı. Benden ne istediğini açıkça belirtti. Seks istiyor, ağlamak yok, sızlanmak yok, kaderime boyun eğmek yok. Benim istekli olmamı istiyor. Hevesli olmak zorunda değil, sadece istekli. Ve karşılığında... beni özgür bırakacak. Bir çiftlik gezegeninde yaşayacağım.

Güneşi tekrar göreceğim. Yeşil şeyler göreceğim. Kendim olacağım. Hepsi küçük bir horoz yakalamak için mi? Ben kesinlikle varım.

Bu adamı -Zakoar- okumak zor gerçi. Beni dikkatle izliyor, ama ne zaman konuşsam, biraz... hoşnutsuz görünüyor. Ve adımı bilmek istemiyor. Bu biraz can sıkıcı ama nazik olduğu sürece bunun bir önemi var mı? Nazik bir efendi neredeyse umut etmek için çok fazla. Ama beni oturtuyor ve sanki bu konuda bir seçeneğim varmış gibi benimle konuşuyor. Seks talep ediyor... ve sonra reddedebileceğimi söylüyor. Benim istekli olmamı istiyor. Vücudumun yıllardır bana ait olmadığını anlamıyor gibi görünüyor. Bir yabancıyla seks yapmak en sevdiğim şey değil ama... o da yabancı sayılmaz, değil mi?

Bütün fantezilerimi ona bağladığım adam. Günümü geçirmek için hakkında hikayeler uydurduğum kişi. Ve eğer beyaz atlı prens değilse, bunun bir önemi var mı? İyi biriydi. Ne istediği konusunda açık sözlüydü. Sokaklarda çıplak dolaşmayayım diye sırtındaki tuniği giymem için bana verdi.

Çok daha kötü olabilirdi.

Gülümsemesini kendi gülümsememle inceliyorum ve gülümsemesinin azalıp bakışlarına bir sıcaklık girdiğini fark ediyorum. Yine de hiçbir şey söylemiyor, sadece o yoğun odaklanmayla bana bakıyor ve acaba dizginleri ele almamı mı bekliyor? Yoksa benden daha fazla bir şey mi istiyor?

Eğer onu mutlu etmek işimin bir parçasıysa, bunu yapmalıyım. Aklıma bir fikir geliyor ve uzanıp cesurca dizine dokunuyorum. Dizinin altındaki sert metali hissettiğimde pek de şaşırmadım - protez bir bacağı var. "Dans edersem memnun olur musun?"

Zakoar'ın gözleri parlıyor. Bana kısa ve net bir baş selamı veriyor ve yastıkların arasında arkasına yaslanıp bekliyor.

Sessizliği karşısında telaşlanıyorum -bir şey söyleseydi bu çok daha kolay olurdu- ve ayağa kalkıyorum. Müzik yok ve Zakoar da kalkıp açacak gibi görünmüyor. Pekâlâ o zaman, kanatlanıyorum. Tuniği çıkarıp yanındaki kanepeye atıyorum, sonra yavaşça hareket ediyorum, görünmez müzikle sallanıyorum. Kendimi biraz aptal gibi hissediyorum. Aslında çok aptalca. Ama o bir dansçı istiyordu ve bir tane bulacak. Bir daire çizip kalçalarımı sallıyorum, kıcımlı zıplattığımdan ve her zaman pencere sahnemin etrafında toplanan uzaylıların takdir ettiği şekilde hareket ettiğimden emin oluyorum.

Yürümeye devam ediyorum.

Dakikalar geçiyor ve ben ona bir bakış atıyorum.

Benden memnun görünmüyor. Aksine, daha da sinirli görünüyor. Çenesi, yüzünün metal kısmının sert duruşuyla daha da belirgin hale gelen o katı hoşnutsuzluk ifadesiyle sabitlenmiş. Gözleri

en ufak bir sıcaklık yok ve sabırsız görünüyor. Sıkılmış değil, ama sinirli.

Adımlarım titriyor. Durup göğüslerimi örtmek istiyorum ama bunun onu daha da üzeceğinden endişeleniyorum. "Daha seksi mi istiyorsun?" Eğilip bacaklarımı açıyorum ki her yerimi görebilsin.

Zakoar başını sallıyor ve gözlerini kapatıyor, avucunu kafatasının metal kubbesinde gezdiriyor. Sadece bir tarafının metal olduğunu fark ediyorum, geri kalanı traşlı ve dövme, boynuzu da kesilmiş. Yine de ölümcül görünüyor ve gözleri bana kilitlendiğinde ürperiyorum. "İstiyorum..." Başını tekrar sallar. "Bu değil."

Midem sıkışıyor ve tamamen hareketsiz kalmak için her şeyimi harcıyorum. "Seni nasıl memnun edebilirim?" Fısıldıyorum. Çiftlik gezegeni hayali birden çok ama çok uzak görünüyor.

Kaşlarını çatıyor. "Bana öyle korkmuş gibi bakmayı kes. Kendimi lanet olası bir canavar gibi hissediyorum." Elini tekrar kafatasında gezdiriyor, sonra mırıldanıyor, "Bunu isteseydim, bundan önce lanet olası üç kantine giderdim."

Zakoar bunu söylerken bana bakmıyor. Aksine, son derece rahatsız görünüyor. Sanki her şey planladığı gibi gitmiyor. Hayatımın hikayesi bu, değil mi? İşler tamamen rayından çıkıyor. Ona çıkmak, burada acı çekenin kendisi olmadığını belirtmek istiyorum, o sırada bana bakıyor ve yüzünde kesinlikle mutsuz bir ifade belirliyor.

Ve aniden... Anladım.

Tabii ki dans etmemi istiyor. Dans etmemi istiyor, çünkü ben penceredeyken fantezilerle kendimi eğlendiriyordum. Ona gülümsedim ve yaklaşan bakışlar attım. Sadece gözlerimle onu merhaba demeye ikna etmeye çalıştım.

Bu benim vücudumla ilgili değil. Hiçbir zaman vücudumla ilgili olmadı. Bu benimle ilgili ve benim korkum onun kendini sorgulamasına neden oluyor.

Pekâlâ o zaman. Korku ve belirsizliği bir kenara bırakıp adama istediğini verme zamanı.

Kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum, göğüslerim bu hareketle sallanıyor. Bakışları oraya gidiyor ve tekrar yüzüme baktığında ona gülümsüyorum. Bu, beni satın aldığından beri ona verdiğim gergin, yaltaklanan gülümsemeler değil. Pencereden gördüğüm fantezilerimi düşünerek kendime geliyorum. Her zaman vahşi görünümlü, metal çeneli mesakkah erkeğinin cama gelip, camı delip geçeceğini ve beni içinde bulunduğum durumdan kurtaracağını hayal ederdim. Evet, oldu ama tam olarak hayal ettiğim şekilde değil. Önemli değil. Onu bir sevgili olarak hayal ediyorum ve bu bizim düğün gecemiz. İçimde ne kadar çekici bir kadın olduğunu fark etmesini istiyorum. Tüm bu istasyondaki en seksi kadın olduğumu ve bunu fark etmesi gerektiğini. Ellerimi göğüslerimin üzerinde gezdiriyorum, meme uçlarımı hafifçe sıkıyorum. Ve bunu yaparken, onu gözlerimle beceriyorum. Tıpkı penceredeyken yaptığım gibi, onun önünde dönerek her türlü şeyi vaat ediyorum.

Tekrar fanteziye dalmak çok kolay. Onu karşıma almak ve onu alaylarımın nesnesi yapmak kolay, sanki dans etmeyi ben seçiyormuşum gibi. Onu baştan çıkarmak için hareket ediyorum ama bu sadece vücudumla ilgili değil. Bu benim ruhum, ona biraz daha yaklaşmam, bana dokunması için onu cesaretlendirmem ve bana uzanmadığında kıcımlı yüzünün önünde sallamam. Hareket ettiği sürece pencere aramızda da olabilir. Zihnimde, kantine geri döndüm, o benim sevgimin nesnesi ve onun şehvetten aklını kaçırmamasını istiyorum.

Dans ederken tahrik olduğumu hissetmek beni pek şaşırtmıyor. O kadar uzun zamandır fantezilerimin odağında ki bu doğal geliyor. Elbette onun için dans etmek nabzımın kalçalarımın arasında atmasına neden olacak. Elbette ben kendime dokunurken onun nefesini tutmasını izlemek bana heyecan verecek. Çünkü artık yakınımda olduğu için, onun için dans ettiğimde yüz ifadesini görebiliyorum.

Gözlerindeki tüm o hayal kırıklığı, sabırsızlık gitmiş. Özlem geri döndü.

Ellerimi amıma doğru kaydırıyorum, kalçalarımı yuvarlamadan ve yavaşça dönmeden önce alay ediyorum, tıpkı

Pencerede yaptım. Daha önce hiç bir mesakkahı -mavi, boynuzlu uzaylılardan birini- becermemiştim ama kantindeki diğer kadınlardan duyduğum tüm kıkırdamalar bana bunun bir angarya olmayacağını söylemişti. Büyük yaraları çıkıntılarla kaplıymış ve her itişte klitorise çarpan bir mahmuz varmış. Kulağa saçma geliyor ama şimdi düşünüyorum da. Belki de bu yüzden ona takıntılıyım - çünkü o mesakkah - harika sikleri olan adamlar - ve yine de farklı görünüyor. Yalnız. Sanki aşka açmış gibi.

Metal kaplı bir adamı düşünmek çılgınca bir şey, ama bu benim fantezim, bu yüzden devam etmesine izin veriyorum. O koltuktan kalkıp beni en şefkatli aşıklar gibi kollarının arasına aldığını, her yerime dokunduğunu ve kendi zevkini almadan önce benim boşalmamı sağladığını düşünüyorum. Beni okşarken sevgi sözcükleri fısıldamasını düşünüyorum. Sonrasında nasıl da birbirimize sarılıp uyuduğumuzu, sanki birbirimize çok aşık olduğumuz için ayrı kalmaya dayanamıyormuşuz gibi sarmaş dolaş olduğumuzu.

Sevgiler. Ha. Bu benim balonumu patlattı, sadece biraz. Burada aşk yok. Tıpkı onun dediği gibi işlemsel.

Fantezim dağılıyor ve dansımı yavaşlatıyorum, ona dönüyorum, devam etmemi isteyip istemediğini sormak üzereyim.

Zakoar ayağa fırlıyor ve sağ gözündeki -gerçek gözündeki- gözbebeğinin şehvetten tamamen şiştiğini görüyorum. "Benimle gel," diye homurdanıyor ve elimi tutuyor.

Beni arka odaya, yani yatak odasına doğru yönlendirirken arkasından gidiyorum. Perdelerin arasından geçiyoruz ve tıpkı kantindeki yataklar gibi büyük, kare bir yatak, yastıksız ve battaniye örtülü. Ama bu yatak yumuşak, örtüsü temiz ve pahalı görünüyor. Tam önünde duruyor ve sonra giysilerini çekiştirerek umutsuzca yırtıyor. Yine de bana bakmıyor.

"Plas-film alayım mı?" Onu kızdırmak istemediğim için yumuşak bir sesle soruyorum. Kemerini kurcalayarak başını sallıyor ve ben de bitişikteki lavaboya, sebile doğru ilerliyorum. Burada bir tane var ve dolu görünüyor. Bir kâğıt yırtıyorum ve içimden bir ses Zakoar'ın kantin fahişeleri olsun ya da olmasın pek fazla arkadaşı olmadığını söylüyor.

Etkinleştirmek için plas-filmin üzerine üflüyorum, sonra yatak odasına geri dönüp ona doğru ilerliyorum.

Çıplak ve sikine bakıyor. Ya da belki de benimle göz teması kurmamaya kararlıdır. Her iki şekilde de...vay be.

Göğsünün metal ve farklı deri tonlarından oluşan zikzaklı bir desen olduğunu biliyorum, bunların çoğu muhtemelen bir tür sentetik. Yara üstüne yara izleri var ve kolları bile daha fazla metal içinde yüzüyor gibi görünüyor. Belden aşağı ne beklediğimden emin değilim ama... hayal kırıklığına uğratmıyor. Zakoar elbette çok büyük, siki de bana söylendiği gibi boydan boya kabarık. Sikinin başı beklediğimden daha belirgin ve ucundaki iki büyük top çivisi de beklenmedik. Bundan da öte, derisinin altında hareket eden metal çizgilerin burada durmamasına şaşırdım. Aslında, penisinin uzunluğu boyunca aşağı yukarı uzanan büyük, gümüşü bir damar var, burada bile yaralı ve iki farklı tonda görünen mavi tene karşı bariz bir şekilde belli oluyor. Mahmuzu bile yaralı, ki bu garip.

Tamam o zaman. Kocaman bir cyborg penis. Önemli bir şey değil. Normal bir penis gibi sikiştiği sürece, sürpriz olmayacak.

Yaklaşırken Zakoar'a bakıyorum. Eli sikinin dibinde ve ucunun pre-cum tanecikleriyle kaplı olduğunu görebiliyorum, ama bana bakmak için hiçbir çaba göstermiyor. Kullanılmayan plas-film dağıtıcısını, vücudunun her yerindeki yara izlerini ve şu anda ne kadar derinden rahatsız görüldüğünü düşünüyorum ve hiç seks yapmıyorum merak ediyorum.

Önemli olduğundan değil. Seks hapşırmak gibidir; bir rahatlama ve bazen o kadar da seksi değildir. Çoğu

Aslında defalarca. Bütün bir mesakkah futbol takımını (ya da uzaylı eşdeğeri her neyse) becermiş olması ya da bakire olması önemli değil. Bunun onun için uygun bir delik olmamdan başka bir şey olmasını beklemiyorum. Penceredeki fantezi kızını istiyor, bu yüzden ona bunu vermeye devam etmeliyim.

Ben de onun yanına geçtim ve tekrar önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Daha önceki gibi sinmiyorum ya da itaatkâr görünmeye çalışmıyorum. Bunun yerine saçlarımı geriye atıp ona cesur bir bakış atıyorum. "Bunu sana giydireyim mi?"

O metal çene sıkılır. Başını sallıyor. Sadece bir kez ve bu hareket o kadar küçük ve isteksiz ki neredeyse kaçıracağım.

Üzerindeki plas-filmi düzeltirken kendi kendime mırıldanıyorum. Metal bir adama göre ısıdan kavruluyor. Derisi kanla kızarmış, sanki hepsi burada toplanmış ve ben plas-filmi şaftının üzerinde düzleştirirken metal damar çılgınca zonklıyor. Düşündüğümde daha büyük ve çıkıntılar bu kadar yakından daha belirgin. Ona dokunduğumda seğiriyor, elleri yanında kenetlenmiş ve çabalarımı olabildiğince hızlı yapıyorum. Filmi taktıktan sonra çekiştiriyorum, ucunda küçük bir rezervuar oluşturun ve sonra ayağa kalkıyorum. "Beni nerede istiyorsun?"

"Yatak."

"Sırt üstü mü?" Yatağa doğru dönerek soruyorum. "Yoksa ister misin?"

Kelimeler boğazımda düğümleniyor çünkü bir sonraki anda koca vücudu benimkine dayanıyor. Beni yatağa doğru götürüyor, siki sırtıma saplanıyor ve dizlerimin ön kısmı yatağa değdiğinde otomatik olarak ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Bir sonraki kız kadar ipucu alabilirim.

Kıvrımlarıma doğru itiyor, hiçbir şey sokmuyor ve homurdanıyor. Sonra tekrar yapıyor ve sonra üzerimde duraklıyor. Kafasının içinde dönen dişlileri duyabiliyorum ve o korkmadan ya da utanmadan önce bir şeylerin üstesinden gelmem gerekiyor.

"Bir dakika bekle," diye mırıldanıyorum, öne doğru eğilip yanağımı battaniyeye bastırıyorum. Kıçımı havaya kaldırıyor, bacaklarımı iyice açıyor ve parmaklarımı ağızma götürüyorum. Onları tükürükle kaplayarak yoğun bir şekilde yalıyorum ve sonra elimi amıma götürüyorum. Parmaklarımı göbeğimin girişine bastırıyorum, ıslatıyorum - ve tamam, ona hedefin tam olarak nerede olduğunu gösteriyorum, sadece vahşi ve korkunç tavrına rağmen düşündüğüm kadar deneyimsiz olması ihtimaline karşı.

Zakoar hırlıyor. Sadece hırlıyor, sesi derin ve sahiplenici. Elimi açıklığımdan uzaklaştırıyor ve bir sonraki anda sikinin başını oraya yerleştirdiğini hissediyorum. Gevşemeye çalışıyorum çünkü ne kadar gerilirsem o kadar canımın yanacağını biliyorum. İleri doğru atılıyor ve derinlere daldığında tüm nefesim bedenimi terk ediyor.

İlk başta pek iyi hissettirmiyor. Sadece biraz ıslağım ve plas-film ve ek kayganlığım ile bile çok ama çok sıkı geliyor. Yine de cenneti beklemiyordum, bu yüzden derin, titreyen bir nefes alıyorum ve daha iyi hissetmek için bekliyorum.

Beni itiyor. Ya da deniyor, her neyse. Bir süre sonra "Çok darsın," diye tıslıyor ve bunun iyi bir tıslama mı yoksa kötü bir tıslama mı olduğunu bilmiyorum.

Kıçımı oynatıyorum, hazırlanmamış bir şeyi bir şekilde esnetecek şekilde esnemeye çalışıyorum. En azından kantinde bize kayganlaştırıcı veriyorlardı. Burada bunu sormalıydım ama çok sarsılmıştım. "Bekle," diyorum ona. "Çok... ıslak değilim." Elimi altımıza kaydırıyorum ve klitorisimi ovmaya başlıyorum, vücudumu biraz nem üretmeye teşvik etmeye çalışıyorum.

Ben kendime dokunurken onun içimde olması sihirli bir şey. Zonklayan amım karşılık veriyor ve onun etrafında sert bir şekilde kenetlenmem çok uzun sürmüyor. İnliyorum, ne kadar çabuk tekrar kayganlaştığıma şaşıyorum. Dans yüzünden miydi? Fantezilerimin nesnesi olduğu gerçeği

mi? Piercingleri ve çıkıntıları mı? Her neyse, kabul ediyorum, çünkü gerçekten iyi hissettiriyor.
Üstümde inliyor. Elleri kalçalarımda sıkılaşıyor, beni yerimde tutuyor. "Kef. Bunu tekrar yap."

Klitorisimi daha sert ovuşturarak inliyorum. Komutla orgazm olmayı ne kadar çok istesem de, peşinden ne kadar çok koşarsam, benden o kadar çok kaçacak. Rahatlamam, kendimi tekrar anın içinde kaybetmem gerek-

Zakoar sabırsızca homurdanıyor ve elimi kenara itiyor. Bir sonraki anda parmakları amımın üzerinde geziniyor, ovuşturduğum noktayı arıyor. "Nerede-?" diye soruyor.

Başka bir iniltiyle parmaklarını klitorisime yönlendiriyorum. Onu buluyor, memnuniyet homurtusu gibi bir ses çıkarıyor ve sonra kendisi beni ovmaya başlıyor.

Ve tamam, zavallı klitorisime çok sert davranıyor. Onu ya da beni nasıl memnun edeceğini bilmiyor, hareketleri sürtünmeyle çılgınca. Tekrar sikinin etrafında kenetlenmemi istiyor, umutsuzca, ama bu işe yaramayacak. "Yumuşak," diye sızlanıyorum. "Yumuşak, yumuşak."

Dinlemesini beklediğimden değil. Ama beni şaşırtarak dinliyor. Parmakları yavaşlıyor ve klitorisimi nazikçe okşamaya başlıyor ve ben de onun sikinin etrafında sertçe kenetleniyorum. İnliyorum, parmaklarım battaniyeye gömülürken o derinlere itiyor, vücudumun çıkardığı kaygan sestten memnuniyetle homurdanıyor. "İslenmişsin."

Sadece inliyorum. Nasıl olsa cevap istemiyor.

Zakoar daha derine itiyor, sıkı bir eliyle kalçamı çekiştiriyor ve mahmuzu kıkımın büzülmesine baskı yapıyor, sadece içeri giriyor. Beni yavaşça sikmeye başladığında ayak parmaklarım kıvrılıyor ve korkunç bir ses çıkarıyorum. Derinlere bastırıyor, mahmuzunun kıkıma girdiğinden emin oluyor, sadece neredeyse tamamen tekrar dışarı çekiyor, sonra bir kez daha kabzasına kadar yükseliyor. Sanki artık içime tamamen sığabildiğine göre, bunu tekrar tekrar yapmaya kararlı.

Ve Tanrım, harika hissettiriyor. Artık ıslak olan bedenime süzülüşü, organlarımı yeniden düzenliormuşçasına derine itiş, kalçamı sanki beni bırakırsa çözülecekmiş gibi tutuşu, hepsi bana bir şeyler yapıyor. Buna bir de sürekli klitorisimi okşamasını ekleyin. Karnımın derinliklerinde bir orgazmın oluşmaya başlaması uzun sürmüyor. Nefesim kesiliyor, altında inliyorum, vücudum sıkıca kenetleniyor. Tekrar iterek, daha derine iterek, beni daha sert talep ederek karşılık veriyor.

Patlayıcı orgazm vurduğunda, nefesimi kesiyor. Bütün kaslarım kasılıyor, bacaklarım geriliyor, amım sıkılıyor. Nefes aldığını duyabiliyorum ve sonra daha sert bir şekilde içime giriyor, iki eli de kalçalarımı kilitlenmiş bir şekilde içime giriyor. O kadar ıslağım ki her itişini hissettiğim gibi duyabiliyorum da ve tüm vücudum onun itici hamleleri tarafından fethediliyormuş gibi hissediyor. İçime derinlemesine giriyor, sonra hareketsiz kalıyor ve vücudunun benimkine karşı titrediğini hissediyorum.

Tam olarak inleme sayılamayacak boğuk bir ses çıkarıyor ve boşaldığını anlıyorum. Plas-film her şeyi yakaladığı için söylemek zor; serbest kalışını hissedemiyorum ama titreyişinden ve kalçalarını yavaşça benimkilere doğru sallayışından anın içinde tamamen kaybolduğunu anlayabiliyorum. Gözlerimi kapatıp iç çekiyorum, kıkımdaki mahmuzun baskısına karşı çok fazla kıpırdamamaya çalışıyorum, çünkü şu anda her şey çok hassas hissediyor.

Bunu beklemiyordum.

Ya da, tamam... Seks yapacağımızı biliyordum. O kısmı bekliyordum. Sadece boşalmayı beklemiyordum. Dünya'dan ayrıldığımdan beri bir partnerle orgazm olmamıştım. Seks eğlenceli değildi. İki insanın birleşmesi değildi. Ben veriyordum ve diğerleri alıyordu. Ama az önce ne oldu? Çok iyi bir sikti. Tamamen beklenmedik ama iyi bir sikti.

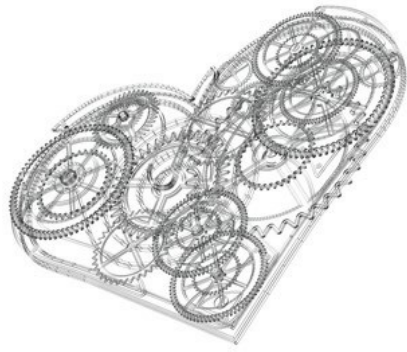
Hepsi beni boşaltmaya çalıştığı için. Yıllardır kimse benim zevkimi önemsemedi. Onun zevkini arttırmak dışında benim zevkimi umursadığından bile emin değilim. Her neyse, kabul ediyorum. Çünkü bu harika hissettirdi. Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor ve sırtımdan duramıyorum. Ben de çok yorulmuş. Gün uzun sürdü ve duygularım karmakarışık oldu. Ama kendimi gerçekten

iyi hissediyorum. Belki de Zakoar sonunda hayallerimin kahramanı olacak.

Zakoar üzerimden kalkıyor, siki bedenimden kurtuluyor. Lavaboya yöneliyor, kapıyı kapatıyor ve bir an sonra duşun başladığını duyuyorum.

İyi ruh halim dağılıyor. Şimdi sadece kirli hissediyorum. Sanki beni teninden temizlemeden önce bir iki güzel söz söyleyemez miydi? Hafifçe incinmiş bir halde doğruluyorum ve kendimi temizlemek için bir havlu arıyorum.

Dünya bana her şeyin boktan olduğunu hatırlatmaya devam ederken, hayal kurmayı gerçekten bırakmam gerekiyor.

I Dušta derin derin nefes alıyor, dağınık düşüncelerime odaklanmaya çalışıyorum. Düzgün düşünemiyorum. Tek düşünebildiğim bunun hayatımın en iyi deneyimi olduğu. Aklım başımdan gitti, gözlerim açıldı ve bir daha asla durabileceğimi sanmıyorum. Bunu düşünmek. Tecrübesiz olduğumu açıkça biliyordu. Ona nasıl dokunacağımı, onun için nasıl iyi olacağını bana göstermesi gerekiyordu, böylece sikim onun dar kanalına sığacaktı.

Şimdi bile, vücudunun boyumu alırken nasıl hissettiğini düşünmek beni kaya gibi sertleştiriyor. Mahmuzumun arkasına nasıl daldığını ve iki kez içine girdiğini. Altımda nasıl kıvrandığını ve o düğmesine dokunduğumda amının zevkten nasıl kayganlaştığını.

Acaba dışarı çıkıp onu tekrar almak açgözlülük olur muydu? Onu kalçalarından tutup bir kez daha boşalıncaya kadar içine girmek. Taşaklarımın gerilmesine neden olan o küçük ciyıklama seslerini çıkarmasını sağlayıp sağlayamayacağımı görmek için. Tabii ki zevk aldığında daha iyi hissettiriyor. Amcığı kayganlaştı ve ben de kuru yolumu zorlamak yerine içine süzuldüm. Etrafımı sıkıldığında daha da iyi hissettim ve o andan sonra, onu daha da ıslatmak, beni tekrar böyle sıkmasını sağlamak benim görevim oldu.

Onu da boşalttım. Bir an için numara yaptığını düşündüm. Ne de olsa adımı haykırmakla ilgili şaka yapmıştı. Ama amının etrafımda o kadar sert ve uzun süre sıkılaşması, çıkardığı sesler ve zaten kaygan olan amındaki sıvı akışı bana gerçeği söyledi.

Kesinlikle onu tekrar almak istiyorum. O benim kölem. Onu ben satın aldım. Bunu beklemeliydim. Ama ona karşı açgözlü olmak istemiyorum. Onu incitmek de istemiyorum. Ona vururken, insan vücudunun benimkinin altında ne kadar küçük ve kırılgan olduğunun farkındaydım. Aşağı baktım ve sikim yine sertleşmişti. Tabii ki sertleşti. İlk kez bir dişinin içine giriyordu ve bir kez daha girmek istiyordu.

Bizi ayıran plas-film olmasaydı nasıl hissederdi merak ediyorum. Daha mı sıcak? Daha ıslak? Daha mı sıkı?

İnleyerek sikimi elime alıyorum ve duşumun kasıtlı olarak soğuk olduğu gerçeğini görmezden gelerek okşamaya başlıyorum. Su, ateşimi soğutmak için hiçbir şey yapmıyor. Arkamı dönüp tekrar dişinin üzerine atlamak istiyorum. Boşaldığımda çirkin yüzümün gerildiğini görmesin diye onu arkadan yakalamak ve sanki hayatım buna bağılıymış gibi içine dalmak istiyorum.

O bir köle. Bu benim hakkım.

Ama onu taciz etmek istemiyorum. Kulağa ne kadar aptalca gelse de, ona dokunmamı istemesini istiyorum. Kararsız ve korkmuşken onunla ne yapacağımı bilmiyorum. Yine de bana güvenle baktığında, sanki içimde bir şeyin kilidini açmış gibiydi.

Önümde nasıl diz çöktüğünü ve uzman parmaklarıyla plas-filmi sikimin üzerine nasıl yerleştirdiğini düşünüyorum. Daha önce beni ağzına almakla ilgili yaptığı yorumu düşünüyorum. Tekrar inliyorum, kendimi çılgınca pompalıyorum, çünkü şimdi hayal gücüm çıldırıyor.

Kef me, eğer seksi düşünmeyi bırakmazsam günlerce bu dušta kalacağım.

Sadece... O dişiği uzun zamandır istiyordum. Onu satın alırken kendimi aptal gibi hissettim, bir hata yaptığımdan endişelendim. Ama sonra dans etti ve bana o bakışı attı ve... bir an için, bir yanıma ve diğer yanıma kaplayan tüm metalleri unuttum.

Bu metal canavar bir dişiği boşalttı. Elim fayansın üzerinde kenetlendi ve dişlerimi sıkarak

duvarın her tarafına boşalmaya başladım. Bu onun içine boşalmak kadar iyi hissettirmiyordu.

Muhtemelen mastürbasyon yaptığım için mahvoldum. Harika. Güzel bir köleye ihtiyacım olduğu için bir şey daha mahvoldu.

Ne kadar aptalım.

Tohumumu fayansın üzerinden temizledikten sonra tekrar suyun altına girip zihnimi boşaltmaya çalışıyorum. Onu benimkinden çıkardığımda Risda sistemine götüreceğime söz vermiştim. İçimden bir ses bunun hemen gerçekleşmeyeceğini söylüyor. Umarım beklemeye hazırdır, çünkü onu bir ya da iki kez aldıktan sonra ihtiyacımın yatışacağını düşünmüştüm. Onu bir kez sahiplendim ve şimdi sanki ateşler körüklenmiş gibi hissediyorum.

Kesinlikle onu tekrar talep edeceğim, karar verdim. Sikim sanki o da benim kadar açgözlüymüş gibi bir kez daha kıpırdanmaya başladı bile. Nefes alması için ona birkaç dakika vereceğim ve sonra tekrar üzerine çıkacağım. Şu anda bile, beni tekrar almak için dört ayak üzerine kalkmasını düşünmek bile kesemi sıkılaştırıyor, tohum dolduruyor.

Berbat durumdayım. Yapabileceğim tek şey onu ve bu ihtiyacı sistemimden çıkarmak.

Kurulandım ve kalçalarımın bir havlu sardım. Tuvaletten çıktığımda nabzım ona tekrar dokunma ihtiyacıyla çarpıyor. Kalçalarının arasındaki o düğmeyi düşünüyorum. Sanırım bu insani bir özellik. Mesakkah dişilerinde bu yok. Onlar-

Duraklıyorum, çünkü yatak boş.

"Kadın mı?" Kalbim sıkışarak seslendim. Eminim kaçmamıştır?

"Mmm?" Yatağın uzak tarafından bir mırıltı duyuyorum. Oraya doğru yürüyorum ve kadın yatağın yanında yerde kıvrılmış yatıyor. Uykulu görünüyor, gözleri ağır, ama doğrulduğunda göğüsleri sallanıyor ve ona tekrar dokunmak istiyorum.

"Neden yerdesin?" Sesim istediğimden daha sert, daha küçümseyici çıkıyor.

Omuz silkiyor, kendini saklıyormuş gibi göğüslerini kapatıyor. "Beni nerede istediğinden emin değildim. Yatakta uyuyabileceğimi varsaymak doğru gelmedi."

"Yatakta uyuyabilirsin," diye işaret ettim. Ben bir canavar değilim... en azından bu konuda. Duraklıyorum, sonra ekliyorum, "Seni tekrar almak istiyorum."

Kadın gözlerini ovuşturarak ayağa kalkıyor. "Ben senin kölenim, unuttun mu?"

Beklediğim coşku bu değildi. Az önce onu memnun etmedim mi? Bunun için minnettar değil mi? Kaşlarımı ona doğru çattım. "Sen de istemelisin."

Ağzı titriyor. Saçlarını yüzünden geriye doğru itiyor ve saçları omuzlarına dolanıyor. "Sana hayır diyeceğimden mi endişeleniyorsun? Risda'ya geçiş karşılığında senin yatağında olacağım konusunda anlaşmıştık."

Tereddüt ediyorum. Şu anda Risda'yı düşünmek istemiyorum. "Açgözlü olmak istemiyorum. Hoşuna gittiğinde daha iyi hissettim," diye itiraf ediyorum. "Ve çıkardığın sesler hoşuma gitti."

"Beni asıl tahrik eden ne biliyor musun?" diye soruyor, sikimi hevesle kıpırdatacak şekilde bana doğru yürürken.

"Ne?"

"Adımı kullanmak. Bu beni insan gibi hissettiriyor."

Sözleri kafamı karıştırıyor. "Sen her zaman insansın. Başka türlü hissetmek mi istiyorsun?"

Kadın-Esta? Nara karnıma vuruyor. "Bu bir konuşma şekli. Bana kendimi bir insanmışım gibi hissettiriyor, senin sikebileceğin bir araç değil." Bana bakıyor. "İsmimi önemsemediğini biliyorum ama benim için önemli. Eğer nasıl hissettiğimi önemsiyorsan, Abuar'ın yaptığı gibi bana 'kadın' demek yerine bu ismi kullanırsın."

Beni Abuar'la kıyaslaması belden aşağı bir vuruş ve ona gözlerimi kısıyorum. Zeki kadın, bana bunu söylerken ne yaptığını çok iyi biliyor. "Balta," diye tahmin ediyorum. "Adın bu mu?" Öyleydi.

Yumuşak ve güzel bir şey.

"Tessa," diye hatırlatıyor bana, bana bakarken dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor. "Tessa, o zaman."

Parmakları karnımda geziniyor ve başını eğerek bana bakıyor. "Beni nasıl istiyorsun o zaman?"

"Yatakta, eskisi gibi." Sertçe yutkunuyorum, ondan büyülenmiş gibiyim. Ona saatlerce bakmak, ince hareketlerini izlemek istiyorum -hatta onu örtmek ve daracık amcığına durmaksızın vurmak istesem bile. Takıntılıyım ve bu durum her geçen dakika daha da kötüleşiyor.

"Plas-film?" diye soruyor, kalçalarındaki havluyu çekiştirerek. Havlunun kaymasına izin verdim ve ona zaten sertleşmiş olan sikimi gösterdim. "Eğer kirli olduğumdan endişeleniyorsan, köle sahibi bizi satmadan önce tıbbi olarak temizletti. Ve bir insanı hamile bırakamazsın. Bu kedi ve köpekleri çiftleştirip bir şekilde bebek yapmalarını ummak gibi bir şey olur."

Konuşmaya devam ediyor. Bir yanım ona sessiz olmasını, dört ayak üstüne düşmesini, böylece içine girebileceğimi söylemek istiyor... ama konuşurken ağzının tatlı kıvrımını seviyorum. Bana bakarken gözlerinin duygularını göstermesi hoşuma gidiyor. Parmaklarının tenimin üzerinde kaymasını seviyorum ve sesi yumuşak ve müzikal ve bir insanın sesini beklediğim gibi değil. Daha gıcırtılı olacağını düşünmüştüm. Daha tiz. Dişi olan Testa'nın sesi bir Mesakkah dışısından farklı ama rahatsız edici değil. Hoş bir ses.

Ve bana plas-filme ihtiyacım olmadığını söylüyor. Yavaşça başımı sallıyorum.

"Yatağa o zaman."

"Bunu yüz yüze yapabiliriz," diye teklif ediyor, bakışlarında umutlu bir ifade var. "Seks yaparken birbirimize bakabilir miyiz?"

Çenem sıkıştı ve başımı salladım. Bu istediğim son şey. Yüzüm, seksin serbest bırakılması ifademi bozmadan da yeterince nahoş. Ağzıma ya da kafatasımın parlayan büyük kısmına bakmasını istemiyorum. Ben onu sahiplenirken onun tiksintiyle titrediğini görmek istemiyorum. "Eller ve dizler."

"Patron sensin," diyor küstahça omuz silkerek ve yatağa doğru ilerliyor.

O daha pozisyonunu almadan ben onun üzerindeyim ve onun küçük şaşkınlık ciyaklaması beni daha da sertleştiriyor. Ellerimi yatakta kaldırdığı kalçalarının üzerinde gezdiriyorum ve uyluklarının arasına dokunarak o sıcak noktayı arıyorum. Bulduğumda inliyor, parmakları battaniyeye gömülüyor ve omuzlarını indirerek yüzünü battaniyeye bastırıyor. Gözlerini kapatıyor ve yüzü o kadar gergin görünüyor ki duraklıyorum. "Canını yakıyor muyum?"

Neredeyse çıldırmış gibi başını sallıyor. "Sen sadece... yemek biletine doğru git. Hepsi bu."

Ne demek istediği hakkında hiçbir fikrim yok. "Sana dokunmayı bırakmalı mıyım? Kötü mü hissediyorsun?" Deneysel olarak parmaklarımı amcığında aşağı yukarı kaydırıyorum. Hâlâ eskisi gibi nemli ama eskisi gibi değil. Bir parmağımı amına sokuyorum ve inliyor, battaniyeleri yumruklayıp yüzüne doğru çekiyor. Bir şeyler söylüyor ama battaniye yüzünden boğuklaşıyor. "Neydi o?"

Kadın -Dess- başını kaldırıyor. "Bu konuda çok iyi olduğunu söyledim," diye söyleniyor, hoşnutsuz görünüyor.

Nedense onun yanıtı bende kasıla kasıla yürüyen bir aptal gibi kasılma isteği uyandırıyor. "Öyle olmam gerekmiyor mu?" Uyluklarının arasındaki çıkıntıyı okşuyorum ve sanki sikime yapışmak istiyormuş gibi amının parmağımın etrafında esnemesiyle ödüllendiriliyorum.

"Ben sadece..." diye söylendi. "Bunu... beklemiyordum..." Kalçalarını yukarı itiyor, daha fazla dokunmak için sessiz bir istekte bulunuyor ve zevk noktasının etrafında döndüğümde bir başka

lezzetli küçük ses çıkarıyor. "Sadece... sevişiriz diye düşünmüştüm... anlıyor musun?" Yüzü tekrar buruşuyor ve patlayıcı bir nefes veriyor. "Siktir... sen... fuuuuck." Ben yumruğunu okşarken kalçaları parmaklarıma doğru dönüyor.

Hareketlerimi kasıtlı olarak yavaşlatıyorum, onu daha da yavaş dokunuşlarla okşuyorum. "Bundan zevk aldığında daha iyi hissediyorsun. Bunu neden istemeyeyim ki?"

"Çünkü... adım bile... istemiyorsun..."

"Bu küçük şeye ne dendiğini söyle bana," diyorum küçük et parçasını okşayarak. "Bu senin mahmuzun mu? Benim mahmuzum o kadar hassas değil." Buraya gelip içine gireceğimi, onu kullanacağımı ve bu gece uyuması için bir yer bulacağımı düşünmüştüm ama tepkilerini izlemenin hoşuma gittiğini fark ediyorum. Onu tatmin ettiğim için neredeyse... kızgın görünüyor ve bu beni büyülüyor. Bundan zevk almak istemiyor mu? Bunu birkaç hafta, hatta belki de aylarca yapacaksa benimle yatmaktan zevk alması çok daha mantıklı görünüyor.

Şimdi bile, bu yeterli bir zaman gibi görünmüyor. Bu kadın söz konusu olduğunda kendimi garip bir şekilde açgözlü buluyorum.

İnliyor, gözleri sımsıkı kapalı. "Zakoar..."

Amcığının suları sıırıslıklam olmasına rağmen daha yavaş ovuyorum. Dokunuşumun onun üzerinde yarattığı etkiyi, parmaklarımın o küçük düğmenin etrafında her kayışında nasıl titrediğini hissedebiliyorum. "Evet?"

"Eğer adım söylersen... sana ne dendiğini söyleyeceğim..." "Desta?" Ben teklif ediyorum.

Ellerimi amından uzaklaştırmak için bana tekme atıyor.

Bu hareket o kadar şaşırtıcı ki - bu gece ne kadar korkmuş olduğu düşünüldüğünde o kadar cesur ki - gülüyorum. İnsan dişi bana kaşlarını çatarak bakıyor, kaçmaya çalışıyor ama ben onu kalçalarından tutup kendime doğru çekiyorum. "Bana adını tekrar söyle. Seni memnun edecekse ve amını benim için güzel ve ıslak hale getirecekse hatırlamaya çalışacağım." İyi vakit geçiriyorum, bütün gece ne kadar gergin olduğum düşünüldüğünde bu benim için şaşırtıcı. Ama onun varlığından hoşlanıyorum. Kesinlikle onun vücudunun tadını çıkarıyorum ve onu öğreniyorum. Ayrıca bana yaptığı şımarıklıkların da tadını çıkarıyorum ve bu beni daha da cesaretlendiriyor. "Adını öğrenmemi istediğini sanıyordum."

"Sanırım şu anda sessizliğinizi tercih ederim," diye homurdanıyor kadın.

Yine gülüyorum. Ses yanlış kullanımdan dolayı paslanmış gibi geliyor ve bu alışık olduğum bir şey değil. Kahkaha. Zevk. Bir elimi takdirle sırtında gezdiriyorum ve altımda hareketsiz kalıyor. "Benim için bir kez daha söyle," diyorum.

"Tessa. Ben Tessa."

Yumuşak, güzel bir ses. Bunu hatırlamam gerek. "Tessa." Tadı dudaklarımda. Adını öğrenme zahmetine girmemek buraya kadarmış. Sanırım öğrenmeliyim, çünkü tahmin ettiğimden daha uzun süre benimle olacak. Başlangıçta onu bir ya da iki hafta tutacağımı düşünmüştüm, ama şimdi onu yatakta yanımda tutuyorum, tatlı poposu havada, amcığı ben ona dokundukça parmaklarımın arasında kayganlaşıyor... iki ay yeterli olmayabilir. Bir yolunu bulacağım. Başparmağımı, okşanmaktan hoşlandığı sulu küçük yumrunun üzerinde gezdiriyorum. "Bana bunun ne olduğunu söyle, Tessa."

İnliyor, kalçaları bana karşı sarsılıyor. "Klitoris. Klitoris."

"Peki hangi amaca hizmet ediyor?" Acaba benim mahmuzum gibi mi, vücutta çok az amaca hizmet ediyor ama kuyruğum gibi süs olarak mı kalıyor?

"Bu." Parmağımı kaputun üzerinde gezdirirken nefesi kesiliyor ve inleyerek eğiliyor. "Fuuuck. İşte bu. İşte bu. Bunu yapıyor."

Sadece erotik zevk için bir yer mi? İnsanların neden bu kadar rağbet gördüğünü anlamaya başlıyorum. Bir parmağımı tekrar amının sıcak kuyusuna sokuyorum, çok ıslak, yumuşak ve benim

için hazır. En azından... Öyle görünüyor. Hızlı ğreniyorum ve son bir saat içinde bir kadını memnun etme konusunda yıllarca porno film izleyerek öğrendiğimden daha fazlasını öğrendim. Sikime bakıyorum, sert ve ağrıyor, onu kızdırmanın verdiği zevkle kendi zevkimi bir anlığına unutuyorum. Ellerimi kalçalarına götürüyorum, sikimin ne kadar büyük olduğunu fark ediyorum.

Kavrama gücü onun küçük bedenine kıyasla daha fazla. Ellerimin her biri neredeyse sırtının yarısını kaplıyor ve o yatakta kıvrılırken vücudunu tekrar kendime doğru çekiyorum.

"Hazır mısın?" Ona soruyorum. "Daha fazla dokunmaya ihtiyacın var mı?"

İnliyor ve amının girişinin hiçbir şeyin etrafında kenetlenmemesini hayranlıkla izliyorum.

"Hazır," diye bağıyor. "Ver onu bana."

Ona vermek mi? Gülmek istiyorum ama... Onun içinde olmayı her şeyden çok istiyorum. Sikimi onun sıcaklığına doğru yönlendirirken onu yerinde tutuyorum. Bu kez girişini zorlanmadan buluyorum ve aletimin başını yavaşça içeri bastırarak kanalını test ediyorum. Tanrılar merhamet etsin, ama plas-film olmadan onun içinde olmak tam bir keyif. Her şeyi iki kat daha yoğun hissedebiliyorum. Sikimi içine sokarken kendimi büyülenmiş bir şekilde bakarken buluyorum ve o da bana uyum sağlamak için uzunluğumun etrafında geriliyor. Sıcak amının etrafında sıkışma hissi beni ele geçirirken dişlerimi sıkıyorum. Kef me, hiç bu kadar iyi bir şey hissetmemiştim.

Dişi benim adımla soluyor ve şimdi onun adını öğrenmemin onun için neden bu kadar önemli olduğunu anlıyorum. Dudaklarında benimkini duymak bile sikimin ihtiyaçtan seğirmesine neden oluyor. "Tekrar söyle," diyorum, onu uzunluğumla mızraklıyor, tüm zaman boyunca izliyorum. Gözlerimi, aletimin onun sıcak bedeninde kaybolan çıkıntılarından ya da mahmuzumun kıcının büzülmesine daldırılmasından alamıyorum.

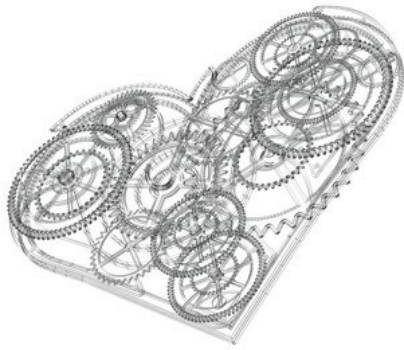
"Zakoar," diye pantolonunu indirdi. "Beni tekrar boşaltacak olan adam."

Bunun üzerine hırladım. Tam yenildiğini düşündüğüm anda yüzüme şaşırtıcı ve tahrik edici bir şey fırlatıyor. Derine batıyorum, kalçalarını sıkıca kavriyorum ve içine dalıyorum. Yoğun bir zevk sesi daha çıkarıyor ve ona tekrar pompaladığımda, benimle buluşmak için kalçalarını geri sallıyor. Vücutlarımız birbirine çarparak sürtünmeyi artırıyor ve kesem tenine çarpıyor. Kef beni, ama bu hoşuma gidiyor. Bir homurtuyla ona daha sert, daha hızlı giriyorum ve sikim sanki benim için yaratılmış gibi onun lezzetli, ıslak kanalına girip çıkıyor. "Boşalacak mısın?" Talep ediyorum. "O amcığınla beni sıkıca kavrayacak mısın?"

Muhtaç bir ses çıkarır ve eli vücudunun altına kayar, klitorisini çalıştırmak için uyluklarının arasında hareket eder.

Grr. O benim. Öne uzanıyorum, elini kenara itiyorum ve onun için çalışıyorum, düğmesine - klitorisine - dokunurken bile derinlemesine okşuyorum - ve orgazmının boğuk nefesi, amının sikime sıkıca yapışması ve vücudunun ıslak salınımı ile ödüllendiriliyorum.

Kendi serbest bırakılmama doğru ilerlerken, iki ayın yeterli olmayabileceğini fark ettim. Bu kadına çok ama çok daha uzun süre ihtiyacım olacak.

I

Ölüyorum. Sik beni öldürdü.

Sanki doyamıyormuş gibi kalçalarımı ve uyluklarımı okşamaya devam ederken nefes nefese, çözülmüş, yatağa yayılmış bir şekilde yatıyorum. Burada, bu çiftlik gezegenine giden yolu kazandığımı sanıyordum.

hoş olmasa da basit olacağını düşünmüştüm. Görünüşe göre son derece keyifli olacak ama basit olmayacak. Beni o kadar çok boşaltacak ki, bu beni çok yoracak. Ve... Ben bu konuda tamamen rahatım.

Benden ayrılıyor ve ben iç çekerek yatağın kenarına kıvrılıyorum. Tohumları kalçalarımın altına kayıyor ve gerçekten kalkıp işemem gerekiyor, ama sadece silindim. Beynim resmen sikilip atılmış durumda ve düzgün düşünebilseydim eminim durumu biraz daha analiz ederdim. Bu haliyle, sadece yorgunum. Susadım ve yoruldum.

Zakoar sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi yatağa dönüyor ve kalçamı okşayarak bir bardak su uzatıyor. "İç şunu."

Bu uzun, çok uzun zamandır birinin benim için yaptığı en nazık şey olabilir. Bir bardak su için minnettarlık duymaktan nefret ediyorum (her şeyden önce) ve sessizce bardağı boşaltıp içiyorum. Bardağı benden geri alıyor ve ben banyoya bakıyorum. "Temizleneyim mi?"

"Eğer istersen. Seni tekrar götüreceğim ama bir dakikaya ihtiyacım var." Beni izlerken gözleri parlıyor. Aman Tanrım. En azından açık sözlü. Bu adamla tahmin yürütmek mümkün değil. "Ya hayır dersem?" "O zaman aletim bütün gece sertleşir ve sabah tekrar sorarım." Uzandı ve çeneme dokunuyor, başparmağını tenimde gezdiriyor. "İsteksiz bir kadınla ilgilenmediğimi kaç kez söylemem gerekiyor?"

"Sadece kontrol ediyorum. Adımı hatırlıyor musun?" "Clit."

Bu ona söylediğim *bir* isim ama benim değil. Kaşlarımı çatarak ona ters ters bakıyorum ve o da bana gülümsüyor. Yüzünün sadece tek bir tarafa doğru uzandığını görmek tuhaf ama gülümseyebilmesi hoşuma gidiyor. Bir an sonra, sanki ne yaptığının farkına varmış gibi, gülümsemesi kayboluyor ve ifadesi bir kez daha ağırlaşıyor.

İçgüdüsel olarak geri çekiliyorum, tepkisinden emin değilim. Kaşlarımı çatarak onu gücendirdim mi? Daha önce onu nasıl tekmelediğimi -ya da tekmelemeye çalıştığımı- ve onun sadece güldüğünü hatırlıyorum. Muhtemelen çok hızlı rahatlıyorum.

"Senin adın Testa," diye anons ediyor.

Yaklaştın. En azından deniyor. "Tessa. Ve sen de Kırık Sırtlı Zakoar'sın."

Homurdanıyor ama gözlerinde yine sahiplenici bir parıltı var ve bir şey bana bir kez daha ellerimin ve dizlerimin üzerinde olmak üzere olduğumu söylüyor. "Yatakta haykıracağın bir isim." Parmağını çenemde gezdiriyor. "Şaka yapıyorsun sanmıştım."

"Dürüst olmak gerekirse, ben de öyle."

"Benden hala korkuyor musun?"

Ona bakıyorum ve yüz ifadesini okumak zor. Çenesindeki metal kıvrım yüzünden her zaman kızgın görüldüğünü fark ediyorum. Ağzı düz, ifadesi sert, ama sorunun arkasında biraz kırılma seziyorum. Ne de olsa koca bir pislik olsaydı, neden umursasın ki? Tüm bu olanlar boyunca, tuhaf

bir şekilde şaşırtıcı derecede düşünceli davrandı. Korkunç tavrına ve yaşına rağmen sekse ya da köle sahibi olmaya aşina olduğunu sanmıyorum. Yine de bana karşı nazik davrandı ve beni

Gel. Niyetinin ne olduğunu cesurca ifade ederken bile her şeyin yolunda gittiğinden emin oldu. Başka hiç kimse geri bildirimimi almayı umursamadı. Yani evet... ne kadar sert görünse de, umursamaz bir pislik değil. "Senden korkmuyorum," diye itiraf ediyorum. "Durumdan korkuyordum. Kantinde olmak hoşuma gitmiyordu ama orada beni neyin beklediğini biliyordum. Ama seni nasıl karşılayacağımı bilmiyordum."

"Sana söyledim," diyor ve şimdi sesi biraz sabırsız çıkıyor. "Senden bıkana kadar seni bir süre yatağında tutmayı planlıyorum. Sonra seni serbest bırakıp Risda'ya götüreceğim. Senden istediğim bu."

Başımı salladım. "Biliyorum. Ve bunun cesurca ifade edilmesini takdir ediyorum. Nerede durduğumu bilmek güzel. Kendimi daha az güçsüz hissetmemi sağlıyor." İtiraf etmeyeceğim ama hâlâ biraz rüya görüyormuşum gibi hissediyorum. Elbette hayal ettiğim gibi bir peri masalı değil ama birçoğu oldukça yakın. Büyüleyici bulduğum adam içeri giriyor, beni bir köle açık artırmasından satın alıyor ve sonra beni öyle bir beceriyor ki boşalıyorum. İki kere. Ve beni serbest bırakmaya niyetli. Bu bir peri masalı değil, ama işler daha iyiye giderse, kendimi çimdiklemeye başlamak zorunda kalacağım.

Şimdi umarım doğruyu söylüyordur. Ama devam edecek başka bir şeyim olmadığı için, en iyisini varsayacağım.

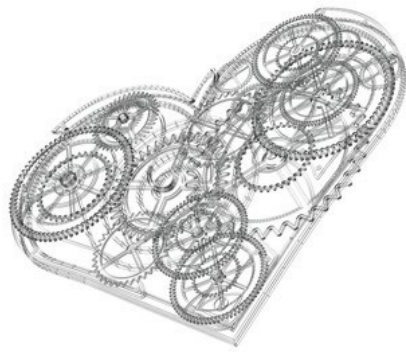
Parmakları ağızda gezinirken ona bakıyorum. Bu Zakoar son derece doyumsuz biri ve yorgun olduğum ve uyumak istediğim halde, bakışlarındaki yoğun sıcaklığı görünce vücudum istemsizce kasılıyor. Uyku bekleyebilir. Onu memnun etmek en önemli öncelik olmalı ve gerçekten de bunu yapmak hiç de zor değil, özellikle de o benden önce boşalmamı isterken. "Yorgun musun?" Cevabı zaten bildiğim için usulca soruyorum.

"Hayır."

Parmakları ağızımın üzerinde gezinirken aynı anda dudaklarımı yalıyorum ve sonra metal parmak uçlarını yalıyorum. Soğuk ve nahoş olmalarını bekliyorum ama sıcaklar ve onun geri kalanı kadar sertler ve garip bir şekilde bundan hoşlanıyorum. Onları tekrar yalıyorum, bunu yaparken onu izliyorum. "Kadın," diye başlıyor.

"Tessa," diye düzeltiyorum.

"Tessa," diye düzeltiyor, parmakları ağızda oynuyor. "Eller ve dizler."

H Beni iki kez daha beceriyor ve sonra duşa sokup yıkıyor. Beni yatağa taşıırken yarı uykuluyum ve beni yatağa bıraktığı anda sürünerek uzaklaşmaya çalışıyorum. Kalmaya davet edilmemişim ve haddimi aşmak istemiyordum. Ama Zakoar sadece sinirli bir ses çıkarıyor, beni yatağa geri çekiyor ve sonra yanına yatırıyor. Sanki onun kişisel oyuncak ayısıymışım gibi ellerini üzerimde gezdirerek uyuyorum.

Birkaç saat sonra yatak değiştiğinde uyanıyorum ve o kalkıyor. Banyoya doğru ilerliyor ve ben de o dönüp beni tekrar sikmeden önce birkaç dakika daha uyumaya kararlı bir şekilde yuvarlanıyorum. Bir hoşnutsuzluk sesi duyduğumda uykuya dalıyorum ve içimdeki eğitilmiş köle hemen uyanıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor. Panikle doğruldum.

Zakoar yatağın kenarından bana bakıyor, yüzünde derin bir çatıklık var.

"Sorun nedir?" Endişeyle sordum. "Yataktan çıkmamı ister misin?" Hâlâ uyuduğum için kızgın mı?

Elini uzatıyor ve ben içgüdüsel olarak irkiliyorum, bu da onun ruh halini daha da kötüleştiriyor. Bana sinirli bir bakış fırlatıyor ve battaniyeyi ellerimden çekerek vücudumu ortaya çıkarıyor. "Seni incittiğimi bana söylemedin."

Ne? Aşağıya bakıyorum ve kalçalarımın, beni becerirken tuttuğu yerden bazıları parmak şeklinde olan hafif morluklarla kaplı olduğundan emin oluyorum. "Oh. Canımı yakmadın."

"Morarmışsın."

Başımı salladım. "Öyleyim. Çabuk morarırım. Bu yüzden müşterilere hizmet etmek yerine vitrindeydim." Hemen sustum, çünkü muhtemelen müşterilere "hizmet ettiğimi" duymak istemiyor. Ne kadar sahiplenici olsa da, başka birinin bana dokunduğu düşüncesiyle çıldırabilir. Bu yüzden daha fazla açıklama yapmaktan kaçınıyorum ve parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Gerçekten, ben iyiyim. Bana zarar verseydin bir şey söylerdim... ya da en azından birkaç kez bağırırdım."

"Mmm." Zakoar hâlâ kaşlarını çatıyor. Uzanıp kalçamı ve sırtımı okşuyor, etimdeki izlerden hoşnut olmadığı belli. "Sanırım revirde bunun için bir krem var."

"Olabilir ama gerekli değil." Abuar bana asla böyle bir şey vermedi çünkü bir med-bay makinesi pahalıdır ve tıbbi malzemeleri yeniden doldurmak daha da pahalıdır. "Bir ya da iki gün içinde iyileşir."

"Krem alacaksın," diyor inatla. "Ne kadar pahalı olduğu umurumda değil." Parmakları tekrar tenimde geziniyor, yüz ifadesi düşünceli. "Daha dikkatli olmam gerekecek. Fark etmemiştim."

"Sorun değil, gerçekten," diyorum yumuşak bir sesle. "Hâlâ birbirimizi anlama aşamasındayız. Kendini üzme." Bir bakıma, birkaç çürük için bu kadar endişelenmesi oldukça tatlı. Bu beni durum hakkında daha iyi hissettiriyor. O zaman acıdan hoşlanmıyor. En azından benimki değil.

"Burada bekle," diye emrediyor Zakoar, adımlarını hızlandırarak. Odadan çıkıyor - tahminimce evde kurulu olan revire gidiyor - ve ben de kuyruğuna kadar uzanan çivilere hayranlıkla bakarak gidişini izliyorum. Ayrıca tamamen çıplak ve arka tarafı büyüleyici derecede sıkı ve bunu görmek hoşuma gidiyor.

Sonra kendimi gerçekten çimdikliyorum çünkü beni satın alan bir uzaylıyı arzuluyorsam rüya görüyor olmalıyım. İrkiliyorum ve sonra elimi iz üzerinde yumuşatıyorum. Onun üzülmesi için başka bir çürük bırakmak istemiyorum.

Midem gurulduyor ve yatakta beklemeyi düşünüyorum ama ağzım da kurudu. İçeri girmeye karar verdim.

mutfağa. Hâlâ giyecek kıyafetim yok ve çarşaf lar seks gibi kokuyor, bu yüzden çıplak ayakla soğuk metal zeminde ilerliyorum, dairesinde çıplak bir kölenin dolaşmasına aldırmayacağını umuyorum. Mutfağı yüksek teknolojili makinelerle dolu, duvarlar her türden dispenserlerle kaplı, düğmeler yanıp sönüyor ve yazıların tek kelimesini bile okuyamıyorum. Görsel bir rehber olduğunu umarak ekranlardan birine iki kez dokunuyorum ve sevinçle görüyorum ki var. İştah açıcı bir şeyler bulmak için resimlere göz gezdirirken arkamda tekrar ayak sesleri duyuyorum.

"Sana olduğun yerde kalmanı söylemiştim," diyor Zakoar. Sesi huysuz, ama gerçekten kızmış gibi gelmiyor, bu yüzden görmezden gelmeyi seçiyorum.

Dönüp ona ısı ısı gülümsüyorum. Elinde soluk pembe bir şey şişesi var ve aleti bir kez daha dikilmiş, piercingleri bana göz kırıyor. Tanrım, bu adam ve dayanıklılığı. "Evet, ama susamıştım ve mutfağa bakmamın sakıncası olmayacağını umuyordum. Gerçekten seni rahatsız etmemeye çalışıyorum. Bana bir protein çubuğu ve su göster, ben de mutlu bir kampçı olayım."

Güzel ve ölümcül adımlarla bana doğru geliyor ve panellerden birinin düğmelerine basmaya başlıyor. Ona hayran olmaktan kendimi alamıyorum çünkü çıplak haliyle bakması bile büyüleyici. Sanki bir şekilde yeniden işlenmemiş gibi görünen tek bir santimi bile yok. Sırtı metalden bir kafes gibi, omurgası da öyle. Göğsü sanki birbirine dikilmiş gibi ve yüzü de aynı yamalı bohça görünümünde. Yine de ölümcül bir zarafetle hareket ediyor, ölümcüllüğünden son derece emin bir adam. Zakoar'ın bazı badireler atlattmış ve diğer taraftan daha güçlü ve acımasız çıkmış bir adam olduğuna dair daha önceki tahminimin kesinlikle doğru olduğunu düşünüyorum. Belki de bu yüzden bakirdir.

Bakirdi. Bakireydi. Yanımda duran sert penisli adam yatakta tam bir canavar ve artık bakire değil. Onun gibi libidosu olan birinin daha önce seks yapmadığına inanamıyorum ama bu hissi de atamıyorum. Ayrıca tekrar tahrik olduğuna da inanamıyorum.

Aslında, hayır, buna inanabilirim. Benim zavallı morarmış amcığım yeni bir raundu hem bekliyor hem de korkuyor.

"Protein barı yemiyorsun," diye homurdanırken, dağıtıcı bir tabağı dikkatlice yerine bırakıyor ve içine sıcak su ile tatlı ve lezzetli kokan bir şey doldurmaya başlıyor. "Diğer duyarlı varlıklar gibi normal bir sabah yemeği yiyebilirsin."

"Teşekkür ederim." Kalçamla onu dürtüyorum. "Seni büyücü seni." "Büyücü mü?"

Sözlerimin acısını hafifletmek için gülümsüyorum. Tamam, şakalarımı anlamıyor, o yüzden sanırım ikimiz de defalarca seks yaptıktan sonra onun mutfağında çıplak bir şekilde durmamıza rağmen henüz o arkadaşlık seviyesinde değiliz. "Ben sadece... benden bir insan yerine bilinçli bir varlık olarak bahsettiğinde, aklıma... bilinçli kayalar ve bitkiler geliyor. İnsanları değil."

Şaşırtıcı bir şekilde biraz kızardı, yanağı mavinin daha koyu bir tonuna boyandı ve rahatsız görünüyor. "Öyle demek istemedim."

"Biliyorum. Takılıyordum." Birden kararsız kaldım ve biraz geri çekildim. Biriyle rahat olduğumda ona karşı gayri resmi ve alaycı olmak benim doğamda var ve burada Zakoar'ın yanında kendimi güvende hissediyorum. Ama ona karşı rahatlığımı takdir etmiyorsa, bunu dizginlemem gerekir. İsteyeceğim son şey, bir şakayı yanlış anladığı için bana sinirlenmesi ya da kızmasıdır. "Özür dilerim. Bir daha yapmayacağım."

Zakoar gözlerini bana diyor ve beni şaşırtarak kendi kalçasıyla benimkine de vuruyor. "Alay etmen hoşuma gidiyor. Açıklığa kavuşturmanı istemem durman gerektiği anlamına gelmiyor. Bunu ağlamana tercih ederim."

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, bunu ağlamaya tercih ederim."

Tabağı dağıtıcının altından çıkarıp bana uzatıyor. Krep benzeri bir şeyin dumanı tüten dilimlerinin üzerine meyveli bir sos dökülmüş gibi görünüyor ve tamamen ilahi kokuyor. I

ağzım sulanarak ondan alıyorum ve oturmakla bile uğraşmıyorum. Bana uzattığı çubuğu kapıp ilkinizi mızraklıyorum.

Tadı kek ile cevizli, kalın yulaf ezmesi arası bir şey gibi. Hafif taneli ama tatlılığı çok lezzetli ve bu kadar güzel olduğu için ağlamak istiyorum. Aman Tanrım. Son birkaç yıldır protein barlarıyla yaşayan biri için bu yeryüzündeki cennet. Gözlerimi kapatıp tadına bakıyorum.

"İyi misin?" Sesi şaşırtıcı derecede nazik.

"Sanırım bu beş yıldır en mutlu olduğum an olabilir," diye itiraf ediyorum, bir ısırık daha alarak. Daha yavaş yemeye çalışıyorum ama Tanrım, çok güzel.

Kıkırdıyor ve sesi sanki sabahın bu erken saatinde gülmek onun için alışılmadık bir şeymiş gibi tiz çıkıyor. Ya da hiç. "Seni memnun etmek için tek gereken şeyin bu olduğunu fark etmemiştim."

"Ben ve bu istasyondaki diğer tüm köleler," diye itiraf ediyorum. Midem şimdiden dolmuş gibi hissediyorum ama yemeye devam ediyorum, her bir lezzet parçasını ağzıma tıktırmaya kararlıyım. Bu tabakta bir damla şurup ya da tek bir kırıntı bile bırakmayacağım.

"Bu istasyondaki diğer kölelere sahip değilim ama sana sahibim. Şimdilik." Eli omzuma gidiyor ve sonra kalçalarımı bakıyor, yüz ifadesi mutsuz. "Ve seni zedelemiş olmam hoşuma gitmiyor. Yemeğini bitirdiğinde bunu sana sürmek istiyorum." Şişeyi tekrar eline aldı. "Çabuk iyileşmene yardımcı olacak."

Son keki ağzıma atıyorum, yanaklarım bir sincap gibi tıka basa dolu. Tüm yemeği mideye indirmek için yaratıcı bir çiğneme gerekiyor ama bunu başarıyorum ve tabaktaki son şurubu almak için parmağımı kullanıyorum. Zakoar bakmasaydı hepsini ağzıma götürüp yalayarak temizlerdim. Bunun yerine biraz suyla yıkıyorum ve ne kadar lezzetli olduğunu ya da bir tabak daha yemek için birini öldürebileceğimi düşünmemeye çalışıyorum.

Zakoar'ın eli kalçamda, bazı çürüklerin üzerinde geziniyor. "Arkanı dön. Ellerini tezgâha koy."

"Seks mi?" Biraz şaşıarak soruyorum. "Burada mı?"

"Buranın nesi var?" Başını sallar. "Ama hayır. Yaralarınla ben ilgileneceğim." Bana sabırsız bir bakış atıyor. "Evimdeki her yüzeyi ıslatma ihtiyacı hissetmiyorum, teşekkürler."

Evet, ama ne zaman arkamı dönssem kızma ihtiyacı hissediyor, ama bu düşünceyi kendime saklıyorum. Ellerimi tezgâhın üzerine koyup öne doğru eğildim. Mesakkah için bir tezgah yüksekliği, bu yüzden "tezgâhın" kendisi tam göğüslerime çarpıyor ve soğuk metal meme uçlarıma karşı ilginç bir şekilde iyi hissettiriyor. Utanmaz bir fahişe gibi ona sürtünmüyorum, çünkü meme uçları morarmamış. Memelerime dokunmadı bile. Sanki onlarla ne yapacağını tam olarak bilmiyor.

Muhtemelen bilmiyordur. Acaba ona insanlardaki diğer zevk noktalarını göstermem çok mu patronluk taslamak olur?

İyileştirici losyonun (ya da her ne ise) kapağını açmasını sabırsızlıkla bekliyorum ve çocukken annemin göğsüme sürdüğünü hatırladığım şeyler gibi kokulu ve yapışkan olmamasını umuyorum. Şaşırtıcı bir şekilde, parmaklarının ilk dokunuşu harika hissettiriyor. Bu şey pürüzsüz ve serin bir şekilde sürülüyor ve bana dokunduğu her yerde karıncalanıyor.

Ve hemen daha iyi hissediyorum.

Küçük bir iç çekişle tezgâha yaslanıyorum ve o kalçalarımı nazikçe masaj yaparken rahatlıyorum. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum, gözlerim kapanıyor.

"Bana teşekkür etmeyi bırak," diye mırıldandı. "Morarmış

olman benim suçum." "Bilmiyordun. Sana durmanı

söylemeyecektim." "Sahibin olduğum için mi?"

"Çünkü iyi hissettirdi," diye itiraf ediyorum. Nasıl hissettiğimi umursadığı için hâlâ biraz

şaşkınım.

Yatakta. Şu anda bile beni kendi ihtiyaçları için bekletmek yerine benimle ilgileniyor. Yeterince uzun süredir köle olduğum için bunu takdir etmek yerine biraz temkinli davranıyorum. Sanki diğer ayakkabının düşmesini bekliyormuşum gibi. Yarın yine zincirler içinde, açık artırma bloğunda uyanmayı bekliyorum. İyi şeyler asla başıma gelmez... ve şu ana kadar Zakoar ve onun garip iyilikleri çok iyi şeyler.

Parmakları kalçalarımın üzerinde masaj yapıyor ve elleri kığımın yarığına doğru ilerlemeye devam ettiği için hareketsiz kalmak için her şeyimi harcıyorum. Ovaladıkça, yanaklarıma sürtünüyorlar ve ben onun dokunuşunun giderek daha fazla farkına varıyorum... ve nefes alışının törpülenmesinin.

"Bacaklarını aç," dedi bana.

Yine seks o zaman. Yanılmamışım. Tezgâha tutunarak itaatkâr bir şekilde yayıldım.

Parmakları siki yerine kıvrımlarımın arasından kayıyor ve amımı daha fazla iyileştirici losyonla kayganlaştırıyor. Önce derime, sonra da göbeğimin girişine sürüyor ve ben inliyorum, çünkü bu kadar iyi hissettirmesi gerekip gerekmediğinden emin değilim.

"Biliyorum," diye fısıldıyor. "Seni burada yaraladım, değil mi? Senin için çok hevesliyim."

İçime dalan parmaklarına karşı kıvranıyorum. "O kadar da kötü değil," diye nefes alıyorum. "Gerçekten." Şu anda gerçekten düpedüz lezzetli. Biraz acıyor tabii, ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil. Ayrıca, o bana dokundukça, ben de onun bana dokunmaya devam etmesini istiyorum. Parmaklarının daha derine gitmesini istiyorum. Beni tezgaha doğru itmesini ve sertçe becermesini istiyorum. Yarın yürüyemeyecek olsam bile umurumda değil. Eğer köle olmak bana bir şey öğrettiyse, o da bulabildiğin anlık zevke tutunmak ve ertesi günü düşünmemektir. Bu yüzden kendimi biraz cesaretlendiriyor olabilirim. Kığımın birazcık dışarı itiyorum. "Ben seninim, unuttun mu?"

"Biliyorum." Parmakları klitorisimin üzerinde geziniyor ve neredeyse zıplıyorum, çünkü Tanrım, inanılmaz derecede hassasım. Tahrik oldum, evet, ama hassasım. "Sana tekrar sahip olmak istiyorum, ama seni incitmek istemiyorum. Çok yumuşak ve hassassın."

Bu beni inletiyor, özellikle de saygılı bir şekilde söylemesi. Vücudumun diğer kısımlarını dinlendirmek anlamına gelse bile, dalga geçmeye devam etmek istememe neden oluyor. "İstersen başka şeyler de yapabiliriz."

Arkamda, Zakoar hareketsiz duruyor. "Diğer... şeyler?"

Sesi çok şaşırmış geliyor. Çok tatlı. "Sen hiç porno izlemiyor musun?"

İri adam homurdanıyor. "Erotik bulmuyorum. Onlar çok... çok..."

"Klinik mi?"

"Mükemmel." Sesi sert bir nota alıyor. "İki kusursuz varlığın birbirini tatmin etmesini izlemekten hoşlanmıyorum. Sahte görünüyor."

Oh. Kalbim onun için acıyor. Anlıyorum. Porno izlemek istemiyor çünkü ona sahip olamayacağını düşündüğü şeyleri hatırlatıyor. Hayal gücünden yoksun olduğuna göre," diye alay ederek başlıyorum, kalbim bu kadar cüretkâr olduğum için çarpıyor olsa da. "İzin ver seni eğiten ben olayım. İstersen seni ağzıma alıp zevk verebilirim. Tabii bir ya da iki sağlık yasasını ihlal etmekten çekinmezsen."

Çıkardığı inilti tamamen acı verici ve elleri kığımın daha sert çalışıyor, bir eli yanağımı ovarken diğer eli kıvrımlarımda geziniyor. "Bunu... yapar mıydın?" Sesi ihtiyaçtan boğuk boğuk çıkıyor. "Benim için mi?"

Yavaşça kollarında dönüyorum, ellerinden uzaklaşıyorum. İyi hissettirseler de haklı olduğunu ve çok hassas olduğumu düşünüyorum. Klitorisim zonkluyor ve ben yavaş bir dokunuşun daha iyi

hissettirdiğini söyleyene kadar dün geceki dokunuşlarının ne kadar coşkulu olduğunu hatırlıyorum. Neredeyse o lanet şeyi ovarak çıkardı -şikâyet ettiğimden değil. Benim kitabımda o harika çünkü beni boşaltmak istedi. Dokunuşundan zevk almamı istedi.

Yani evet, kendi zevkimi bir süreliğine unutup ona sakso çekmekten çok mutlu olurum.

Bakışlarındaki o yoğun ifade geri geldi ve siki o kadar sert ki neredeyse karnıma saplanacak.

Aşağıya baktığımda, zaten ıslak olan başından aşağıya bir damla pre-cum sızıyor ve tepeden aşağıya doğru yavaş, baştan çıkarıcı bir iz bırakıyor. "Burada, mutfakta mı yapmak istersin, yoksa başka bir yerde mi?" Bir parmağımı sikinin başının üzerinde gezdirip parmak ucumu ıslaklığın içinde gezdirerek soruyorum. "Çok uzunsun, muhtemelen bir tabureyle daha iyi yaparım-"

Daha cümlemi bitiremeden beni yakalayıp kollarına alıyor, bir un çuvalı gibi kaldırıp omzuna atıyor. Şaşkınlıkla yipliyorum, ellerim sırtında çırpınıyor. Üzerinde o kadar çok metal var ki ona dokunmaya korkuyorum. Bu şekilde baş aşağı döndüğünde, omurgası boyunca uzanan bir yara izi karmaşası görüyorum ve adını düşünüyorum. Kırık Sırtlı Zakoar.

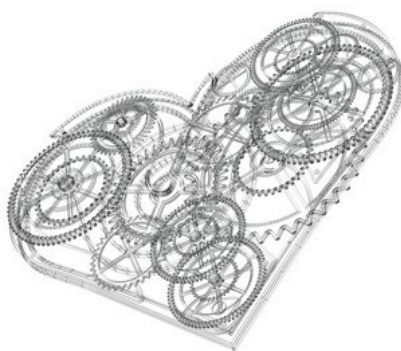
Şimdi uzun ve güçlü, sanırım artık kırık değil. Yine de orada bir hikaye var ve ben onu duymak istiyorum.

Ancak şu anda Zakoar'ın farklı bir odak noktası olduğundan eminim. Birkaç adım atıyor ve sanki aniden şaşırmış gibi duraklıyor. "Nerede?" diye soruyor, kelimeyi tek ve gergin bir hecede ısırarak söylüyor.

"Kanepe?" Ben teklif ediyorum.

Hemen beni oturma odasındaki çukura doğru çekti. Yastıkların arasına atılmayı bekliyordum ama beni sanki en değerli yaratıklarımı gibi nazıkçe ayağa kaldırdı ve bir parmağını yanağımda gezdirdi.

Bu küçük dokunuş için, lezzetli ve coşkulu bir oral seks alıyor.

I bir elini göğsüne koydu ve en küçük itişini yaptı. "Benim için sırt üstü yat."

Zakoar hemen geriye doğru gider ve en yakındaki yuvarlak kanepeye yığılır. Bacakları kenardan sarkıyor ve aleti müstehcen bir şekilde yukarı kalkıyor ama gözlerindeki bakış beni büyülüyor ve başlamak için heyecanlandırıyor. "Bunu senin için daha önce yapan oldu mu?" Ona soruyorum. Başını sallıyor, beni bir şahin gibi izliyor. "Benimle rahat mısın-"

"Öyle olmasaydım, burada kanepede oturuyor olmazdım, değil mi?" diye homurdanıyor, sesi huysuz ve sabırsız çıkıyor. "Tsk," diye azarlıyorum onu, kızgın görünen metal çenesini öpmek istiyorum. "Merak etme. Bunu yapacağım. Senin için iyi olur." Yanındaki kanepeye sürünüyorum, saçlarım omzuma dökülüyor. "Ama hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam-"

"Kadın-"

Aletine uzanmadan hemen önce duruyorum ve ona bir kaşımı kaldırıyorum. Bana attığı bakış düpedüz mulish. "Tessa."

"Hatırlıyorsun!" Çok sevindim. "Neden kullanmıyorsun? Adımla ilgili bir sorunun mu var?"

Bir an bana kaşlarını çatıyor ve sonra konuşuyor. "İsimler önemli olanlar içindir. İsim kullanmaktan kaçınmak benim bir alışkanlığım. Müşterilerimin çoğu isim vermek istemiyor. Kaçıyorlar ya da kanun tarafından aranıyorlar. Ben isim istemem, onlar da vermezler."

Biraz incindim. İsimler önemli olanlar için mi? Ona ters ters bakıyorum, sırf onu kızdırmak için uzanıp o kocaman, çıkık aleti tokatlama dürtüsüyle savaşıyorum. "Bu yüzden mi adımı kullanmıyorsun? Önemsiz olduğum için mi?"

"Kastettiğim bu değildi." Bir an için üzgün görünüyor. "Onları kullanmaya alışık değilim. Ama şimdi seninkini hatırlıyorum. Ve bundan sonra da hatırlayacağım, yemin ederim."

"Oral seks istiyorsan kesinlikle yapacaksın," diye karşılık veriyorum.

Yüzündeki ifade son derece ciddi ve sanırım bu adam şaka yapacak biri değil. Peki, tamam. Önemli olduğumu söylediğinde ona inanacağım. "Bana adımı tekrar söyle, çünkü dudaklarından duymak hoşuma gidiyor."

"Tessa," diye mırıldanıyor Zakoar. "Yumuşak, tatlı ve sıradışı, tıpkı senin gibi."

"Beni tekrar kazanıyorsun," diye itiraf ediyorum, öne doğru sürünüyorum ve siki yerine yüzüne doğru ilerliyorum. Eğilip ağzına hafif bir öpücük konduruyorum ve o tamamen şaşkın görünüyor. "Öpüşmek de mi yok?"

"İnsanların ağızlarıyla bir şeyler yaptıklarını duydum..." Bakışları dudaklarıma düşüyor. "Ama... ağzım... hoş değil."

"Hayır, değil." Eğilip hafif bir öpücük daha konduruyorum, dudaklarım onunkilerin üzerinde dans ediyor. "Sana söz veriyorum, öyle değil." Ağzının hareketli tarafını hafifçe ısıırıyorum. "Neden onu sadece metal olarak bırakmak yerine çalışan bir vücut parçası haline getirmeyi seçmediğini merak ediyorum, ama bunu sorgulamak bana düşmez. Her halükarda senden hoşlanıyorum."

Sanki bana tam olarak inanmıyormuş gibi şüpheci bir bakış atıyor. Dudağını ısırıp dişlerimle çekiştirdiğimde ise inliyor. Çenesinin etini öptüğümde nihayet konuşuyor. "Aldığım ilk modifikasyonlardan biriydi. Onu aldığımda dünyaya çok kızgındım ve acı çekiyordum, bu yüzden... onu bıraktım.

"Çirkin olmak istedim." Ben boynundan aşağı inip derisini ısıırken eli başıma gidiyor ve inliyor. "Bir süre sonra bu şekilde tanınmaya başladım. Değişiklik mi istiyorsun? Metal çeneli erkeği görüyorsun. Değiştirmek için hiç sebebim olmadı."

Mantıklı. Boynundan yukarı doğru öpüyorum ve sonra tekrar ağzına bir öpücük konduruyorum. "Bu senin kartvizitin o zaman." Soğuk metali öpüyorum, bunu hissedip hissetmediğini merak ediyorum ve sonra boğazından aşağıya doğru kemiriyorum.

Zakoar ağzımın altında hafifçe titriyor ve daha önce ona dokunan biri olup olmadığını merak ediyorum. Hiç kimse onu memnun etti mi? Fahişeler, kantinler ve kölelerle dolu bir istasyonda bu bana tuhaf geliyor... ama değil. Onda son derece yalnız ve yalıtılmış bir şey var, sanki evreni kol mesafesinde tutuyor. Sanki bedeninden daha fazla yara almış gibi.

Bu onu daha çok öpmek istememe neden oluyor.

Köprücük kemiğine doğru yalayarak ilerliyorum ve parmaklarımı göğsündeki kaplamanın üzerinde, gümüşü damarların derisinin altında dans ettiği yerde gezdiriyorum. Burada, yamalı bir yorgan gibi birkaç farklı rengi var ve yedek uzuvlar ve plas-deri duymuştum ve bu bana ne kadarının yaralandığını ve ne kadarının reklam olduğunu merak ettiriyor. Yine de altımda sertleşiyor ve bunun şu anda konuşmak istediği bir şey olmadığından şüpheleniyorum... ya da belki hiçbir zaman. Beni de ilgilendirmez. Ben sadece bir köleyim.

Kendime geçici bir köle olduğumu hatırlatıyorum. Benimle işi bittikten sonra özgür olacağım.

Ben de yara izlerini ve dudaklarımın altındaki mavi süet benzeri derinin değişen rengini görmezden gelerek göğsünden aşağıya doğru öpüyorum. Metalle süslenmiş kuyruğu kanepeye çarpıyor ve sormak için bir anlığına başımı kaldırıyorum. "Daha fazla reklam mı?"

Ağzının bir kenarının köşesi yukarı kıvrılıyor. "Geri kalan her şeyim berbat haldeyken kuyruğumun işaretlenmemiş olması garip geldi."

Onu gülümsetebilmeyi seviyorum. Göbeğini yalıyorum ve nefesini içine çektiğinde, ona karşılık verdimemi sevdiğime karar veriyorum. Dudaklarım değdiğinde koca vücudunun kasılmasını, çıkardığı sesleri ve kuyruğunun telaşlı gümbürtüsünü seviyorum. "Görünüşünü seviyorum, biliyor musun?" diyorum ona.

Eli -soğuk ve metalik- saçlarıma değiyor. "Beni yatıştırmak için yalan söylemek zorunda değilsin." "Yalan söylemiyorum." Göbeğinin etrafında bir daire yalıyorum ve siki karşılık olarak seğiriyor. "Neden

"Penceredeyken seni izlediğimi mi sanıyorsun?"

"Can sıkıntısı mı?"

Ha. Ona başımı sallıyorum, sonra kalçalarından aşağı doğru öpmeye devam ediyorum. Vücudunun benimkinin altında gerildiğini hissedebiliyorum ve sesindeki rahat tona rağmen hareketlerimin farkında. "Seni izledim çünkü büyüleyiciydin."

İnliyor, sesi pek de memnun edici değil. "Doğal olarak. Büyüleyici." Sesinden alaycılık damlıyor. "Ucube demek istiyorsun."

"Büyüleyici," diye tekrar ifade ediyorum, başımı kaldırıp gözlerinin içine bakıyorum. Zakoar yoğun bir bakışla beni izliyor, sanki başımın sikine inmesini bekliyormuş gibi. İnecek ama önce söyleyeceklerimi bitirmeliyim. "Sert olduğun için büyüleyici olduğunu düşünmüştüm. Kalabalığın içinde göze çarpıyordun ve bu sadece metalden kaynaklanmıyordu. Kendini tutuş şekli. Sanki çok yoğun durumlar görmüş ve her şeyin üstesinden nasıl geleceğini biliyordun. Bu bana çekici geldi." Vücudunda daha da aşağı kayıyorum, ellerim kalçalarına ve sonra uyluğuna gidiyor. Aletinin üzerine çıkıyorum, saçlarım omzuma dökülüyor ve onu izliyorum. "Seni koruyucum olarak düşünmek hoşuma gidiyordu. Sanki beni incitmeye çalışan herkesten ve her şeyden koruyacak kadar

belalı biriymişsin gibi. Seni izlerken bunu düşündüm. Cantina'ya girip beni benden çalmanı düşündüm çünkü bana çok aşıktın." Cümlemin ortasında düzeltiyorum, fantezimin aptallığının beni utandırmasına izin vermeden önce.

Zakoar beni sevmiyor. Beni arzuluyor ama aşk için bir planı yok. Beni kullanacak ve sonra güvenli bir yere götürecek ve benim de tek isteyebileceğim bu. Romantik saçmalıkların içine sürüklendiğim bu evrende yeri yok. Bunu uzun zaman önce öğrendim.

Seks bana kalan tek araç, bu yüzden onu kullanacağım.

"Seni sahiplenmeyi düşündüm," diye itiraf ediyor, sesi sanki bunu bana itiraf etmek istemiyormuş gibi kesiliyor. Başımı kaldırıp ona baktığımda yanağımı okşuyor, parmakları tenimde geziniyor. "O lanet pencereyi kırmayı ve seni oradan sürükleyerek çıkarmayı düşündüm."

"Neden yapmadın?" Dans ettiğim, hayatımdan nefret ettiğim, küçük, sert bir yatakta uyuduğum ve protein barlarından başka bir şey yemediğim onca yılı düşündükçe içim acıyor. Onun yerine onunla birlikte olabilirdim.

Vücudunu işaret ediyor. "Çünkü hiçbir kadın bunu istemez." "Ben bunu istiyorum."

"Sen bir kölesin. Bu farklı bir şey. Seni satın aldım ve bunu pazarlığımızın bir parçası yaptım." Ağzı düzleşti, bakışları dondu.

Yine mi bu? Elini tutup kalçalarımın götürüyorum. "Parmaklarını içime sok. Ne kadar ıslak olduğumu hisset. Sonra bana seni istemediğimi söyle."

"Bunu yapıyorsun çünkü seni satın aldım." Zakoar'ın eli kıvrımlarıma bastırıyor, bir parmağı kayganlığımın geziniyor.

"Doğru. Ve eğer yapmasaydın, başka birinin altında yatıyor olurum ama ona dokunmak istediğim için dokunuyor olmazdım. Onu ağzıma almak ve boşalmasını sağlamak için gönüllü olmazdım. Hiçbir şeye gönüllü olmazdım." Aletin üzerine eğilip nefesimin başının üzerinde oynamasına izin veriyorum. "Ve onu boşaltma düşüncesiyle ıslanmayacağımdan eminim."

Zakoar tekrar inliyor, parmakları girişimi buluyor ve beni içime sokuyor. Tanrım, parmakları bile büyük ve eline karşı kıvranıyordum, hala ağrıyor ve acıyor ama o büyük, davetsiz parmaklara karşı öğütmekten başka bir şey istemiyordum. Odaklan, Tessa, kendime hatırlatıyorum. Önündekine odaklan.

Ve önümde kocaman, baştan çıkarıcı mavi bir penis var.

Başını yalıyorum, ucundaki pre-cum boncuklarını yalayarak temizliyorum. Nefesinin tıslamasını ve vücudundaki her kasın bu küçük dokunuşa tepki olarak kasılmasını hissedebilmeyi seviyorum. "Bunlar da reklam için mi?" Dilimin ucunu şişkin bir piercingin etrafında dolaştırarak soruyorum. Biri penis başının üstünde, diğeri de altında ve yatakta beceriksiz olan bir adam için bunlara sahip olmasını son derece büyüleyici buluyorum.

Ayrıca... Beni becerirken G noktamı defalarca ovuşturduklarından eminim, bu da takıntılı olmamın bir başka nedeni.

Keskin bir nefes alıyor, ben önce bir piercingi sonra da diğerini dilimle çıkarırken bakışları bana kilitleniyor. "Bu... halkım arasında adettir. Boynuzları kapatmak gibi."

"Mmm. Birileri bunları kim bulduysa ona bir teşekkür mektubu yazmalı. Bir kızın içinde harika hissettiriyorlar." Dilimin ucuyla sikiğin alt tarafını gıcıkliyorum. "Yoksa başka bir nedeni mi var?"

Zakoar başını sallıyor, dilimin hareketlerine dikkat kesilmiş. "Bir eşi memnun etmek. İşte bu yüzden."

Nedense bunu duymak beni biraz üzüyor. Bir kadının ona doğru bakmasını hiç beklemediği halde bu piercingleri yaptırmış. Ve bir eş... Birinin eşi olacağımdan değil. Bu bana göre değil. Hüzünlü hissederek, yükselip sikiğin dibini kavramakla tehdit eden hüznü silkeliyorum. "Her kim olacaksa, o şanslı bir kız."

Parmakları içimde hareket ediyor, hafifçe itiyor. "Öyle mi?"

"Oh evet." Eline karşı kıvranıyorum, sonra eğilip sikini tamamen uygunsuz bir şekilde yalıyorum. "Bu şey bir yıkım topu. Beni onunla mahvettin." İfademden emin olamayıp gerildiğinde

netleştirin. "Dün gece dört kez. Yoksa daha mı fazlaydı?" Bir an duraksıyor, düşünüyor.

"Beş mi?"

Evet, beş de olabilir. Söylemesi zor. Tek bildiğim son derece yoğun bir deneyim olduğu ve seve seve tekrar yaşayacağım. Aletindeki belirgin gümüş damarı yaladım. "Bu da mı metal?"

"Kablolar," diye pantolonunu indirdi. "Sadece... damarlardaki kablolar." Dilimi sikinin alt tarafında gezdirdiğimde derin bir nefes çekiyor. "Aç..."

Vay canına. "Bu inanılmaz."

Parmakları amımda daha sert çalışıyor, vücudum ne kadar ıslak olduğumla ilgili özensiz, yüksek sesler çıkartıyor. İnliyorum, dikkatim dağılıyor ve tüm dikkatimi onun sikine veriyorum. Bunun beni değil, onu memnun etmekle ilgili olması gerekiyordu. Onu hevesle dilliyorum, horozunun her sırtını ğreniyorum ve onu nasıl memnun edeceğimi buluyorum. Mahmuzunu okşamak, alt tarafını sıyırmadığım sürece pek bir tepki vermiyor, ancak gergin kesesi beklendiği kadar hassas. Ağzım sikinin ne çıkan tepesinde gezinirken bir elimle onu kızdırıyor, diğer elimle de tabanında çalışıyorum. Byklđđ ve piercingleri nedeniyle ağzıma fazla alamıyorum, bu yüzden yaptığım her şeyin iyi hissettirmesine odaklanıyorum. Dilimle ıslak ucunda çalışırken, dudaklarımla emerken ve temelde olabileceğim en büyük alay konusu olurken elimle şaftını sıkıyor ve pompalıyorum.

Ben sikine odaklanırken, amıma bir parmağını daha sokuyor ve bana çok fazla gibi gelen bir genişlikle içime giriyor. Sikini emerken bile küçük bir sızlanma sesi çıkartıyorum, eline karşı kıvranıyorum. Sıkıyor ve pompalıyorum, onu daha sert, daha hızlı çalıştırıyorum. Ona karşı biraz kaba davranıyorum ama diğer eli saçlarıma gidip sıkıca yumruk yaptığında bundan hoşlandığını biliyorum. İtmiyor, sadece beni yerimde tutuyor. Boğazımda alçak sesle inliyorum, sonra onu derinlere çekmeye çalışıyorum, sertçe emiyorum.

"İhtiyacım var-" diye başlıyor, hevesli ağzım tekrar ucunu emdiğinde homurdanıyor.

"Gelmeye... ihtiyacım var..." "O zaman gel," diye fısıldıyorum, sikini ıslak dudaklarımla üzerinde srklyorum.

Zakoar'ın a bakışları ağzıma kayıyor ve iki hızlı hareketle sikini dilime değdiriyor. "Ellerinin ve dizlerinin zerine..."

"Mmm?" Ona bariz bir şekilde şehvetli, ıslak bir yalama daha veriyorum. "Dudaklarıma boşalmak istemiyor musun?"

Ya da göğüslerim? Ya da dilimi-"

Büyük bir el yüzümün nn, ağzım hariç her şeyi kapatmadan önce aldığım tek uyarı alçak, umutsuz bir hırıltı. Ben daha soramadan, dilimin üzerinde sıcak bir boşalma fişkırıyor. Büyük eli başımı sıkıca kavırıyor, parmakları saçlarımla kazıyor, ağzımı ucuyla sikerken beni yerinde tutuyor, ağzımı salgısıyla dolduruyor. Dudaklarımdan ve çenemden aşağı damlıyor, tam bir karmaşa yaratıyor, ama en ufak bir umurumda değil. Eli hala amımın içinde ve ben ona karşı ğtyorum, kendi serbest bırakılmam için aresizim.

Sikini dilime doğru sağıyor, serbest kalmasının son kalıntılarını sıkıyor ve ben hepsini yalıyorum, çaresiz ve muhtaç. İimin acıyor olması ya da iyileşebilmem için sevişmekten kaçınıyor olmamız önemli değil. Boşalmaya o kadar çok ihtiyacım var ki, açgözlü ağzımla onun sikini yalamaya devam ediyorum, çünkü biliyorum ki tekrar çabucak sertleşebilir ve o zaman beni boşaltabilir-

Beni üzerinden çektiğinde inledim. "Lütfen." Tekrar sikine uzandım. "ok yaklaştım."

"Biliyorum." Sesi yorgun, nefessiz ve çok doygun geliyor. Büyük eli yüzümden kayıyor ve yanağımı okşuyor. O iri parmaklar ıslak kıvrımlarımda yavaşça geziniyor, klitorisimi arıyor. "Sana

ihtiyacın olanı vereceğim, Tessa."

Benim ismim. Bu sesle inliyorum ve içime tekrar pompalamaya başladığında parmaklarım klitorisime gidiyor, kendimi sınırın ötesine itmeye çalışıyorum. Yüzümün hâlâ onun salgısıyla kaplı olması ya da memelerimi neredeyse göğsüne sürtüyor olmam, meme uçlarımın ağrıyor olması umurumda değil. Sadece boşalmam gerekiyor ve o da beni oraya götürecektir.

Zakoar parmaklarıyla içime daha derin girmeye başlıyor ve sanki neyin peşinde olduğumu anlamış gibi başparmağı klitorisimi buluyor. Ellerim kasılıyor ve göğsüne doğru uçuyor ve tırnaklarımı oradaki kaplamaya geçiriyorum, umutsuzca eline doğru eğilirken nefesim kesiliyor. "Evet," diye inliyorum. "Lütfen. Oh lütfen. Çok yakın."

"Beni izlediğinde hayal ettiğin şey bu muydu?" Zakoar'ın sesi alçak ve gırtlaktan geliyor ve o kadar kendinden emin ki ürpermeme neden oluyor. "Seninle ilgileneceğimi mi? Bu güzel amcığın sikimin etrafında ne kadar sert boşalacağını mı?"

İnliyorum, o anın içinde kayboluyorum. Yüzümü onun kavurucu derecede sıcak karın kaslarına bastırıyorum, o beni parmaklarken muhtaç ağzım teninde.

"Ne kadar güçlü olduğum düşüncesi hoşuna mı gitti?" Zakoar soruyor. "Seni tüm gün boyunca her şeyden nasıl koruyabileceğimi ve sonra seni eve götürüp bu güzel amcığı çığlık atana kadar sikimle doldurabileceğimi mi? İstedığın bu mu, Tessa?"

"Evet. Evet," diye nefes alıyorum, o kadar yakınım ki eline karşı zorlanıyorum, neredeyse kalçalarımı ihtiyaçla geriye doğru itiyorum. "Zakoar, lütfen."

"Benim olduğumu duymak ister misin? Bir daha kimsenin sana dokunamayacağını, çünkü o lanet ellerini koparacağımı mı? Hoşuna giden bu mu? Bu seni güvende hissettirecek mi?" Zakoar tüm bunları son derece sakın ve ölümcül bir ses tonuyla söylüyor. Sanki söylediklerinden tamamen eminmiş gibi. "Çünkü bu doğru, Tessa. Artık benim olduğuna göre kimse sana bakmayacak bile, yoksa gözlerini yuvalarından çıkarırım."

Küçük bir çığlıkla boşalıyorum, o beni çalıştırmaya devam ederken bile amım parmaklarının etrafında spazm geçiriyor. Sözlerinden çok, bu tehditleri savururken kullandığı koruyucu ve gerçekçi tondan etkileniyorum. Sanki beni korumak için her şeyi yapacağını biliyor, çünkü ben ona aitim. Elini amımdan çekip ıslak parmaklarıyla kıcımlı okşarken derin nefesler alarak göğsünün üzerine yığılıyorum. Bu garip bir şekilde hassas, nazik bir okşayış ve ben buna bayılıyorum. Gözlerimi açıyorum, derin bir iç çekiyorum ve ona bakıyorum. "Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmeyi bırakacaksın," diye azarlıyor. "Bu benim için bir zevkti."

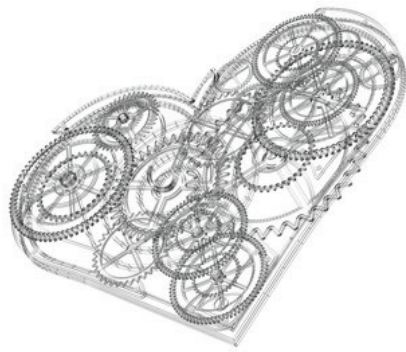
Gülümsüyorum ve çenem onun serbest bırakmasıyla yapış yapış oluyor. Yüzümü her tarafına sürdüğüm için göğsü de yapış yapış oldu. "Beni Risda'ya götürene kadar, değil mi?"

Gözleri parlıyor. "Önce senden bıkmam gerek."

"Asla, değil mi?" Şaka yapıyorum ama yarı ciddiğim. Risda bir rüyanın gerçekleşmesi gibi görünüyor, ama... onunla kalmak da tam olarak cehennem değil.

Zakoar dalgınca bir tutam saçı yüzümden geriye doğru itiyor. "Biraz zaman alabilir," diye itiraf ediyor. "Acelemin yok."

Garip bir şekilde ben de değilim.

M

Bütün apartman çiftleşme kokuyor.

Mutfakta sıcak bir bardak çayı yudumlarken kokuyu fark etmeden edemiyorum.

Sadece tenimde değil, havada da asılı duruyor, sanki çılgınca çabalarımız

Duvarlara, yerlere, soluduğumuz havaya kalıcı bir damga. Buna aldırmiyorum. Hatta hoşuma bile gidiyor. İstasyon havasının geri dönüştürülmüş kokusundan ve yabancıların vücut kokularının hafif kokusundan daha iyi. Tessa'nın ıslak amının kokusunu kendi salgımla karıştırarak solumayı tercih ederim.

Tessa'yı düşünmek beni yatak odasına geri götürüyor. Hâlâ uyuyor, battaniyeye yayılmış, ağzı açık horluyor. Tatlı küçük insanımı yorduğumdan şüpheleniyorum ve bu düşünceden kendimi beğenmiş bir şekilde memnun oluyorum. Son üç gündür yatak odasından birkaç dakikadan fazla çıkmadık. Her konuşma benim onu tekrar sahiplenmeme dönüşüyor. Bir şeyler yemek için duraklıyoruz ve sonra ya sikimi ağzına ya da parmaklarımı amına sokuyorum. Mutfakta, kanepelerde, duşta ve neredeyse mümkün olan her düz yüzeyde çiftleştik. En azından Tessa'nın arka tarafı artık çürük değil. Parmaklarımı onun hassas etine sokmamam gerektiğini biliyorum, bunun yerine arkadan ona vururken bir kolumu kalçalarının etrafına kilitliyorum. Ve krem de yardımcı oluyor. Ne olur ne olmaz diye her gün amına ve arkasına sürmekte ısrar ediyorum ve ona dokunmaya başladığım anda ıslanıyor... ve sonra tekrar çiftleşiyoruz.

Hayatımda hiçbir zaman bir kadına ihtiyaç duymadığım gerçeğiyle gurur duyan bir erkek için, ona inanılmaz derecede bağımlıyım. Kendime onu sadece sistemimden çıkardığımı, herhangi birinin ona dokunmaya benim kadar takıntılı olacağını söyleyip duruyorum. Onun kahkahaları herkesi memnun eder. İç çekişlerinin ve çıkardığı seslerin her erkeği baştan çıkaracağını. Sonra başka bir erkeğin ona dokunduğunu düşünüyorum ve zar zor kontrol ettiğim öfkemle aklımı kaybediyorum. Abuar'ı bulmak ve ona yaşattıklarının bedelini ödetmek istiyorum... ve yine de Abuar olmasaydı, şu anda yatağымda olmazdı.

Kapı aralığından çayımı içiyor ve onun uyumasını izliyorum. Onu uyandırmayacağım. Uyandırmayacağım. Birkaç saat onsuz kalabilirim. Ne de olsa, onu sistemimden çıkardıktan sonra, özgür olabilmesi için onu Risda III'e götüreceğim. Risda, onu satın alabilmek ve bir seks kölesi satın aldığım için kendimi suçlu hissetmemek için kullandığım kendini beğenmiş bir gerekçe... ve yine de... Onu bırakma düşüncesinden hoşlanmıyorum.

Yapacağım, çünkü ona söz verdiğim şey bu. Sadece bu fikirle düşündüğümünden daha fazla zorlanıyorum.

Gerçi sadece üç gün oldu. Eminim bu yoğun istek zamanla azalacaktır.

Umarım.

Ona verdiğim söze ihanet edemem. Onu Risda'ya götüreceğime söz verdim ve götüreceğim. Sadece... hemen olmayabilir. Belki birkaç ay sonra. O zamana kadar onunla çiftleşmekten bıkmış olacağımdan eminim. Fincanımı eğip çayımın son suyunu da boşaltıyorum ve son birkaç gündür görmezden geldiğim vid-com istasyonuna bakıyorum. Küçük, yanıp sönen bir ışık bekleyen mesajlarım olduğunu gösteriyor ve bunların Tikosa'dan geldiğinden şüpheleniyorum. Her gün işte olmamak bana göre değil. Bir parça sevkياتını beklerken bile, sıkılmış ve huzursuz bir şekilde dükkânda dolaşıyorum. Ya da dükkanın önüne park edip vitrindeki kadın dansını izliyorum.

Tessa'yı satın aldıktan sonra -çiftleşme turları arasında- Tikosa'ya bir mesaj göndererek bir projeyle meşgul olduğumu ve birkaç gün gelemeyebileceğimi söyledim. Yetkilileri kayıp kişi olarak aramayacak -ikimiz de yetkililerin iş yerime yaklaşmasının hoş karşılanmadığını biliyoruz- ama eminim soruları vardır.

Gidip Tessa'yı amına parmaklarımı sokarak uyandırma dürtüsüyle savaşıyor, vid-com'a doğru dönüyorum ve mesajlar arasında geziniyorum. İstasyon işletmelerinden birkaç reklam var ve onları açmadan siliyorum. Tikosa'dan bir tane var -bu sabahtan- ve ona tıklıyorum.

"Hey patron," diyor Tikosa. "Beklediğiniz sevkiyat geldi. Sadece haber vermek istedim. Yakında görüşürüz." Kameraya başını sallıyor ve kamera göz kırpmıyor.

Tikosa'yı bu yüzden seviyorum. Soru sormaz. Çalışkan. Onu kesinlikle çırağım olarak almalıyım.

Tabii ki bu işe gitmem gerektiği anlamına geliyor. Müşterilerim zaten sevkiyatımı bekliyor ve kredilerimi bu şekilde kazanıyorum. İşimde büyük bir tatmin de var. Başkalarına protez uzuv olarak verilen çöpleri alıyorum ve onları geliştiriyorum. Onlara, Ana Dünya hükümetinin onlara tahsis ettiğinden daha iyi çalışan alternatifler veriyorum.

Yaptığım şey biraz yasadışı ama bu yüzden dükkanımın önü tamirhane. Müşterilerim hizmetlerim hakkında ağızlarını açmamaları gerektiğini biliyorlar, çünkü iyi iş yapıyorum ve gelecekte bana tekrar ihtiyaçları olacak. Endişelenmiyorum.

Yatak odasına bir göz atıyorum. Dayanamayıp içeri giriyorum ve battaniyenin altına girip kollarımı Tessa'ya doluyorum. Bu kadın yumuşacık, her zerresi yumuşacık ve yumuşacık. Dokunuşuma uyanmayınca dudaklarımı omzuna bastırıyorum ve onun benimkini öptüğü gibi ben de onun tenini öpüyorum.

"Mmmm," diye yarı uyukluyor. "Uyanma vakti geldi mi?"

"Yatakta kal ve uyu," diyorum ona, yumuşak tenini öpmeden duramıyorum. "İşe gitmeliyim. Yine de daha sonra döneceğim. Güvenli bir yerde, dairede kal. Yiyecek ve içecek kaplarımdan istediğinizi alın."

"Mmmmkay." Yatağa doğru sokuluyor ve sikimin kıkına değmesi bile onu kıpırdatmıyor. Hemen uykuya geri döndü.

Tessa gerçekten de yorgun olmalı. Memnuniyetle, yarı metal ağzımın ona dokunmasından nefret edip etmediğini merak ederek omzuna son bir öpücük konduruyorum ve sonra isteksizce yataktan çıkıyorum.

Duş alıyorum ve her zamankinden daha çok gözdağı vermek için tasarlanmış tüneli giyiyorum. Boynuzumun sapını kontrol ediyorum ama henüz törpülenmeye ihtiyacı yok. Kafamın metal kubbesini bir havluyla parlatıyorum ve sonra dairemden çıkıyorum. Bir an düşünüyorum, Tessa gitmeye çalışırsa bana haber verecek bir alarm sistemi kurmalı mıyım diye. Sonunda yapmıyorum. Bizimkisi karşılıklı bir anlaşma. Eğer giderse, o zaman gider... ve geçen hafta sonundaki tüm inlemeler ve iç çekmeler yalandı.

Yatağında olmak istemiyorsa, zevk alıyormuş gibi davranmasını istemiyorum. Gidebilir.

Paylaştıklarımızın yalan olduğu düşüncesi içimi burkuyor ve devasa istasyonda asansörden asansöre binerken keyfim kaçıyor. Ticaret katını bulduğumda daha da kötüleşiyor - istasyonu yöneten yozlaşmış hükümet tarafından düzenlenmeyen tüm kabinlerin ve "alt uç" işletmelerin katı. Kalabalık ve uzaktan gelen uğultuya bakılırsa sanki bir yolcu gemisi geçiyor ve yakıt ikmali için yolcularını gemiye bırakıyor. Bu ruh halimi daha da bozuyor çünkü filtreler havayı geri dönüştürmek için fazla mesai yaparken istasyonun içi sıcak ve bunaltıcı olacak. Kantinin önünden geçerken, yeniden açılmış olduğunu görüyorum, yenilmiş görünümlü bir kadın çıplak ve pencerede dönüyor.

Bu bir zamanlar Tessa'ydı. Gözlerindeki yenilgi bakışını nasıl bu kadar uzun süre kaçırdım? Çaresizliği? Özlemini? Onu almaya gelmem için dua etmişti ve ben kendi çirkinliğime o kadar gömülmüştüm ki bu hiç aklıma gelmemiştir. Onu hayal kırıklığına uğrattım. Bu düşünce ağzımda

kötü bir tat bıraktı ve Tikosa'ya ve mağazanın önündeki yenilenmiş veri pedleri kutusuna bakan iki müşteriye bir selam vererek özel çalışma odama doğru yürüdüm.

Arka ofisimde düzgünce istiflenmiş kasalar ve sandıklar, izi sürülemeyen savaş sandıkları, nakliye

Korsanların çok sevdiği konteynırlar, her biri açılmadan önce benim el izimi ve eşleşen bilgileri bekliyor. Bana gönderilen parçaların envanterini çıkararak her bir kutuyu gözden geçiriyorum. Üç ayrı yerden gelmişler ve her sandıkta belirli bir parça türü var. İşim için ihtiyacım olan yasadışı protezleri yapmak üzere bunları bir araya getirebiliyorum çünkü bütün bir kol ya da bacağın nakliyesi, sadece parça kasalarından çok daha kolay yakalanıyor. Benim açımdan çok fazla çalışma gerektiriyor ama herkesin başka tarafa bakmasını sağlamak için doğru avuç içlerini yağlıyorum.

Tabii ki bu sevkiyat şimdi gelecekti. Aylardır bekliyorum ve küçük, güzel bir yatak kölesi aldığım anda geliyorlar. Evren bana gülüyor. Hoşnutsuz bir iç çekişle envanterimi tamamlıyorum, tedarikçime sağlam geldiklerine dair bir not gönderiyorum ve birkaç parçayı bir araya getirmeye başlıyorum. İstasyondaki yaşlı Gidron aylar önce çalışmayı bıraktığından beri yeni gözler bekliyor. Yerine yenilerinin gelmesinden memnun olacak ve ona bir mesaj göndererek ne zaman gelmek istediğini soracağım.

Kaydı bitiremeden Tikosa içeri daldı, kaşları çatıktı.

Kayıt yaptığım veri tabanını bir kenara bırakıp ona ters ters bakıyorum. "Acil bir durum mu var?"

"İyi misin?" Endişeli görünüyor. "Son birkaç gündür istasyonda duyduğum dedikodulara inanamazsın. Bir şeyler mi oluyor? Tehlikede miyiz?"

Veri bankamdaki envanter dosyalarına göz gezdiriyorum. "Tehlikede değiliz. Neden böyle düşünüyorsun?"

"Düşündüm ki... Köle kızla ilgili hikayenin bir kılıf olduğunu düşündüm. Son birkaç gündür burada değildin çünkü bir şeyler ters gidiyordu." Elini gür siyah saçlarında gezdiriyor, boynuzlarını görmezden geliyor ve ben de içime dolan kıskançlık duygusunu bastırıyorum. Benim kel, yaralı ve boynuzsuz olmam çocuğun suçu değil. "Sendikadan biri ne zaman dükkânın etrafını koklasa ter içinde kalıyordum ama sadece ödemelerini istediklerini söyleyip işlerine devam ettiler. Ne düşüneceğimi bilemiyorum."

"Bu senin düşünmen gereken bir şey değil." Belirli bir dizi parçayı not ediyorum - askeri çöplerden değiştirilmesi gereken bir bacağı olan belirli bir müşteri için mükemmel yedek parçalar. "Köle bir kız satın almış olmamın ne önemi var? Bu benden başka kimseyi ilgilendirmez."

"Ama... ama... kölelikten nefret ediyorsun!" Şaşkın görünüyor. "Gerçekten bir tane mi satın aldın?"

"Pencerede dans eden," diye itiraf ediyorum uzun bir süre sonra. "Kantinin arkasında. Abuar onu sattı."

Tikosa'nın yüzündeki endişeli ifade hemen değişir. "Aaaaaah." Şimdi daha da sinirlendim. "Bana 'aaaah' deme. Ne 'aaaah'ı?"

"İnsan bu," diyor, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Merak ediyordum. Sen hep onu izliyorsun, o da seni izliyor."

"Öyle mi?" Başkalarının gördüğünü hiç fark etmemiştim. Bana bakışının sadece hayal gücümünden kaynaklandığını ya da daha kötüsü, beni kantine götürmek için bir oyun olduğunu düşünmüştüm. Şimdi daha da kötü hissediyorum. Tessa'nın -güzel, verici, yumuşak Tessa'nın- gelip onu kantinden uzaklaştırmam için bana yalvaran bakışlar gönderdiğini ve benim inatla onları görmezden geldiğimi hayal ediyorum.

Kendimi aptal gibi hissediyorum. Eve döndüğümde yüzlerce orgazmı hak ediyor. Şimdiden dükkânda olmaktan nefret ediyorum. Onunla birlikte olmak, amına bir dokunuşla onu uyandırmak ya da ağzımı tenine bastırmak istiyorum. Onun güzel vücuduna gömülmek ve onu asla terk etmemek istiyorum.

Tikosa kollarını göğsünde kavuşturup bana bakıyor. "Sanırım istediğin dişiye kölelikte bir

sorun yok, değil mi?"

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Kelimeleri ağzıma tıkma. Onu serbest bırakacağım."

"Öyle misin?" şaşırmış ve etkilenmiş görünüyor. "Özür dilerim. Davranışlarınızın bu kadar

asil. Düşündüm ki..." Yüzü kızardı. "İkimiz de ne düşündüğümü biliyoruz."

Neredeyse asistanıma ters ters bakıyorum, onu ofisimden -ve dükkândan- kovmayı her geçen an daha çok istiyorum. Beni tahmin ettiğimden daha iyi tanıyor, çünkü kesinlikle haklı. Yaptıklarım hiç de asilce değildi. Tessa'yı yatağım için aldım. Ondan bıkana kadar yanımda tutacağım ve onun hevesi karşılığında özgürlük vaadinde bulunacağım. Gün geçtikçe, onu serbest bırakma fikrini daha az çekici buluyorum.

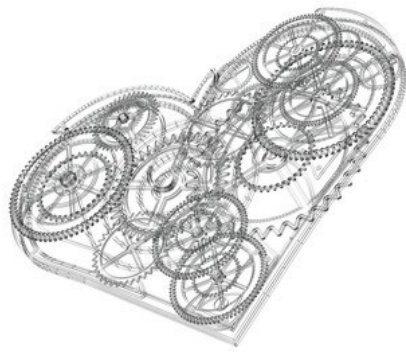
Onu tutmak istiyorum ve bu düşünceyi aklımdan geçirdiğim için bile tam bir canavarım.

Ben de dikkatim işime odaklanmış gibi davranarak başımı sallıyorum. "Onu yakında Risda'ya götüreceğim.

Orada güvende ve mutlu olacak."

"Asil bir kalbin var," diyor Tikosa içtenlikle. "Senden şüphe ettiğim için çok özür dilerim."

Asil kalp. Homurdanıyorum. "Evet, nereden bakarsan bak, benim gibi bir pislikten daha iyisini hak ediyor."

Zakoar'ın lüks dairesi o olmadan son derece sıkıcı. Elbette, mobilyalar çok güzel ve televizyonda isteyebileceğim her kanalı izleyebilirim (ve ben birkaç kesinlikle istemiyorum). Gün boyu atıştırmalık yiyebilirim - ve yiyorum da - ama kendimi sıkılmış ve çelişkili buluyorum. Kanepeye uzanıp uyukluyorum, bekliyorum.

Bekliyorum.

Bekliyorum.

Cidden, bu adam daha ne kadar çalışacak? Duvardaki dijital gün batımına bakıyorum ve saatin ilerlediğini gösteriyor. Aşağı yukarı bütün gün burada tek başımaydım ve burada bir apartman dairesinde tek başıma olmanın, istediğimi yapmakta özgür olmanın katıksız bir lüks olacağını düşünmüştüm. Oysa asıl istediğim Zakoar'ın geri dönmesi. Dürüst olmak gerekirse onunla konuşmak istiyorum. Seks eğlencelidir - özellikle de boşalırken - ama aslında onunla sohbet etmekten gerçekten keyif alıyorum. Benim alaycı doğamı iyi besleyen kuru bir mizah anlayışı var ve maraton seks seansları arasında her türlü şeyden konuştuk. Çoğunlukla istasyon dedikoduları, favori yiyecekler ve hiçbir şey ifade etmeyen aptalca saçmalıklar ama... bir arkadaşına sahip olmak gibi hissettirdi. Güzeldi.

Daha çok sohbet istiyorum. Daha çok dokunmak, birbirimize daha çok sarılmak ve kucaklaşmak. Onun kokusunu içime çekmek istiyorum.

Tamam, belki de konuşmalar kadar seksi de seviyorum. Bu bir suç değil. Hatta bonus bile sayılır. Ama bu kölelik dolu evrende o kadar uzun zamandır kapana kısılmış durumdayım ki bir erkekle normal bir ilişki kurmayı unuttum. Belki de Zakoar gittiğinde onu umutsuzca özlemem benim hakkımda bir şeyler söylüyor. Eminim ki onu sevgiyle düşünmem ya da eve gelmesini sabırsızlıkla beklemem benim hakkımda bir şeyler söylüyor, böylece mutfaktaki yemek dağıtıcılarından birini yanlış ayara getirerek kazara nasıl kızarttığım hakkında kıkırdayabiliyoruz. İstasyonda kullanılan yazılı ortak dilin bir parçasını bile okuyamamamın komik olduğunu düşünüyor. Ona okumanın bir kölede aranan takdire şayan nitelikler listesinde üst sıralarda yer almadığını belirttim ve... bu konuşma yine birlikte yatağa girmemizle sonuçlandı.

Gerçekten, her şey yatakta birlikte olmamızla sonuçlanıyor. Belki de onu yatağında eğlendirmek için satın alındığım için daha kızgın olmalıyım ama... Ondan hoşlanıyorum. Dışarıda (ve sanırım içeride) kırılmış olmasına rağmen hala iyi kalpli olması hoşuma gidiyor. Bana yetenekli, düşünen bir insanmışım gibi davranması. Yatağın ucunda uyumasını ve sadece emredildiğinde konuşmasını istediği bir seks oyuncağı olmamam.

Çok daha kötü olabileceğini biliyorum. Çok daha kötüsü. Muhtemelen Zakoar'a bu kadar takıntılı olmamın bir nedeni de bu. Korkunç olmadığı için o kadar minnettarım ki, ona aşık olma yolunda ilerliyorum.

İç çekerek kanepeye sırt üstü uzanıyorum ve pencerelerinden uzayın derinliklerinin ve uzak nebuların görüldüğü tavana bakıyorum. Yukarıya bakarken, bir geminin istasyondaki birçok rıhtımdan birine doğru uçtuğunu görüyorum. Risa'da gitmek için ne zaman ayrılacağımı merak ediyorum. Garip bir şekilde bunu dört gözle beklemiyorum. Öyle sanıyordum ama her şey yeniden başlıyor ve ayağımın altından halının bir kez daha çekilmesi beni biraz ürkütüyor.

Her köle bilir ki iyi bir durum bulduğunuzda ona dört elle sarılırsınız. Ve ben Zakoar'dan

memnunum. Hatta mutluyum. Elbette, bu benim seçimim değil. Ama acaba onu bir süreliğine birlikte olmamızın daha iyi olacağına ikna edebilir miyim? Yan dönüyorum ve bir parmağımı

video kanalı izlemediğim bir programla çınlarken kanepede oturuyorum. Zakoar'ı düşünüyorum, nasıl cesur bir yüzü ve somurtkan bir mizacı olduğunu, ama onu açıkça rahatsız eden şeyler var. Beni her zaman arkadan becermek istemesi gibi. Sanırım bunun nedeni ona bakmamı istememesi. Ona her sakso çektüğimde başımı kenara itiyor ve ağzını öptüğüm zamanı düşünüyorum. O kadar şaşkın görünüyordu ki, sanki öpülmeye layık olduğu hiç aklına gelmemiştir.

Bu onu daha çok öpmek istememe neden oluyor.

Belki bu gece, diye karar verdim, bu fikir hoşuma gitti. Bu gece onu tekrar öpeceğim ve birbirimize bakarken sevişip sevişemeyeceğimizi soracağım.

Tam aklımı kaçırmak üzereydim ki kapı çaldı ve birinin içeri girdiğini gösterdi. Heyecanla koltuktan kalktım ve Zakoar'ı gülümseyerek karşıladım. "Dönmüşsün! Nihayet!"

Bana şaşkınlıkla göz kırpmıyor. "Çıplaksın."

Ellerimi kalçalarımaya koydum, alaycı bir tavırla. "Sikiş serüvenimizin hangi noktasında kıyafet alışverişine çıktım?"

Zakoar'ın sert ağzı sanki gülümseyecekmiş gibi seğiriyor ama kendini tutuyor. "Mükemmel bir nokta."

"Seni özledim," diyorum ona ve kendimi kollarına atıyorum. Saçma ama gerçek bu. Kulağa ne kadar aptalca gelse de onu özledim. Beni yakaladığında kollarımı boynuna doluyorum ve yüzünü öpücüklerle boğuyorum.

Beni kendine doğru çekmekten başka bir tepki vermiyor. Ruh halini merak ederek geri çekiliyorum.

"İyi misin?"

Beni inceleyerek sonunda konuştu. "Kapı kilitli değildi. Bütün gün."

"Tamam. Bu... güvenli mi? Kilitlemeli miydin?" Bu konuyu neden açtığına şaşırdım.

"Gidebilirdin. Kaçabilirdin. Kıyafetlerimin ve kredilerimin bir kısmını alıp gidebilirdin. Peşinden koşmazdım."

Kaşlarımı çatarak başımı eğip onu inceliyorum. "Yani beni... test mi ediyorsun? Neden gideyim ki? İşimiz bittiğinde beni Risda'ya götüreceğini söylemiştin, değil mi?"

Homurdanıyor.

"Peki neden gideyim ki?" Eğilip alt dudağını ısıriyorum, çünkü bana en yakın tarafı harika bir şekilde dolgun ve ısırılmak için yalvarıyor. "Gitmemi istemediysen tabii?"

Zakoar sanki bu düşünce onu rahatsız etmiş gibi homurdanıyor. "Hayır."

"O zaman neye varmaya çalıştığından emin değilim." Dudağını tekrar ısıriyorum ve cevap vermeyince duruyorum. "Seni... rahatsız mı ediyorum?"

Gözlerimiz buluşuyor ve bana uzun, düşünceli bir bakış atıyor. "Neden ağzını benimkinin üzerine koyuyorsun?" "Öpüşmeyi sevdiğim için mi?"

"Ağzım hiç hoş değil."

"Bunu sana kim söyledi bilmiyorum ama sana yalan söylemişler." Ve onu tekrar öptüm. "Çünkü ağzını seviyorum. Eminim dilini de severdim." Ve benimkini onun ayırık dudaklarına sürüyorum.

Ağzıma karşı inleyerek harekete geçti. Beni kendine doğru çekerek kollarına alıyor ve oturma odasından yatak odasına doğru taşıyor.

Ağzını tekrar yalıyorum, daha cesur hissediyorum. "Bugün seni özledim. Sensiz çok sıkıcıydı." Dilimi dudağına değdiriyorum. "Sen beni özledin mi?"

"Yapacak çok işim vardı." Tereddüt ediyor ve sonra ekliyor, "Seni özlememeliydim."

"Ama sen yaptın," diye ekliyorum neşeyle, onu tekrar öperek. Aç öpücüklerime nasıl karşılık vereceğini bilmiyor gibi görünüyor - ağzım onunkinin üzerindeyken garip hissettiğini biliyorum,

ama ağızının yarısının metal olmasının umurumda olmadığını anlamasını istiyorum. Hâlâ onu öpmek istiyorum, hâlâ tadına bakmak istiyorum, hâlâ beni ne kadar tahrik ettiğini ona göstermek istiyorum.

Zakoar beni yavaşça yatağa yatırıyor, ağzı benimkinin üzerinde geziniyor. "Dilimi mi istiyorsun?" "Evet," diye inliyorum. "Kesinlikle."

O da beni dikkatle öpüyor ve pürüzsüz metal alt dudağının ağzıma değmesinin tuhaf ikilemi büyüleyici ve hafif serin hissettiriyor. Öpücükleri ilk başta tereddütlü, sanki beni iğrendirip iğrendirmeyeceğinden emin değil gibi, sonra yoğunluğu ve güveni artıyor. Dili benimkine değdiğinde inliyorum.

Çıkıntıları da var.

Her geçen gün Zakoar'ın yapbozunu biraz daha çözüyormuşum gibi geliyor. Onda beklediğim gibi her santimi belalı bir uzaylı olan parçalar var. Ayrıca beklemediğim kırılma anları da var ki bu onu benim için çok daha sevimli kılıyor. Ağzını öptüğümde tereddüt etmesi gibi, sanki bundan nefret etmemi bekliyormuş gibi. Sanırım onu ağzıma aldığımda ona bakmamı istememesinin ya da her zaman birbirimize yüzümüzü dönerek seks yapmamızın nedeni de bu. Kendini başka bir zırh katmanıyla korumaya çalışıyor.

Tabii ki, bu sadece ona daha fazla dokunmak istememe neden oluyor.

Yüzündeki ya da vücudunu kaplayan metalin umurumda olmadığını görmesini istiyorum. Yaralı olması ve çoğu insan için korkutucu görünmesi umurumda değil. Tüm uzaylılar bir insan için "tuhaftır" ama Zakoar'da ona tapmamı sağlayan bir nezaket var. Artık çıplak dolaşmak zorunda kalmayayım diye bana tuniğini verdiği andan itibaren, yasaklayıcı dış görünüşüne rağmen iyi bir kalbi olduğunu gösterdi ve ortalama bir mesakkahtan farklı görünmesi onu itici bulduğum anlamına gelmiyor. Aslında tam tersi.

Bu yüzden onu çılgınca öpüyorum, dilim onunla alay ediyor ve bunu yaparken uzanıp kafatasının metal kısmını, gözünün gümüşten başka bir şeyle çerçevelenmediği tarafı okşuyorum. Bu da tıpkı dudağı gibi serin hissettiriyor ve nedense kendimi inlerken buluyorum.

Zakoar dokunuştan irkilerek geri çekiliyor.

"Durmam mı?" Nefes nefese soruyorum. Bakışları ıslak ağzıma kayıyor ve ben kasıtlı olarak dudaklarımı yalıyorum. "Sana dokunmamdan hoşlanmıyor musun?" Soruyorum. "Çünkü sana dokunmayı seviyorum."

"Hoşuma gidiyor," diyor bana yavaşça. "Sadece istemiyorum..." Ve durur, söylemeden bırakır.

"Dilim burnunda mı?" İfademi olabildiğince masum tutarak soruyorum. "Ya da belki göt deliğine bir parmak? Çünkü seni azdıracaksa ikisini de yapabilirim."

Kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Sen hiç ciddi oldun mu?"

"Ben her zaman biraz ciddiyimdir. İnsanların kışkırtıldığında iyi hissettiren bir bez vardır, ya da bana öyle söylendi, ve eğer sizde de aynısı varsa, seve seve mafsalsız derinliğine inerim."

Zakoar beni susturmak için öpüyor (en azından beni bu yüzden öptüğünden oldukça eminim) ve dili benimkine sürtündüğünde tüm vücudum karşılık veriyor. Meme uçlarım lezzetli bir şekilde geriliyor ve inliyorum. Öpücüklerinin arasında bana "Sen imkansız bir dişisin," diyor.

"İmkânsız ihtiyacın var," diye soluyorum. "Benden daha tatlı birini bile ezip geçersin."

Bir sonraki anda beni o kadar derin ve sert öpüyor ki, yemin ederim içime kadar yalıyor. Ve Tanrım, bu inanılmaz bir his. Sanki diliyle ağzımı sahipleniyor -ve beceriyor-, ki bu ondan bir öpücükte istediğim her şey. Ağzını benimkinden ayırdığında ikimiz de nefes nefese kalmıştık. "Tatlı olmadığını mı düşünüyorsun?" diye soruyor.

"Yeterince tatlı," diye şakayla karışık düzeltiyorum.

"Sana ne kadar tatlı olduğunu göstereyim mi?" Bakışlarında çok ama çok şey vaat eden aç bir ifade var ve beklentiyle ürperiyorum. Başımı salladığımda, arkasına yaslanıp altındaki çıplak bedenimi incelerken yüzündeki ifade sahiplenici bir hal alıyor. Hâlâ giyinik, o korkutucu

görünümlü tuniği giyiyor, bir şekilde tüm yara izlerini ve metalini çeşitli çapraz kayışlarla göstermeyi başarıyor ve

kumaş parçaları. "Hâlâ dilimi istiyor musun, Tessa?"

Oh adamım, umarım bu düşündüğüm anlama geliyordur. Yatağın üzerinde beklentiyle kıpırdanıyorum. "Evet, lütfen?"

Gözleri kısılıyor, sanki bana inandığından tam olarak emin değilmiş gibi.

"Amıma mı?" Umutla soruyorum. "Çünkü buna bayılırım. Beni yalaman çok seksi olurdu." Ve cesurca uzanıp başının metal tarafını tekrar okşuyorum.

Zakoar inliyor, yüzünü karnıma gömüyor ve bir noktada ona hassas ve oynanmayı seven göğüslerim olduğunu da hatırlatacağım, ama onu alabileceğim herhangi bir kedi yemeden uzaklaştırmak istemiyorum. Karnımdan aşağı bir çizgi yalıyor ve kalçalarımın ulaştığında duraklıyor. "Emin misin-"

Bir elimi başının üstüne koyup onu cesaretlendirici bir şekilde itiyorum. "Ne yani, amımı yalamak için çok mu çirkin olduğunu düşünüyorsun? Seni ne kadar seksi bulduğumu bilmiyor musun? Tadına bak ve öğren."

"Çok cesursun," diyor öpücükler arasında, sonra ağzını açılmış kalçalarımın arasında gezdiriyor. "Sadece seninleyken. Seninleyken kendimi güvende hissediyorum."

Bir zevk sesi çıkarıyor ve sonra yüzünü kalçalarımın arasına gömüyor. Hemen klitorisime yöneldiğinde bir nefes çekiyorum. Tamamen çok fazla ve bir şekilde yeterli değilmiş gibi hissettiren birkaç hevesli yalama verdiğinde sızlanıyorum. "Bak ne kadar ıslaksın," diye geveliyor, sonra dilini kıvrımlarımın üzerinde gezdiriyor. "Sırılsıklam olmuşsun. Bugün beni mi düşünüyordun?"

"Bütün gün," diye itiraf ediyorum. "Seni özlediğimi söylerken ciddiydim. Burada tek başıma olmak hoşuma gitmedi. Seninle birlikte olmak istedim." Parmaklarımın kafatasının üzerinde dans etmesine izin veriyorum, başının tıraşlı kısmına geçmeden önce metali hafifçe okşuyorum. Tenimi sıyıran bir tutam kirli sakal var ve o başını eğip beni tekrar yalarken ben de onu ovuyorum. Tanrım, o dil çıkıntıları bambaşka bir şey.

"Seni nerenden yalayayım?" diye soruyor dil darbeleri arasında. "Ne iyi hissettirir?"

"Hepsi. Hepsi harika hissettiriyor." Yatağın üzerinde hafifçe eğiliyorum, ağzının tenimdeki hissine, dilinin hassas kıvrımlarımın üzerinde kaymasına gömülüyorum. "Tanrım, ağzın..."

Dilini kaygan göbeğime daldırıyor ve tadımın ne kadar güzel olduğuna dair bir şeyler mırıldanıyor. Yüzünü tenime sürüyor ve onu kalçalarımın arasında görmeye bayılıyorum, sanki benimle birlikte olmak hayatında aldığı en büyük zevkmiş gibi tamamen mutlu. Arkasında, kuyruğu ileri geri sallanıyor, bu da benim ona aç olduğum kadar onun da bana aç olduğunun bir işareti.

Dilini amımın üzerinde gezdirirken iki elimi de iri kafatasının üzerine koyup ona tutunuyorum. Zakoar klitorisime burnunu sokuyor ve sonra başlığı geri itip emiyor ve neredeyse derimden çıkıyorum. Sıcak zevk içime hücum ediyor ve sertçe kıvranıyorum, bu sadece beni yerine sabitlemesini sağlıyor, böylece bunu tekrar yapabiliyor.

Klitorisimi tekrar tekrar emerken "Zakoar," diye haykırıyorum. İçimde patlamak üzere olan bir volkan gibi zevk birikiyor ve yatakta kayıyorum. Ağzının yoğunluğunun altından kaymaya mı çalışıyorum yoksa ona karşı daha sert mi itiyorum emin değilim. Fark etmez - beni sıkıca yerinde tutuyor, ağzı sanki beni yemek ona hayat veriyormuş gibi bana yapışmış. "Boşalacağım," diye inliyorum ve bu onu sadece daha hevesli, hareketlerini daha cesur ve aç yapıyor. Küçük bir hevesle yüzünü itiyorum, doruk noktam beni ele geçirirken ağzına doğru sürtünüyorum ve boşalırken vücudumdaki her kas geriliyor ve kenetleniyor. Zakoar klitorisimi yalamaya ve emmeye devam ediyor, ben dayanamayacak kadar hassaslaşana kadar dilini fiske fiske orgazmımı uzatırken beni izliyor. Nefes nefese yüzünü itiyorum ve tamamen tükenmiş bir halde yanıma yuvarlanıyorum.

Büyük bir el kıcımlı okşuyor ve Zakoar ağırlığını kaydırırken yatak eğiliyor. "Benim için

ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, güzelim. Sana ihtiyacım var."

İnliyorum, hala serbest bırakılmamla zonkluyorum, ama onu memnun etmek istiyorum. Onun da benim kadar aç olmasını seviyorum.

Benim onun için olduğum gibi. Ama bu sefer duvara dönük gelmek istemiyorum. İçime girdiğinde onu görmek istiyorum. Onu kendime doğru tutmak ve kontrolünü kaybetmesini izlemek istiyorum. Bu yüzden tekrar sırtüstü dönüyorum ve elini tutup göğsümün üzerine kaydırıyorum. Bir bacağıma cesaret verici bir şekilde kalçasına doluyorum. "Yüz yüze çiftleşebilir miyiz?"

Yüzünde anlaşılmaz bir ifadeyle beni izliyor. Yüzünün mavi kısımları kızarmış, ağzı hala serbest bırakılmamla kayganlaşmış ve Tanrım, onu çok fena öpmek istiyorum. "Bunu istemezsin," diyor bana.

"Evet, istiyorum," diye ısrar ediyorum. Kalçalarımı açıyorum ve beni karnımın üzerine yuvarlamaya kararlı olsa bile altında kıvranmaya çalışıyorum. "Zakoar, lütfen. Boşaldığında neden sana bakmak istemeyeceğimi düşünüyorsun?"

Büyük uzaylı bana o kadar derinden bakıyor ki, bir an için tüm dostluğumuzu yok ettiğinden endişeleniyorum. Onu çok zorladım, çok ileri gittim ve şimdi bana kızgın. Ama beni ters çevirmek için güreşmeyi bırakıyor ve sessizleşiyor. Uzun, gergin bir andan sonra basitçe "Yüzüm iyi değil" diyor.

"Yüzünün nesi var?" Bana ters ters bakıyor.

"Ben ciddiylim." Başımı sallayarak yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Görünüşüne itiraz ettiğimi mi sanıyorsun? Metal çenelerle ya da kel kafalarla ve boynuzsuzlarla bir sorunum olduğunu mu?"

"Boynuzlar gurur göstergesidir," diyor sert bir şekilde.

"O zaman insan olmak gerçekten berbat bir şey olmalı, çünkü hiçbirimizin boynuzu yok." Zakoar bir an için tamamen şaşkın görünüyor.

Yanaklarını okşayarak, "Ayrıca spoiler, kuyruklarımız yok," diye alaycı bir şekilde fısıldıyorum. "Eminim bu bizi ucube gibi gösteriyordur ama insanlar görünüşümüzü beğeniyor." Ona şefkatli bir gülümseme veriyorum. "Ben de senin görünüşünü seviyorum. Metal çeneni ve boynuzsuz halini seviyorum. Bence inanılmaz derecede seksisin. Hep öyleydin. Neden sana bu kadar çok baktığımı sanıyorsun?"

Bakışları benimkileri arıyor. "Kaçmak istediğin için mi?"

"Çünkü beni alıp götürecek bir adamla kaçmayı hayal ettim, elbette, ama hayal ettiğim için aklıma gelen en seksi adamı seçtim ve o da sendin." Bacaklarımı kalçalarına sıkıca dolayarak ayak bileklerimi kilitliyorum. Baldırlarım donanım ve metale sürtünüyor ve bir an için ona zarar veriyorum diye paniğe kapılıyorum ama Zakoar kırılğan biri değil. Ona dokunarak hiçbir şeyi mahvedemem ve metal parçalarına dokunarak telaşlanmamalıyım.

Bu yüzden kollarımı altından sarıyorum ve parmaklarımı metal çivili omurgasında gezdiriyorum, tüpler, braketler ve korkunç miktarda modifikasyon var. Tırnaklarımı çivilerin arasındaki deriye geçiriyorum ve ona ateşli bir bakış atıyorum. "Şimdi, beni becerecek misin yoksa meseleyi kendi ellerime almak zorunda mı kalacağım?"

"İtici kadın," diye mırıldanıyor ama kalçaları benimkilere doğru yerleşiyor. Aleti kıvrımlarıma baskı yapıyor ve ağırlığını kaydırıp her seferinde bir inç olmak üzere içime girerken nefesimi emiyorum.

İnliyorum, çünkü her seksimizde içime inanılmaz yavaş girmeye başladı. Sanırım bu kadar yavaş girmesinin beni kesinlikle çılgına çevirdiğini biliyor. İçime girerken her çıkıntıyı hissedebiliyorum ve bu sadece zevkimi artırıyor. Orgazmımdan dolayı zaten kayganım ve içime kolayca itiyor. Vücuduma tamamen oturduğunda, bu şekilde sevişmemizin başka bir faydası olduğunu fark ediyorum.

Mahmuzu bu sefer k  imda değil - klitorisime doğru s    leniyor ve sanki oraya aitmiş gibi orada park ediyor.

Zakoar tamamen hareketsiz kalarak   zerimde duruyor ve ben onun altında kıvranıyorum.

"Senin...

mahmuz..." Nefes nefese kaldım. "Yüce Tanrım." Utanmaz bir ahlaksız gibi tenine sürtünmek için elimden geleni yapıyorum. "Böyle çok iyi hissediyorsun."

"Diğer yoldan daha mı iyi?" Beni inceliyor, yüzü analitik, sanki seks yapmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyormuş gibi. Zakoar geri çekiliyor, sonra yavaşça tekrar içime itiyor ve tüm sinir uçlarım zevkle aydınlanıyor.

"Daha iyi" diye bir şey yok. Sadece farklı ve her iki yol da iyi olsa da, mahmuzunun klitorisime sürtünmesini seviyorum. Bundan da öte, onun üzerimde hareket edişini izleyebilmeyi seviyorum. "Seni her şekilde alacağım," diye itiraf ediyorum, yanağına dokunmak için uzanıyorum. "Ama bunu seviyorum. Sana bakmayı seviyorum."

Hareket etmeye başlarken beni izliyor, vücudu benimkinin üzerinde dalgalanıyor. İlk başta yoğun bir inceleme altındaymışım gibi hissediyorum, bana çok dikkatle bakıyor, ama kısa sürede onunla birlikte olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini unutuyorum. Aletin beni tamamen doldurması, mahmuzunun klitorisime doğru kayması, zevki yoğunlaştırması, birbirimize uyum sağlamamız. Zevk arttıkça bacaklarımı onun etrafında sıkıyorum ve çiftleşmemiz daha çılgınca bir nota alıyor. O içime girdikçe göğüslerim zıplıyor ve çiftleşmemizin gücüyle bedenlerimiz birbirine çarpıyor. Gözlerimi her açtığımda -çünkü otomatik olarak kapanıyor gibi görünüyorlar- Zakoar beni izliyor, yüzündeki o odaklanmış bakış. Bu beni sadece daha fazla kıvrandırıyor ve doruk noktam tekrar zirveye ulaşmaya başladığında, ihtiyaçtan aklımı kaçırıyorum, Zakoar'ın her itişiyile boğazımdan küçük aç sesler kaçıyor.

"Lütfen," diye fısıldıyorum ona, uçuşumun kenarına çok yaklaşmışken. "Oh, lütfen, Zakoar. Çok iyi hissediyorsun."

Zakoar eğiliyor ve bir elini yüzümün yan tarafına bastırarak okşuyor. "Seni böyle izleyebilirim. Dokunuşumdan ne kadar hoşlandığını görebilirim."

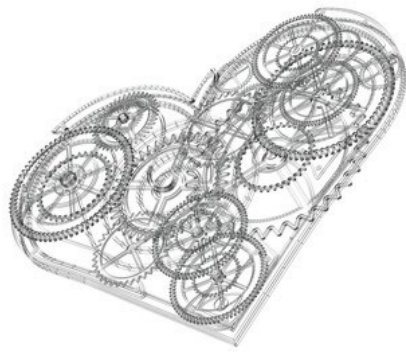
Dudağımı ısııyorum, içime daha sert girerken inliyorum.

"Ne kadar güzel olduğuna bak," diye homurdanıyor. "Sikimi alırken nasıl titrediğine bak." Eli aşağı kayıyor, göğüslerimden birini yakalıyor ve sıkıyor.

Haykırıyorum, parçalanırken tüm vücudum kenetleniyor. Bu şimdiye kadarki en zor orgazm ve bu sadece Zakoar'ın ihtiyacını körüklüyor. İçime daha sert giriyor, o kadar derine vuruyor ki yatağın üzerinde kayıyoruz ve mahmuzunu klitorisime vurmaya devam ediyor, vücudumda başka bir orgazmı zorluyor ve tekrar boşalıyorum. Bu sefer, uçup gittiğimde o da yanımdaydı ve ağırlığıyla beni yere sabitleyerek üstüme yığıldı. Kollarımı boynuna doluyor ve ona sıkıca sarılıyorum, beni sarmaladığı hissini seviyorum.

Nefesimi tutabildiğimde boynuna ve omzuna küçük öpücükler konduruyorum. "Buna bayıldım." Neredeyse "seni seviyorum" diyeceğim ama bu sadece aptallık, kendisine nazik davranan bir efendiye aşık minnettar bir kadın. Ben bile bu kadar uzun süre köleleştirildikten sonra beynimin hala her türlü yanlışı olduğunu biliyorum. Ben aşık değilim. Bu kadar çabuk değil. Bu kadar hızlı değil.

Ama mutluyum. Ve bu mutluluğun tadını çıkarabildiğim kadar çıkaracağım.

"T şapka... son derece lezzetliydi," diyorum iç çekerek. "Sen... beğendin mi?" Parmaklarımın sürünmesine izin verdim

Yüzüne yaklaşıp çenesinin hatlarını okşuyorum. Metal deriden farklı bir his veriyor ve o kadar hareketli değil. Gülümsediğinde yüzünün sadece bir kısmı geriliyor ama buna aldırmıyorum. Bir bakıma, gülümsemesini daha çok takdir etmeme neden oluyor, çünkü gülümsemeyi sevmediğini biliyorum. Nasıl görüldüğünün son derece farkında, bu yüzden onu gülümsetmek sadece benim için gizli bir hediye gibi geliyor.

"İzledim. Seni izlemek hoşuma gitti."

"Ben de öyle." Ona gülümsüyorum, hâlâ çenesini okşuyorum ve dokunuşuma doğru eğildiğinde bir parçam eriyor. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

İfadesi anında temkinli bir hal alıyor. "Sorabilirsin."

Bunu vurgulama şekli bana cevap vereceğinden tam olarak emin olmadığını söylüyor. "Neden metal? İnsanlarınızın gerçek deri gibi deri yapabildiğini biliyorum." Diğer elimi sırtında gezdirip teninin iki tonunun birleştiği yerdeki yara izlerine dokunuyorum. "Bunu neden yüzünde yapmıyorsun? Bu bir tür mesaj mı? Gücendirmeye çalışmıyorum, sadece merak ediyorum. Yüzde yüz metal olsan da umurumda olmazdı." Altında kıpırdanıyorum, o üzerimde gerilirken kelimelerimin ağırlığını hafifletmeye çalışıyorum. "Bu senin bazı kısımlarını oldukça ilginç yapabilir."

Zakoar şakama homurdanıyor ve sonra o kadar sessizleşiyor ki onu gücendirdiğimden endişeleniyorum. Tabu olan bir şeyi gündeme getirdim ve şimdi kendini mahcup hissediyor. Yatakta birlikte geçirdiğimiz birkaç günden sonra bile, onu bir şekilde kızdırmaktan ve gönderilmekten korkuyorum. Sanırım bu korku uzun bir süre benimle birlikte olacak çünkü hayatım başkalarının kaprislerine göre şekilleniyor ve ben bundan hoşlanmıyorum. Bu kadar güçsüz olmayı sevmiyorum. Risda'da bu değişecek. O zamana kadar, söylediğim her şey için endişeleneceğim.

Ama üzerimden yuvarlanarak yan döndü ve başını koluyla destekledi. Uzun bir süre dikkatle beni izliyor ve ben hiçbir şey söylemiyorum. Aklında çok şey varmış gibi görünüyor. Uzanıp parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor, sonra omzuma, oradan da göğsüme doğru kayıyor. Parmakları tenimin üzerinde, göğüslerimin arasındaki vadide hafifçe geziniyor ve sonunda konuşuyor. "Ben çocukken bir mühimmat fabrikasında çalışıyordum. Pek çok aile gençlerini robotları denetlemeleri ve bakım yapmaları için fabrikalara gönderirdi. Ailem çok fakirdi, bu yüzden fabrikada yaşamam ve kredilerimi aileme göndermem için dünya dışına gönderildim. Botlardan biri arızalanıp patladığında sanırım yedi yaşındaydım ve vücudumun büyük bir kısmı yanmıştı." Bakışları mesafeli bir hal alıyor. "Çok acı vericiydi."

Sertçe yutkunuyorum. Onu yaşamak için çalışmak zorunda kalan küçük, terk edilmiş bir çocuk olarak düşünmek son derece korkunç, ama bu galaksinin insanları çiğneyip tüküreceğini herkesten daha iyi biliyorum. Bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum, çünkü anlatması çok zor olan bir hikayeyi bölmek ve dikkatini dağıtmak istemiyorum.

"Ailemin benim bakımım için parası yoktu, bu yüzden tedavilerimi karşılayabilmek için orduya girdim. Yaralarımın büyük bir kısmını kapatmam için bana plastik deri verdiler ve ellerim yandığı için protez taktılar." Parmakları göğüslerimin arasında nazik bir iz bırakıyor. "Ordu, sizin ve

ailenizin ne kadar önemli olduğuna göre kredi harcar. Benimki öyle olmadığı için ucuz parçalarla, ucuz plas-deriyle yeniden inşa edildim ve kimse umursamadı. Onlara göre insanlar robotlardan farksız; neyin bozuk olduğunu bulur, onarır ve işe geri gönderirsin."

Kolunu okşayarak sempati dolu bir ses çıkarıyorum. "Çenen böyle mi oldu? Ve kafan

parça?"

"Hayır, aslında." Ağzı yine neredeyse gülümseyerek seğiriyor. "Onlar daha sonra geldi." Kıpırdamıyorum. "Yani başına birden fazla kez kötü şeyler mi geldi?"

Zakoar eğlenerek bir hmph sesi çıkarır. "Birçok, birçok kez."

"Sırada ne var?"

"Tüm bunları gerçekten duymak istiyor musun?" Parmak uçlarını göğsümün üzerinde hafifçe gezdiriyor ve meme ucum tepki olarak büzülüyor.

Başımı sallıyorum, o beni okşarken hareketsiz kalıyorum. Dokunulmaya ihtiyacı var gibi görünüyor ve ben de onun çıkış noktası olduğum için mutluyum.

Omuz silkiyor ve devam ediyor. "Otuz yaşına kadar orduda görev yaptım, herkesin gördüğü en çirkin, en yaralı piç kurusuydum." İtiraz eder gibi bir ses çıkardığımda, beni susturmak için meme ucumu çimdikliyor. "O zamanlar beni görmedin. Çekici olmadığını söylediğimde bana güven. Diğer erkekler genelevleri ziyaret ederken, ben okudum. Askeri rütbelerde yükseldim ve tıp öğrendim, çünkü çok azı iyileştirmek için oradaydı. Çoğu sadece aileleri için zafer kazanmak istiyordu." Tekrar hıphlıyor. "Şeref. Elde ettiklerini sandıkları şey buydu."

"Ve yaptılar mı?"

Zakoar başını yavaşça sallıyor. "Bunun son on yılı Threshian Savaşı'nda geçti ve ben bir sıhhiyecisi olarak ön saflardaydım, bana yapılanı yapıyordum. Askerler geldiğinde yaralarını sarıyor ve onları hemen geri gönderiyordum." Ağzı düzleşiyor. "Threshianlar beklediğimiz gibi savaşmadılar. O zamanlar Ana Dünya'da bir kişinin savaş alanında onurlu bir şekilde nasıl davranacağına, neyin uygun olup neyin olmadığına dair kurallar vardı. Threshianlar sadece kazanmayı düşünüyorlardı, bu yüzden bizi sakat bırakacağını düşündükleri her şeyi yaptılar. Bizi vurmak yerine siperlerin üzerinden uçup metal bombalar attıkları zamanları hatırlıyorum."

"Metal bombalar mı?" Yankıladım. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum."

"Yere düştüğünde patlayan ve erimiş metali ya da diğer kimyasalları çok uzaklara fırlatan bir bomba atarlardı. Bir sıçrama bir askerin elini yakabilir ya da karnından yumruk büyüklüğünde bir parça koparabilir. Elbette bir askeri öldürmek onu temiz bir şekilde ortadan kaldırır. Ama metal bir bombayla, onlara delikler açarsınız. Onları orduya yük olacak kadar yok edersiniz, çünkü yaralı askerlerin iyileştirilmesi gerekir. Bu yüzden günlerimi ve gecelerimi adamların yüzlerine sentetik deri yapıştırarak, bağırsaklarındaki delikleri mevcut olan her şeyle kapatarak ya da kurtarılamayacak kadar ileri gitmiş uzuvları kesip yerine yenilerini takarak geçirirdim."

"Bu... korkunç." Sıcak sıvı metal tarafından delik deşik edilen adamları hayal ediyorum ve kusmak istiyorum.

"Öyle. Savaş hoş bir şey değildir. Sonuçlarını ya da adamlarınızı nasıl etkileyeceğini umursamıyorsanız, düşmana kaynak kaybettirmenin iyi bir yoludur." Zakoar'ın parmakları hafifçe tenimde geziniyor, meme ucumun üzerinde küçük daireler çiziyor. "Tüm zamanımı iyi adamları, önlerinde hayatları olan, sadece ailelerine onur kazandırmak isteyen genç adamları iyileştirmek için harcadım. Bunun yerine, parça parça geri geliyorlardı. Ve sonra, tabii ki, düşman sağlık merkezlerini bombalamaya başladı."

Sertçe yutkunuyorum. "Yani... sen mi?"

Başını sallıyor. "Onlara yama yapmadığım zamanlarda, elimde ne varsa onunla kendime yama yapıyordum. Bir saldırıda çenemi ve kafatasımın büyük bir kısmını kaybettim ve alayımda hayatta kalan tek kişi bendim." Gözleri benimkilerle buluşuyor ve bana ince bir gülümseme veriyor. "Birçok protezim beni kurtardı. Ve tıpkı diğerleri gibi ben de onarıldım ve çalışmak üzere cepheye

geri gönderildim. O sırada elimizdeki parçalar azalıyordu ve biz de elimizdekilerle adamlarımızı yamalıyorduk." Çenesine dokunuyor. "Çirkin olmaya alışkınım, bu yüzden beni rahatsız etmedi. Neye dönüştüklerini gördüklerinde kendilerini öldüren başkalarını da tanıyorum."

Dönüp göğsüne gömülüyorum, ona sarılmak istiyorum. Bunun yerine ona sokuluyorum ve kötü anılarımı canlandırarak beni rahatlatmasını umuyorum. "Çok özür dilerim."

"Son savaşlardan birinde belimi kırdım," diye devam ediyor, sanki tüm hikayeyi anlatması gerekiyormuş gibi. "Yine bombalandık ve ben bir kraterin içine uçtum. O noktada, o kadar uzun süredir savaş halindeydik ki, tüm gezegen yüzeyi parçalara ayrılmış gibi görünüyordu. Kayaların üzerine düştüm ve sırtımın kırıldığını hissettim."

Çekiniyorum.

"Yardım çağırdım ama yardım edecek kimse yoktu. Bir süre kraterde yattım, birinin beni öldürmesini ya da geri getirmesini bekledim. Sonra vadinin uzak tarafına inen mekikleri gördüm ve geri çekilmekte olduğumuzu ve bir şey yapmazsam geride kalacağımı fark ettim. Bu yüzden kollarımı kullandım ve süründüm."

Yüzümü göğsüne gömüyorum, kokusunu içime çekiyorum, makine yağı ve sıcak ten karışımı bir şekilde mükemmel Zakoar. "Çok cesursun."

"Mm. Sadece yaşamayı seviyorum." Eli kıcıma doğru kayıyor ve beni kendine doğru çekerek kıcımı kavırıyor. "Sırtımı düzelttirdim -yine vasatın altında bir ekipmanla- ve sonraki yılı tekrar yürümeyi öğrenerek geçirdim. O zamana kadar sözleşmem tamamlanmış ve savaş sona ermişti."

"Kazandın mı?"

"Hayır. Yaklaşamadım bile." Uzun bir süre sessiz kaldı. "Ondan sonra ne yapacağımı bilemedim. Sonunda buraya geldim, eski bir arkadaşımınla birlikte küçük şeyleri tamir eden bir dükkan açtık -veri padleri, video iletişim üniteleri, bunun gibi şeyler. Bir gün eski bir asker arkadaşım geldi ve eli arızalanmıştı. Onun için bir şey yapıp yapamayacağımı sordu, hurda bir parçaydı. Ben de tıpkı askerdeyken yaptığım gibi, onun için tamir ettim. İki hafta sonra bazı arkadaşları geldi. Aynı sorun. O günden sonra işim büyüdü."

Onun işi. Tüm detayları bilmiyorum ama gizli kapaklı şeyler duydum. Bir doğrama dükkanı olduğunu. Bir ücret karşılığında uzuvları değiştiriyormuş. El altından tadilat yapıyormuş. İstasyonda duyduğum korkunç ve ürkütücü şeylerin hepsi gerçeklerden çok daha az fedakârca - onun sadece savaşta yaralanmış bir adam olduğu ve kendisiyle aynı durumda olanlara yardım etmek için elinden geleni yaptığı. "Ama metal çeneni ve kafa plakanı sakladın? Onları başka bir şeyle değiştirmeyi hiç istemedin mi? Değiştirebileceğin halde mi?"

Zakoar kıkırdar, sesi olması gerekenden biraz daha zorlamadır. "Neden, sence değiştirmeli miyim? Sentetik deriyle eşleştirip kendimi bir canavar yerine güzel mi yapmalıyım?"

Yan tarafını sertçe çimdikliyorum. "Söylediğim şey bu değil. Sadece seni rahatsız ediyor gibi görünüyor ve eğer bilgi birikimine sahipsen, yaptığın şeyi yapmanın bir nedeni de bu olur diye düşündüm. Ben şahsen görünüşünüzü beğeniyorum." Ona bakmak için başımı arkaya eğiyorum ve çenesi tam karşımda duruyor, bu yüzden ona şehvetli, kasıtlı bir bakış atıyorum. "Şahsen harika bir çene olduğunu düşünüyorum. Çok güçlü. Dayanıklılık konusunda çok yetenekli. Sen kalçalarımın arasındayken gayet iyi çalışıyordu."

Bu sefer kahkahası hiç de zorlama değil ve kıcımı sıkıyor. "Bunu düşündüm," diye itiraf ediyor. "Ama dediğim gibi, o kadar uzun zamandır çirkindim ki bu konuda çok fazla düşünmedim. Sonra bu özelliğimle tanınmaya başladım - masanın altında protezlerinizin tamir edilmesini istiyorsanız, metal çeneli erkeği arıyordunuz."

Elimi arka tarafına kaydırıp kuyruğuna uzanıyorum. "Peki ya bu? Tüm bu çiviler onarım mı?"

"Hayır. Sadece çok normal görünüyordu. Geri kalanıma uymuyordu. Ben de çiviledim. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Dişlerinin arasından çıkan nefesinin tıslama şeklini takdir ederek tabanı sıkıyorum. "Hayır. Bir

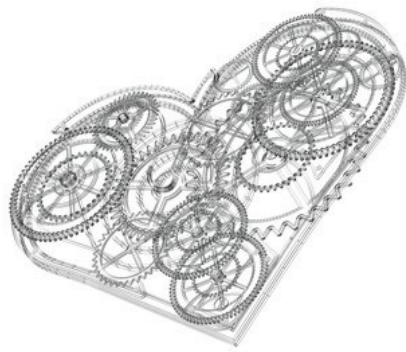
şeyin beni rahatsız edip etmediğini sormayı bırak. Hiçbirinin beni rahatsız etmediğini kaç kere söylemem gerekiyor? Hepinizi sevdiğimi?"

"Belki de sizinle aynı şeyi görmediğim için soruyorum."

"Belki de o sibernetik gözünü yenisiyle değiştirmen gerekiyordur," diye homurdandım.

Kıpırdamadan duruyor ve sonra yüzünü omzuma gömüyor. Bir an panikledim. Sonra fark ettim ki... gülüyor.

Ve gülümsedim.

TErtesi sabah Zakoar yataktan sürünerek çıkmaya çalıştığında uyanıyorum ve o daha duştan çıkmadan dişlerimi fırçalıyorum. Bana merakla bakıyor ve açıklamam gerektiğini düşünüyorum. "Bugün seninle geliyorum. Kararımı verdim."

"Öyle mi?"

Ödünç aldığım diş fırçasını yerine koydum ve ona başımı salladım. "Elbette kıyafete ihtiyacım olacak. Tam olarak çıplak gelemem. Ama evet, burada kanepenizde oturmanın bir işe yaramayacağını düşündüm ve eğer sizinle işe gelirsem, söz veriyorum ayak altında dolaşmayacağım."

Okunamayan bir bakışla beni izliyor. Bir süre sonra sadece "Meşgul olacağım" dedi.

"Boş zamanlarımda sana oral seks yaparım." Ona kirpiklerimi kırıştıyorum. "Sadece sana yakın olmak istiyorum."

Çalışmanı izleyeceğim. Bu çok mu kötü?"

"Eğer sıkılırsanız," diye uyararak başlıyor.

"Biliyorum. Sana ağlayarak gelme." Elimi havada salladım. "Şimdi, giyebileceğim bir şeyiniz var mı yoksa bunu çarşafıla toga tarzı mı yapacağım?"

Zakoar başını bana doğru sallıyor, ağzı yine o neredeyse gülümsemeyle kıvrılıyor. "To-gah'ın ne olduğunu bilmediğim için sana biraz kıyafet ödünç vermem gerekecek. Gün geçtikçe daha da otoriterleştiğini biliyor musun?"

"Hoşuna gidiyor,"

diyorum kolayca.

"Sanırım beğendim,"

diye onaylıyor.

KISA BİR SÜRE SONRA, istasyonda hızla ilerleyen asansörün içindeyiz. Sessizce elini tutuyorum ve asansördeki diğer insanları ilgiyle izliyorum. Bize doğru bakmamak için ellerinden geleni yapıyorlar ve ilk başta bunun insan olduğum için (ki bu bir yenilik) ve şu anda büyük boy pantolon ve onları yukarıda tutmak için belimden kemerli bir tunik giydiğim için olduğunu düşünüyorum. Ama insanlar gergin bir şekilde asansöre binip tekrar indiklerinde, endişeli bakışların bana değil Zakoar'a yöneldiğini fark ediyorum.

Bu beni sinirlendiriyor. Elimi sıkıp dikkatimi çekene kadar herkese ters ters bakıyorum ve sert ağzında bir gülümseme hayaleti görüyorum. Onların tepkilerinden endişelenmiyor ama benimki onu eğlendiriyor. Bir bakıma anlıyorum. Düpedüz korkutucu görünebilir ama onun ne kadar iyi bir adam olduğunu bilmiyorlar. Hiç gerekmediği halde ne kadar nazik olduğunu. Hayatımın geri kalanını huzur ve sessizlik içinde geçirebilmem için beni nasıl güvenli bir yere götüreceğini.

Ben oradayken beni ziyaret edecek mi merak ediyorum.

Nedense cevabın hayır olduğunu düşünüyorum. İstasyonu ya da işini geride bırakacak birine benzemiyor ve bu beni garip bir hüznle dolduruyor. Onu özleyeceğim, farkındayım. Sadece

yatakta inanılmaz uyumlu olmamız değil, aynı zamanda o benim arkadaşım. Hemen hemen her konuda konuşabildiğimizi hissediyorum ve yeniden bir arkadaşına sahip olmak güzeldi. Risda'ya gittiğimde yine yalnız olacağım ve bu düşünce biraz korkutucu.

Ama Zakoar elimi tekrar sıkarak dikkatimi dağıtıyor. "Kaşlarını çatıyorsun," diye mırıldanıyor.

"Sanırım sadece parıltılı bir ruh halindeyim." Ve elini sıkıyorum, çünkü beni Risda'ya götürme konusundaki cömert teklifinin içimi dönüşümlü olarak sevinç ve dehşetle doldurduğunu bilmesine gerek yok. Bu iyi bir şey olacak. Olacağını biliyorum.

Asansör dolup taşıyor ve Üç Nebula İstasyonu'nun pazar katına geldiğimizde tıklım tıklım insanla doluyor. Kimsenin bana dokunmasını engellemek için iri gövdesini ve korkutucu çerçevesini kullanan Zakoar'ın arkasına sıkıştım ve kapılar açıldığında, bir sel gibi herkes asansörden dışarı ve pazara döküldü. Burada hava farklı, biraz ağır, biraz nemli ve biraz da kokulu. Gürültülü de. Son birkaç gündür Zakoar'ın dairesinde kaldıktan sonra, pazarın sesleri bana bir tuğla duvar gibi çarpıyor. Koluna yapışıyorum, müzik sesini duyduğum anda endişem biraz daha artıyor.

Bu bana yakın zamanda kurtulduğum şeyi ve ona geri dönmenin çok kolay olduğunu hatırlatıyor. Nefesim hızlanıyor ve biraz panikliyorum. Zakoar beni daha yakına çekiyor ve elimi bırakıyor. Bir sonraki anda, kolu omuzlarıma dolanıyor ve ben de onun yanına sıkışıyorum.

Güvenli.

"Uzun yoldan gideceğiz," diyor ve beni kantinin aksi yönüne yönlendiriyor, böylece ona bakmak zorunda kalmıyorum. Bu inanılmaz düşünceli bir jest ve bana onunla birlikte olduğum için ne kadar şanslı olduğumu hatırlatıyor.

Kantinden çıkmama hiç izin verilmediği için pazarın çoğuna yabancıyım. Pencereimin dışından her şeyin neye benzediğini biliyorum, ama bunun ötesi boş. İstasyonun geniş rıhtımının rengârenk çadırlarla dolu olduğu pazarın, eskici dükkânı ile çarşı karışımı bir yer olduğunu görünce çok şaşıyorum. İnsanlar mallarını iplere asıyor ve battaniyelerin üzerine kuruyor, müşteriler de mallara bakmak için etrafta dolanıyor. Bir satıcı inanılmaz kokan şişler satıyor ve daha yeni kahvaltı yapmış olmamıza rağmen midem gurulduyor. Bu kadar güzel kokan şeyin ne olduğunu görmek için orada durmak istiyorum ama Zakoar beni ilerlemeye yönlendiriyor. O beni çekeştirirken ben de biraz dolaşıyorum, çünkü her şeyi görmek istiyorum. Bu vahşi, kalabalık alışveriş çarşısının hapsedildiğim yerden sadece kısa bir mesafe uzakta olması ve benim onu hiç görememiş olmam çok büyüleyici.

Three Nebulas uzayda yüzen bir topaç gibi inşa edilmiş ve istasyonun merkezi oyuk. Bu da gerçek istasyon "katlarının" büyük bir çörek gibi olduğu anlamına geliyor ve çarşının içinden geçerek daha tanıdık gelen bir alana doğru ilerlediğimizi görmek beni pek şaşırtmadı. Sonunda her şey aynı yere çıkıyor ama Zakoar'ın dükkânına doğru gitmek yerine bir kulübede duraklıyor ve dikkatimi çekmek için elimi dürtüyor. Gözlerimi kırıştırarak bakışlarımı yakındaki bir müzik aleti satıcısından uzaklaştırıyorum ve dikkatimi vermeye çalışıyorum. Önümüzdeki çadır her türden ipekli kumaşla dolu. İki metal direğe gerilmiş bir çamaşır ipinde çeşitli renklerde bol tunikler ve elbiseler sergileniyor ve ooli satıcısı parlak, kurbağamsı bir gülümsemeyle bize döndüğünde neden burada durduğumuzu anlıyorum.

Memnuniyetle Zakoar'ın metalik kolunu kavıyor ve sıkıca kavrayıp ona bakıyorum.

Homurdanıyor ama yüz ifadesindeki yumuşamadan, verdiğim tepkiden memnun olduğunu anlayabiliyorum. "Ona hangi renkleri sevdiğini söyle."

Ooli yumuşak görünümlü bir giysi çıkararak, "Tenini tamamlayacak parlak bir şey?" diye önerir. "İşte, bu kılıfı dene."

Birkaç saat sonra stanttan ayrıldığımızda, kollarımda tunik benzeri altı elbise vardı, hepsi farklı tonlarda ve o kadar narinlerdi ki ağlamak istedim. Elbiseler gerçekten de üzerime tam oturdu; terzi elbiselerin orasını burasını birkaç kıvrımla değiştirebildi, dayanıksız malzemeyi ayarladı ve ardından el iğnesi tabancasıyla gereken yerleri ustalıklarla dikti. Elbisem ayak bileklerimin etrafında dönerken kendimi bir döküntü değil, gerçek bir insan gibi hissediyorum. Ayaklarım hâlâ çıplak ama

umurumda değil. Buradaki zemin

tozlu metal, ama cildimi acıtacak kadar soğuk değil ve o kadar uzun zamandır ayakkabı giymemiştım ki onları giymek muhtemelen tuhaf hissettirecekti. Zakoar'a onuncu kez "Teşekkür ederim," diyorum. "Çok teşekkür ederim."

"Manzara hoşuma gitse de etrafta çıplak dolaşamazsın," diye homurdanıyor. "Sana sadece ben bakabilirim, başkası değil."

Etrafta çıplak dolaşmak beni rahatsız etmezdi - utangaçlığımı yıllar önce aştım - ama onun bu kadar koruyucu olması hoşuma gidiyor. Dükkânına doğru ilerlerken ruh halim hava gibi hafif ve koridorun aşağısındaki kantine bakmaktan kasten kaçınıyorum. Vitrinde kimin dans ettiğini görmek istemiyorum, çünkü bu hala o cehennemde sıkışıp kaldıkları ve Nhaoan için çalıştıkları anlamına geliyor. Bir noktada bakmam gerekecek ama hazır değilim.

Şu anda Zakoar'ın dükkânını görmekle fazlasıyla ilgileniyorum.

Çok aşına olduğum dış cephesi sade ve süssüz ama içeride Zakoar'ın dükkânı bir dağınıklık şaheseri. Her yerde, her yüzeyde ve her rafta metal hurdalar var. Tavandan sarkıyor ve koridorların arasına yığılıyor. Bir yerde hiç bu kadar çok gevşek parça görmemiştım ve bu benim için büyüleyici çünkü tek bir tanesinin bile ne işe yaradığını bilmiyorum. Belli belirsiz yıldız şeklinde bir tanesine dokunuyorum ve arkasında jant kapağına çok benzeyen bir tane daha var. Abuar'ın galaksinin nüfusunun mevcut kaynakları aşması nedeniyle yeni parça ve ekipmanların çok az olduğundan yakındığını duyduğumdan biliyorum, bu nedenle metal hurdaya çıkarılıp yeniden kullanılıyor ve yiyecek dağıtıcılarından hava geri dönüştürücülere kadar her makine yedek parça kullanıyor. Zakoar'ın darmadağınık dükkânı ihtiyacı olanlar için bir harikalar diyarı olmalı ve ben ince, turuncu tenli bir uzaylının dükkânın arkasındaki rastgele parçalardan oluşan bir kutuyu karıştırdığını görüyorum.

Tüm bu dağınıklığın arasında, dükkânın en ucunda uzun, camla kaplı bir tezgah ve arkasında bir kapı var. Kasanın içi (tanıdığım) data pad'ler ve (tanımadığım) diğer küçük elektronik aletlerle dolu. Kapının arkasında parlak mavi tenli ve başının üzerinde bir çift parlak krom boynuzu olan erkek bir uzaylı var. Mesakkah ama Zakoar'dan o kadar farklı ki başka bir tür olabilir. Protez yok, metal çene yok, dövme yok, tam olarak uyuşmayan renklerde deri nakli yok. Bu onu gerçekten genç gösteriyor. Kendimi ikisini karşılaştırırken buluyorum ve Zakoar'ın görünüşünü daha çok sevdiğime karar veriyorum. Metale aldırmiyorum ve bana göre, evrenin ona attığı pisliklerden kurtulmuş ve diğer taraftan daha güçlü çıkmış bir adamı tercih ederim. Bu bana onun her şeyi yapabileceğini ve beni herkesten daha iyi koruyabileceğini hissettiriyor.

Ayrıca, bana gülümsediğinde yüzünün bir tarafındaki gözlerinin kırışmasına bağımlıyım. O küçük hareket için yaşıyorum.

Tezgâhın arkasındaki uzaylı biz içeri girdiğimizde başını kaldırıp bakıyor ve hemen elindeki veri defterini karıştırmaya başlıyor. "Ah. İnsanı getirmişsiniz," diye geveliyor. "Hiç düşünmemiştim..." İfadesinin sessizliğe gömülmesine izin vererek sözünü kesiyor.

Zakoar çalışanının ne kadar telaşlı olduğunu fark etse de bir şey söylemiyor. Sahiplenici bir elini sırtımın alt kısmına koyuyor ve beni kapıya doğru götürüyor. "Müşterim burada mı?"

"İçeride," diye onaylıyor büyük uzaylı, bakışları benden Zakoar'a kayıyor. "Ofisinde. Benden bir şey ister misin?"

Zakoar, "Kızarmış şişler çok güzel kokuyor," diyor. "Yemeye ara verdiğinde, bana ve Tessa'ya yetecek kadar al." Bir an düşünüyor ve sonra ekliyor, "Ve onun için de tatlı bir şeyler."

"Elbette," diyor erkek ve sesi tamamen şaşkın çıkıyor.

Zakoar bana yaklaşıyor. "Gel. Ben çalışırken sana nerede oturacağını göstereyim." Ofisinin kapısını iterek açıyor ve beni içeri buyur ediyor. Burası da kalabalık ama bölümler yüzünden değil.

Sadece birkaç sandalyesi olan küçük bir ofis, karanlık odayı aydınlatmak için ışık kaynaklarıyla kaplı büyük bir masa ve karşısındaki sandalyede oturan beyaz saçlı, büyük, yaralı bir mesakkah.

masadan. Gözlerinin üzerinde büyük bir siperlik var ve kuyruğu ileri geri sallanıyor, biz içeri girerken başını kaldırıyor. "Müşterim siz misiniz?" Zakoar ona soruyor.

"Öyleyim." Yaşlı uzaylı adam başını bize doğru çeviriyor, ama bakışlarının yanımızdan geçip gitmesinden, nerede olduğumuzu tam olarak göremediği hissine kapılıyorum.

"Dişimi yanımda getirdim," diyor Zakoar, sesi sert ve açık. "Ona dokunursan seni gebertirim."

Bu sert ifade karşısında şaşkınlıkla göz kırpyorum ve Zakoar'ın beni masanın arkasındaki bir sandalyeye doğru yönlendirmesine izin veriyorum. Ama müşteri sadece kıkırdadı. "O zaman beni böyle uyardığına göre çok güzel olmalı."

"Güzel," diye itiraf ediyor Zakoar ve eliyle saçlarımı düzeltiyor. "Burada bekle."

Bu komutun benim için mi yoksa müşteri için mi olduğundan emin değilim ama ikimiz de hareket etmiyoruz. Zakoar arkamdaki duvara yöneliyor, gizli bir paneli iterek açıyor ve elini bir pedin üzerine koyuyor. Bir şeyler yazıyor ve sonra tüm duvar geriye doğru kayarak bir tıp laboratuvarı kurulumuna benzeyen bir şeyi ve bölmelerde düzgünce düzenlenmiş protez uzuvlarla kaplı bir duvarı ortaya çıkarıyor. Zakoar'ın tıp laboratuvarına doğru ilerleyip makinelere güç vermesini izliyorum. Uzun bir tüp duvardan yavaşça dışarı uzanıyor ve bana Dünya'daki tomografi makinelerini hatırlatıyor.

"Gözler, değil mi?" Zakoar sorar.

Yüzünde siperlik olan yaşlı mesakkah'a bakıyorum. Zakoar'ı izlemiyor, bakışları hâlâ hiçbir şeye odaklanmamış. "Adımı öğrenmek istemiyor musun?"

"Hayır," diyor Zakoar açıkça. "Senin hakkında ne kadar az şey bilirim, ikimiz için de o kadar iyi olur."

"Ah." Uzaylı adam gülümsüyor. "Gözler, evet. Vizör eskisi gibi çalışmıyor. Tekrar görmek istediğimi düşündüm ve konuşulacak kişinin sen olduğunu duydum."

Zakoar birkaç düğmeye daha dokunuyor ve sonra iyi olduğuma emin olmak istercesine bana bakıyor. Ona cesaretlendiren hafif bir gülümseme veriyorum ve sandalyeye oturarak yerleştiğimi belirtiyorum. Bunun üzerine rahatlıyor, sonra odayı geçip yaşlı adamın yanına gidiyor. "Vizörünüzü görebilir miyim?"

"Elbette." Adam uzanıp gözlüğünü çıkarıyor ve gözlerinin altında yara izlerinden başka bir şey yok. Şaşırmamalıydım ama bu evrenin katıksız vahşeti beni ürkütmeyi asla başaramıyor.

Zakoar vizörü inceliyor, sonra onaylar gibi bir ses çıkarıyor. "Kötü bir model değil ama modası geçmiş. İstersen bunu senin için tamir edebilirim. Protez gözlerden daha ucuza gelir. Daha az tehlikeli de olur."

Yaşlı adam hemen başını sallıyor, büyük boynuzlar gözüme çarpıyor. "Hayır, ben gözleri istiyorum," diyor. "O siperliği neredeyse otuz yıldır kullanıyorum ve bana sorundan başka bir şey getirmedi. Sanırım hayatımın son bölümünü her şeyi görerek geçirmek istiyorum."

"Tikosa sana fiyatı söyledi mi?" "Söyledi."

Zakoar homurdanıyor. "Daha sonra yaptığım işten memnun kalırsan, vizör için ne kadar istediğini konuşabiliriz. Senden satın alırım." Adam başını salladığında Zakoar omzuna dokunur. "Her şeyi hazırlamam için bana beş dakika ver."

Zakoar'ın tıp laboratuvarı bölümüne geri dönüp duvara dokunmasını izliyorum. İçinde bulunduğum oda hemen kapanıyor, cam bir bölme açılıyor ve ikimizi ayırıyor. İşinin başına eğilmiş, tamamen makinelere odaklanmış durumda. Camın bu tarafından izlerken kendi kendime gülümsüyorum, çünkü şu anda yüzünde yatakta birlikte olduğumuz zamanki odaklanmış yoğunluğun aynısını görüyorum.

"Daha önce senin üzerinde çalıştı mı?" Sesi yumuşak, biraz da titrete. Şaşkınlıkla yaşlı mesakkah'a bakıyorum. "Ben mi?"

Adam başını sallayarak yaralı göz çukurlarını işaret ediyor. "Hiçbir şey göremiyorum. Vizör olsa bile, bana sadece nerede olduğunuzu söyler, neye benzediğinizi değil. Senin de protezlerin var mı?"

"Hayır," diye itiraf ediyorum. "Ama yaptığı işte en iyisi o." Bunu kesin olarak bilmiyorum ama dairesinin büyüklüğüne ve Zakoar'ın istasyonda ne kadar saygı gördüğüne bakarak tahmin edebiliyorum. Herkes ondan gururla ve biraz da hürmetle bahsediyor. "Emin ellerdesiniz."

Yaşlı adam belli belirsiz gülümsüyor. "Bu korkmadığım anlamına gelmez." Kıkırdıyor. "Bıçak altına yatmayalı uzun zaman oldu ve sonuncusu hiç de iyi geçmedi." Kuyruğu arkasında huzursuz hareketler yapıyor. "Beynine girip her şeyi bağlaması gerektiğini duydum..." Sertçe yutkunur. "Riskleri biliyorum. Kendime onlarla sorunum olmadığını söyledim ama şimdi burada otururken yaşlı bir aptal olup olmadığımı merak ediyorum."

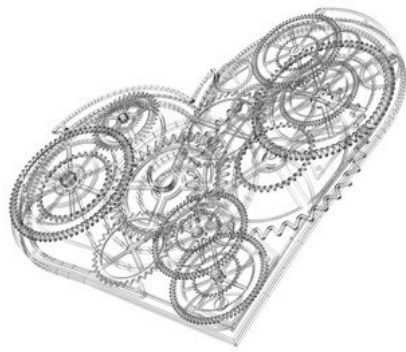
Kalbim adam için acıyor. Şimdi terlediğini fark ediyorum ve iri ellerinden biri tuniğine doğru sıkılıp açılıyor, hafifçe titriyor. Yanına gidip yanındaki boş sandalyeye oturuyorum, sonra elini elime alıyorum. O kadar sıkı sıkıyor ki moraracağından eminim ama dokunuşumla sakinleşiyor. "Sana söz veriyorum, o harika biri. Zakoar her şeyi yapabilir. Eğer galakside seni güvende tutacağına güvenilebileceğin biri varsa, o da odur."

Adamın gülümsemesi biraz daha artıyor, ancak parmaklarımdaki ölümcül tutuşunu gevşetmiyor. "Önce neye bakacağımı bilemeyeceğim. Yeni gözlerimi aldığımda yani."

"Bu kolay," diye takılıyorum. "Bana bakabilirsin. Hatırladın mı? Zakoar'a göre ben güzelim ve ikimiz de onun asla yanılmadığını biliyoruz."

Gülümsemesi daha da genişler. "Bu hoşuma gider. Uyandığımda orada olacak mısın?"

"Kesinlikle," diyerek elini bir kez daha sıkarak onu rahatlatıyorum. "Sonuçta, gözlerin düzgün çalıştığından emin olmak için bakacak iyi bir şeye ihtiyacınız olacak." Sadece takılıyorum, ama cesur ifadelerimden son derece memnun ve rahat görünüyor. Zakoar'a bakıyorum, o da bizi izliyor ve o sert, eşsiz ağzında bir gülümseme beliriyor.

T Sözü'nün eri olan Tessa ben çalışırken sessiz ve göze batmıyor. Protez gözler yeterince yaygın bir implant, ancak çok fazla konsantrasyon gerektiren bir implant ve bir süre için kadınımdan çok işime odaklandım. Yoldan uzak duruyor ama Ne zaman mola vermek için dursam, beni bekleyen bir bardak su ya da sıcak bir fincan çay görüyorum, sanki ben müşterim üzerinde çalışırken bile o benim rahatımı düşünüyor.

Onun etrafımda olmasından hoşlanıyorum, bu da beni şaşırtıyor. Çalışırken Tikosa'nın ofisine girmesine asla izin vermem, çünkü onun varlığını rahatsız edici buluyorum. Ama Tessa sözümü kesmiyor, beni sorularla sıkıştırmıyor, "yardım etmeye" çalışmıyor ve her zaman beni yavaşlatıyor. O sadece sessiz, rahat bir varlık ve ilaç tüpünün serbest bırakma düğmesine basıp her şeyi kapatmaya başladığımda bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor. Yorgunum, son birkaç saatin yoğun odaklanmasından dolayı başım ağrıyor. Sıcak bir duş alıp Tessa'yla çiftleşmek istiyorum... ya da sadece yatağa kıvrılıp yanıma sokulmuş halde bir video izlemek. Ona işim hakkında ne düşündüğünü sormak ve sıkılıp sıkılmadığını görmek istiyorum. Yaptığım şeyi nasıl yapacağımı öğrenmekle ilgilenip ilgilenmediğini bilmek istiyorum-

Kimi kandırıyorum ben? Bunların hiçbiri umurumda değil. Sadece onu kendime çekmek ve onunla konuşmak istiyorum. Ona bağımlıyım ve sanki dokunmayalı günler olmuş gibi hissediyorum. Onu kendime doğru çekmek ve çirkin ağzımı tekrar öpüp öpmeyeceğini görmek istiyorum, çünkü konu ona gelince açgözlü bir aptal oluyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, ilaç tüpünü bıraktığım anda ayağa fırlıyor ve tüpe doğru ilerliyor. Yüzünde niyetli bir ifadeyle uyku ilacının hastamdan akıp gitmesini izliyor. "Ona yeni gözleriyle gördüğü ilk şeyin ben olacağıma söz verdim," diyor bana, yüzünde muzip bir ifadeyle. "Biraz gergindi."

Bu insanın iyi bir kalbi var. Başımı sallıyorum ve erkeğin elini tuttuğunda kıskanmamaya çalışıyorum.

Ona bir büyükbaba gibi bakıyor, bir sevgili gibi değil. Ve ben... onu tutmuyorum. Tutmuyorum.

Masadaki erkek kıpırdanıyor, bağlar sürünme sesiyle geri çekiliyor. Yanına gidip gözlerindeki son iyileşme bandajlarını da çıkarıyorum. Son bir saattir gençleşme sürecini hızlandırmak için örtülüydüler ve şimdi el emeğimin işe yarayıp yaramayacağını görme zamanı. Yarayacak. Her zaman işe yarar. Müşterinin işimden memnun olduğunu görmek hoşuma gidiyor. Onlar için ne yaptığımı fark ettiklerinde birinin bakışlarındaki o ilk umut kıvılcımını görmeyi seviyorum. Artık olması gerektiği gibi çalışmayan bir şeyin bedenlerine dayattığı sınırlar tarafından kısıtlanmadıklarını görmek.

Bunun ne kadar canlandırıcı bir his olduğunu biliyorum. Sanki aniden her şey mümkünmüş gibi geliyor. Belki de sürecin bu anını en çok bu yüzden seviyorum. Övgü değil (bu kesinlikle memnuniyet verici olsa da). Birinin gözlerindeki o yenilenmiş ışığı görmek. Erkek kıpırdandığında sakince "Bana ne gördüğünü söyle" diyorum. "Ve eğer acı varsa."

Tessa nazik ve şefkatli bir sesle, "Burada sizinleyiz," diyor. Erkeğin elini sıkıyor ve onun da kendi elini sıkıca tuttuğunu fark ediyorum. "Gözlerini açman ne kadar sürerse sürsün. Kendini rahatsız hissetmeni istemiyoruz."

Ona bakıyorum, benimle çeliştiği için eğleniyorum. Normalde müşterilerime karşı nazik değilimdir. İsimlerini istemiyorum. Uzun süre kalmalarını istemem. Sadece istediklerini yapmak ve

onları yollarına göndermek isterim. Ancak yaşlı erkek Tessa'nın elini sıkıca tutarken, yanımda benim sağlayamadığım sıcaklığı sağlayacak şefkatli, nazik bir asistanımın olmasının avantajlarını görebiliyorum.

Kalacağından değil tabii ki. Risda'ya gidiyor.

Gözlerini açıyor ve sanki nasıl yapacağını unutmuş gibi yavaşça kırıyor. Muhtemelen öyledir; gerçek gözbebeklerine sahip olmayalı o kadar uzun zaman olmuştur ki vücudu bu tür şeylerle nasıl başa çıkacağını unutmuştur. Gözlerinin etrafındaki yara dokusu da yumuşatıldı ve hiçbir zaman çılgın bir güzel olamayacak olsa da, protez gözler ona mükemmel bir görüş sağlayabilir.

"Ne görüyorsun?" Tessa yüzünde cesaretlendirici bir gülümsemeyle soruyor.

Erkeğin gözleri odaklanıyor ve kadına bakıyor. Ağlayacakmış gibi ağzı titriyor ama gözyaşı akıyor. Hiç gözyaşı kanalı kalmamış. "Galaksideki en güzel dişiyi görüyorum," diye fısıldıyor.

Ona bakıp gülümsüyor ve ben de garip bir şekilde memnun oluyorum. Her şeyden.

ERKEK BİR SÜRE DAHA DİNLİYOR, Tessa onun üzerine titrerken ve çay servisi yaparken görüşünü ayarlıyor. Kredilerini sayıyorum ve daha fazla parçayı yeniden sipariş etmek için dosyalarımı notlar alıyorum, ancak meşgul görünüyor gibi yaptığım kadar onu da izliyorum. Erkek nihayet ayrıldığında, gümüşü gözleri merakla kocaman açılmış bir halde dükkânımdan çıkarken, Tessa nihayet masama geliyor ve köşeye zıplayarak kışını bir yığın envanter kâğıdının üzerine koyuyor.

"Onu çok mutlu ettin," diyor bana, gülümseyerek. "Bunu bu yüzden mi yapıyorsun?"

"Krediler," diyorum sert bir sesle. Bunu sorduğuna göre beni zaten çok iyi tanıyor. "Sadece kredi için."

"Mmmhmm." Uzandı ve vizörü elimden kaptı. Fena halde eskimişti ve erkeğe bunun için çok fazla para ödedim, ama yaşlıydı... ve iyi gözleri hak ediyordu. Nasıl olsa ameliyat parasını geri kazandım. Vizörle oynarken onu izliyorum, ona bakıyorum. "Sadece krediler. Söylesene... aç mısın?"

"Açgözlü," diye itiraf ediyorum.

"Asistanınız yemeği sıcak tuttu. Ondan ben istedim. Seninle birlikte yiyecek için öğle yemeğimi sakladım ve aç olabileceğini düşündüğüm için fazladan getirmesini istedim."

Beni mi düşündü? Normalde görevler arasında soğuk bir yemek atıştırırım ve onun benimle ilgileniyor olması sistemime bir suçluluk duygusu gönderiyor.

Kef beni, ama onu tutmak istiyorum. Her günü böyle hayal ediyorum, ben ordunun dikkatsizce yamaladığı şeyleri iyileştirmek için çalışırken kadını yanımda, sessizce benimle ilgileniyor. Evime döndüğümde aklımda onun canlı gülümsemesi ve parlak sohbeti olduğunu hayal ediyorum. Her gün masamda oturduğunu ve şu anda olduğu gibi cesurca benimle alay ettiğini hayal ediyorum.

Onu Risda'ya götürmeye asla söz vermemeliydim. Kırık Sırtlı Zakoar bir köle tutsa kimse iki kere düşünmezdi. İhanete uğramış hissedecek tek kişi Tessa'dır ve onun da gücü yok.

Ama bunu ona yapmazdım. Gözlerindeki ışıltıyı seviyorum. Hiç sönmesini istemiyorum. "Yemeği daireme geri götüreceğiz."

"Öyle mi? Tikosa biraz daha çalışman gerekebileceğini söyledi, yarınki müşteri için bir sonraki protezi hazırlayacakmışsın." Kapıyı, diğer taraftaki kalabalık dükkânı işaret ediyor. "Beklemenin sakıncası yok-"

Tikosa ile ne kadar konuştu, kıskançlıkla merak ediyorum. Onu benim kadar büyüleyici buluyor mu? Bir erkek çocuğunu kıskanmaktan nefret ediyorum - çünkü Tikosa da öyle. Daha yetişkinliğe yeni adım atmış ve istasyonun öbür ucunda bir sevgilisi var. Kıskançlığım aptallık. Çünkü ona kafayı takmış durumdayım. "Eve gidiyoruz," diye tekrarlıyorum kararlılıkla. "Yiyecekleri kutuya geri koyacağız."

Daha sıcak, seni yatağıma atacağım ve içine öyle bir gireceğim ki, ben içindeyken tüm vücudun titreyecek."

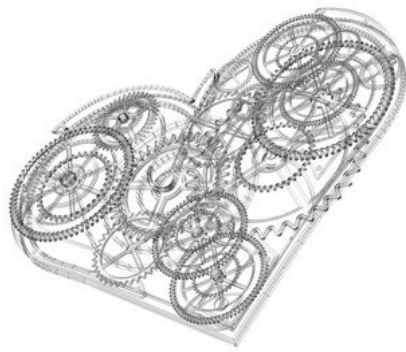
Gözleri büyüyor, göz bebekleri kararıyor. "Bu fikri sevdim," diye fısıldıyor. "Dairene dönmen ne kadar sürer?"

Çok uzun. Ama belki asansör çok kalabalık değilse, elbisesinin kumaşını şimdiden zorlayan o sıkı meme uçlarına dokunabilirim. Daha kapıya varmadan onu benim için ıslatabilirim. Ya da...

Ayağa kalkıyorum ve ofisimin kapısını kapatıp kilitliyorum. Ona doğru dönüyorum ve sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi sırtını eğerek inliyor, pembe uçlu göğüslerini bana doğru itiyor.

"Etekler yukarı," diyorum ve o da hemen itaat ediyor.

En az bir saat daha ofisimden çıkmayacağız.

I

Bu kadar mutlu olmak korkutucu.

Bir gün diğerine, bir hafta ikiye, sonra üçe, sonra dörde geçerken, Zakoar ve ben nefes almak kadar doğal görünen bir rutine yerleştik. Dükkâna birlikte giriyoruz ve Müşterilerinin olduğu günlerde, sadece onunla ya da soruları olan veya güvenceye ihtiyacı olan bir müşteriyle ilgilenmek için ortaya çıkıyorum. Diğer zamanlarda, onun için envanteri sayıyorum, istediği parçaların hepsinin orada olduğundan emin oluyorum. Öğle yemeğini yediğinden emin oluyorum. Uzun süren bir ameliyat daha da uzun sürdüğünde omuzlarını ovuyorum. Yaptığı iş beni büyülüyor ve çok fazla konsantrasyon ve beceri gerektirdiğini biliyorum. Gelen tüm müşteriler onun yaptığı işe hayranlık duyuyor ve biraz da ondan korkuyorlar. Müşterilerinin olmadığı günlerde ofiste daha kısa günler geçiriyoruz ve bana yaptığı işin temellerini gösteriyor. Kullandığı aletleri öğreniyorum ki bunları ona teslim edebileyim ve ekipmanları sterilize edebileyim. Bana yazı dilinin bazı temel sembollerini öğretiyor. Yeterli olmaktan çok uzak olsam da, "açık" ve "kapalı", "sterilize et" ve diğer birkaç işlevi tanımayı öğrendim.

Ona molalar da verdiriyorum çünkü Zakoar tek bir proje üzerinde saatlerce çalışabilir ve bunun onu ne kadar yorabileceğini biliyorum. Bu yüzden boynuma onun adının yazılı olduğu bir köle halkası takıyorum ve bu bir tasma olsa bile bunun kendi güvenliğim için olduğunu biliyorum. Zakoar'a ait olduğumu ilan eden bir şey takarsam kimse bana dokunmaya cesaret edemez ve boynumun açıkça görülebilmesi için saçlarımı toplayarak o tasmayı her zaman açık tutmaya özen gösteriyorum. Zakoar istasyonda büyük saygı görüyor. Tehlikeli görünümlü sendika adamlarının - gördüklerinde beni dehşete düşüren adamların- Zakoar'ı onaylayarak başlarını salladıklarını görüyorum. Birkaçını kantin günlerimden tanıyor olmama rağmen beni taciz etmiyorlar. Sanki artık Zakoar'la birlikte olduğum için kesinlikle yasak bölgedeyim. İnsan olmamın bir önemi yok. Onun tasmaını takarken dokunulmazım.

Benim gibi sayamayacağım kadar çok kez tacize uğramış biri için bu heyecan verici. Daha önce Üç Nebula İstasyonu'nda kendimi hiç güvende hissetmemiştim ama şimdi kesinlikle güvende hissediyorum.

Ben de son birkaç haftada istasyonda çok şey gördüm. Zakoar sadece çarşığı gezmeyi ne kadar sevdiğimi görünce, bana her şeyi göstermek için beni istasyonun her yerine sürüklemeyi kişisel hedefi haline getirdi. Devasa gemilerin uzayda tüy hafifliğinde süzülerek rıhtıma yanaşmasını izledim. Müzeler ve teraryumlar gördüm ve hatta bir gün çarşı katında bir yemek festivali vardı ve her şeyin tadına baktık. Artık o kadar çok elbisem var ki, Risda'ya gittiğimde hepsini yanımda götüremem mümkün değil ama Zakoar bana hep daha fazlasını alıyor. Gülümsememi sevdiğini söylüyor.

Artık onunla birlikte olduğum için gülümsemek için daha çok sebebim var.

Onunla bir ay birlikte olduktan sonra bile, seks hala inanılmaz ve ilk günkü kadar yoğun, diye düşünüyorum, sanki yakın zamanda yuvalarından sökülmüş gibi görünen metalik cıvatarla dolu bir kutunun envanterini çıkarırken. Burada yedi yüz kırk iki tane olması gerekiyordu, bu yüzden her birini çekip çıkarıyorum, soyulmadığından emin olmak için inceliyorum ve sonra "iyi" yığına ekliyorum. Zakoar revirde, birinin arızalı kolunu tamir ediyor. Tikosa her zaman olduğu gibi ön tarafta. Camın arkasından Zakoar'a bakıyorum. Bana bakmak için onunla aynı anı seçiyorum ve bana

müşteri gider gitmez masa başı seks vaat eden ateşli bir bakış atıyor.

Son bir ayda çok fazla masa başı seks yaptık.

Sadece bunu düşünmek bile kalçalarımın sıkışmasına, amımın boş yere kasılmasına neden oluyor. Kısa süre içinde bolca olacak. Zakoar bir müşteri ayrıldığında her zaman biraz tahrik olur ve ben her zaman

uyum sağlamaktan mutluluk duyuyorum. Seksimiz her seferinde daha da iyiye gidiyor. Zakoar artık vücuduma o kadar aşına ki beni ihtiyaçtan çıldırtmak için nereye dokunması gerektiğini biliyor. Artık sevişirken ona bakmam konusunda da isteksiz değil, bu da beni mutlu ediyor. Daha dün beni banyoda duvara yapıştırdı ve birbirimizin gözlerine bakarken beni deli gibi becerdi ve o kadar sert boşaldım ki vücudumun asla açılmayacağını sandım.

Koltuğumda kayıyorum, her geçen dakika daha da tahrik oluyorum. Camdan tekrar Zakoar'a bakıyorum. İşi neredeyse bitmek üzere -belki beş ya da on dakika- ve sonra istediğini yapmakta özgür olacak. Görevime geri dönüyorum ve biraz daha hızlı sayıyorum, kötü cıvataları küçük bir yığın halinde sıralıyorum, böylece envanterden çıkarılabilirler.

Ofisin kapısı çalınıyor ve Tikosa kafasını içeri uzatıyor. "Bugün bir teslimat bekliyor muyuz?"

"Haal Ui İstasyonu'ndan mı?" Ayağa kalkarak sordum. "Beklediği bir kutu sentetik tendon var." Sevkiyat, onu getiren korsanlar yetkililer tarafından alıkonulunca gecikmiş ama doğru rüşvetlerle başka bir gemiye aktarılmış ve Zakoar sabırsızlıkla onu bekliyormuş. Depoda tuttuğu bazı uzuvların sentetik tendonlarla yeniden inşa edilmesi gerekiyor ve bu da her şeyi geciktiriyor.

"İşte bu kadar. Ücreti ödeyeceğim o zaman." Kapıyı arkasından kapatarak tekrar ortadan kayboluyor ve Tikosa'nın kredileri sayıp küçük sandıkla birlikte iki ürkütücü görünümlü korsana ödeme yapmasını gözetleme deliğinden izliyorum. Zakoar'ın iş yaptığı insanlardan bazıları oldukça tatsız ve o zamanlarda ben de ortalıkta görünmemeye çalışıyorum. Kendimi güvende hissediyor olabilirim ama aptal da değilim.

Anlaşma yapıp korsanlar gittikten sonra Tikosa sandığı arka ofise getiriyor. Zakoar'ın imzasıyla mühürlenmiş ve kodlanmış, bu yüzden açamıyoruz. Sandığı yere koyarken Tikosa'ya gülümsüyorum. "Zakoar çok memnun olacak."

Tikosa doğrulur ve Zakoar'ın hâlâ çalıştığı cam bölmeye bakar. "Sanırım işiniz bittiğinde ikiniz de gideceksiniz?"

O utanmış görünmüyor ama kızaran benim. Son birkaç gündür bu ofisten gelen her türlü çılgılığı duyduğuna şüphe yok. Zakoar alaycı bir tavır takınıyor, ben derimi yüzmeye hazır olana kadar orgazm olmamı engelliyor ve sonra beni öyle bir boşaltıyor ki ölüm perisi gibi çılgık atıyorum.

Çok eğlenceli.

Dudağımı ısııyorum, gülümsememi engellemeye çalışıyorum. "Muhtemelen. Ona bir şey için mi ihtiyacın var?"

Asistan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak tereddüt ediyor. Siyah saçları boynuzlarının arasından geriye doğru kaymış ve yüzünden uzak tutmak için tepeden düğümlenmiş. Elini başına götürüyor ve sanki parmaklarını gergin bir hareketle saçlarında gezdirmek istiyormuş gibi duraksıyor. "Ben sadece... son zamanlarda çok mutlu görünüyor. Seninle."

"Teşekkürler mi?"

Tikosa dudaklarını büzüyor. "O... daha az azimli. Aslında dükkândan ayrılıyor. Bahse girerim geceleri tam altı saat uyuyordur."

Aslında beş. Genellikle beni hızlı bir sevişmeyle uyandırır ve o günlük iletişimini ve gelen mesajları gözden geçirirken benim bir iki saat daha uyumama izin verir. "Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır, bu iyi." Bir an düşünür. "Ve kötü, sanırım. Sadece onun çalışma şekli bu değil." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup boş boş tuniğini kaşır. "En iyi işini takıntılı olduğu zamanlarda yapıyor. Endişelendiğim kısım da bu. Bir şeyi tam olarak çözemediğinde ya da birinin özel bir isteği olduğunda saatlerce, hatta günlerce düşünüp kendini kaptırıyor. Hiçbir şey için bu odadan çıkmaz, sadece o sorunu çözene kadar çalışır." Tikosa düşünceli görünüyor. "Seni satın aldığından beri hiç böyle olmamıştı."

Kulağa korkunç geliyor ve onun böyle olmamasına sevindim. "Ama bunun iş için kötü olduğunu mu düşünüyorsun?"

Omuz silkiyor, bakışlarını benden başka her şeye dikkatle yöneltiyor. "Ordu modlarını gizli tutar, bilirsin. Zakoar burada yaptığı her şeyi kendi başına bulmak zorunda kaldı. Kurdukları arıza emniyetlerini aşmanın yollarını, talimatları olmayan şeyleri nasıl bağlayacağını düşünmek zorunda kaldı. O çok zeki... ve bu parlaklığının büyük bir kısmı da bu güdülenme anlarından geliyor."

Bunu duymak beni biraz yaraladı. Zakoar ve benim iyi bir ekip olduğumuzu sanıyordum. O müşterileriyle ilgilenir, ben de onunla. Ama Tikosa'nın söyledikleri doğruysa, benim varlığım her şeyden çok dikkat dağıtıcı. Geldiğimden beri pek çok yarım gün izin aldığı, çalışmak yerine benimle vakit geçirdiği doğru. Bu yüzden onun envanterini çıkarıyorum ve elimden geldiğince yardım ediyorum. Ama... Zakoar'ın başarısına engel olmak istemiyorum.

Onun da varlığıma içerlemesini istemiyorum. Bu yüzden Tikosa'ya parlak bir şekilde gülümseyip konuyu saptırmaya çalışıyorum. "Bu sadece geçici bir durum, biliyorsun."

"Neymiş o?"

"Buradaki varlığım." İçim buz gibi olsa da gülümsemeye devam ediyorum. "Zakoar beni sadece benden bıkana kadar tutuyor. Sonra beni insanlar için güvenli olan bir yere götürecek ve serbest bırakacak. Bu aramızdaki bir anlaşma."

Tikosa şaşırdı. "Ah. Fark etmemiştim."

"Evet," diyorum sesimi hafif tutmaya çalışarak. "O beni tutmak istemiyor ve ben de kalmak istemiyorum." Tekrar masaya oturuyorum, ayıkladığım cıvata yığınlarına bakıyorum ve ağlamamak için yanağımın içini ısıırıyorum.

Tikosa yine sadece "Oh," diyor ve kapıyı arkasından tekrar kapatarak çıkıyor.

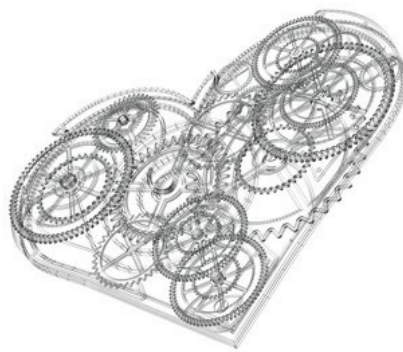
Görüşüm bulanıklaşıyor. Ellerimi kucağıma koyup sıkıca kavıyorum, kendimi merkeze almaya çalışıyorum. Gözyaşlarımı uzaklaştırmaya çalışıyorum. Zakoar beni geçici kölesi olarak satın alalı bir ay oldu ve çiftlik gezegeni Risda'dan bahsetmedi ve... ben de sormadım. Doğruyu söylemek gerekirse, onu terk etmek istemiyorum. Bir çiftlik gezegeninde tek başıma her şeye yeniden başlamak istemiyorum. Artık Zakoar'ın korumasına sahip olduğuma göre, istasyon o kadar da kötü değil. Temiz havayı bile o kadar özlemiyorum. Onunla birlikte olduğum sürece sonsuza kadar burada kalabilir ve mutlu olabilirim.

Beni mutlu ediyor. Zakoar'ın isteksiz gülümsemesini ve onun yanında nasıl küstah olabildiğimi seviyorum. Onun ne kadar dikkatli olduğunu, ne kadar koruyucu olduğunu ve korkutucu tavrına rağmen iyi bir kalbi olduğunu seviyorum. Yaptığı iş önemli ve yaptığı işle insanlara yardım ediyor. Elbette bedavaya çalışmıyor, ancak adlarına bir kredisi olmayan insanlarla ödeme düzenlemeleri yaptığını gördüm, hepsi de çalışmalarından daha sonra değil, daha erken yararlanabilsinler diye. Onun iyi kalbini seviyorum, aklını seviyorum ve sanki özel ve değerli bir şeymişim gibi bana dokunuşunu seviyorum.

Ona aşık olabilirim. Bunu düşünmemeye çalışıyorum, çünkü benim zamanım ödünç alınmış bir zaman. Beni elinde tutmak gibi bir planı olmadığını daha önce söylemişti ve umarım bu konuyu hiç açmazsam beni nasıl serbest bırakacağını unuttur.

Köle olmaktan hoşlanmıyorum... ama zaten insanların bu geniş evrende hiçbir hakkı yok. Özgür olsaydım bile, sadece olduğum şey yüzünden güvende olmazdım. Risda'nın farklı olduğu söyleniyor ama ben buna şüpheyile yaklaşıyorum.

Cennet olsa bile, Zakoar orada olmayacak.

H *O beni tutmak istemiyor, ben de kalmak istemiyorum.*

Tessa'nın sıradan sözleri kulaklarımda tekrar tekrar çınlıyor. Odamdaki dahili telefonu açık tuttuğumu, her zaman onu izlediğimi bilmiyor.

Arkamı döndüğümde bile güvende. Tikosa'yla yaptığı konuşmanın tamamını duyduğumu bilmiyor.

İlk başta, Tikosa'yı benim kadar azimli olmadığımdan şikayet ettiği için öldürmek istedim. Erkek çok genç. Beni günlerce çalışmaya iten şeyin sağlıklı bir dürtü olmadığına farkında değil. Bunu yapıyorum çünkü kendimi bir şeylerin içinde kaybetmeye ihtiyacım var, çünkü hayal kırıklıklarım için bir çıkışa ihtiyacım var. Sanki mükemmel bir protez yaparsam ya da bir kişinin hayatını daha iyi hale getirirsem, bunun bir şekilde kendi yalnızlığımı telafi edeceğini düşünüyordum.

Tessa yanımdayken, ruhumda o esneyen kara deliği hissetmedim. Sırf zaman geçsin diye kendimi bir işin içinde kaybetmem gerekiyormuş gibi hissetmedim. Her günden keyif aldım. Uyandığımda onun yanımda kıvrılmış, çeşitli yerlerinin bana dokunuyor olmasından daha çok sevdiğim bir şey yok. Sanki uyurken sürekli temas halinde olmak zorundaymış gibi, uyandığında kaybolacağımdan korkuyormuş gibi.

Artık gülümsüyor. Gözlerindeki hüznü bakış gitmiş.

Ve... benimmiş gibi hissediyor. Kölem değil, malım değil, eşim. Yoldaşım. Onun küçük zevklerden aldığı keyif, örneğin bir satıcı standında tuzlu bir atıştırmalık ya da rıhtıma yanaşan gösterişli bir kruvazörün görüntüsü, benim de bu tür şeylerden keyif alabileceğimi fark etmemi sağlıyor. O burada olduğuna göre artık sadece var olmuyorum. Yaşadığımı hissediyorum.

Bu yüzden sözleri çok sert.

Bencilce davrandığımın farkındayım. Aslında onu birkaç gece tutup sonra Risda'ya geçişini satın almayı düşünmüştüm. Bana iyilik borcu olan güvenilir bir gemi olmalıydı, böylece geri dönüp onu satmayacaklarından emin olabilirdim. Onu birkaç gün elimde tutarım, sonra da oyuncağımın heyecanı geçince onu gönderirim. İkimiz de mutlu oluruz.

Ancak... günler haftalara dönüştü ve ben Risda III'ten ya da onun özgürlüğünden bahsetmekten kasıtlı olarak kaçındım. O da bu konuyu açmadı. Belki beni kızdırmaktan korkuyor, ama nedenlerimin tamamen bencilce olduğunu biliyorum. Onu elimde tutmak istiyorum.

Sonsuza kadar.

Belki de ikimiz de Risda konusunu açmadığımız için, onun Tikosa'ya bu konuyu gelişigüzel açtığını duymak beni çok etkiliyor. Hâlâ gitmek istiyor ve ben artık bencil olamayacağımı fark ediyorum. Eğer o yeşil çimenlerin ve temiz havanın hayalini kuruyorsa, onu istasyonda tuzağa düşüren bir pislik olmak istemiyorum. Birkaç gün önce onu götürdüğüm teraryumu gördüğünde ne kadar sevindiğini düşünüyorum. Katımdaki yalnız ağacı nasıl izlediğini ve her gün dallarında açan yeni bir çiçek hakkında yorum yaptığını düşünüyorum.

Mutlu olmayı hak ediyor.

Onarımları bitirip müşterimi yoluna gönderirken içimde bir boşluk hissediyorum. Tessa beni parlak bir gülümsemeyle karşılıyor, elini benimkinin içine sokuyor ve havada sanki benimle birlikte olmak için bu anı bekliyormuş gibi beni ağlatan hafif bir uyarılma kokusu var.

Dükkândan çıkarken elini sıkıca tutuyorum, kasvetli ruh halimi fark etse de bir şey söylemiyor.

Sessiz, asansöre binerken elleriyle bana küçük dokunuşlar yapıyor, sanki

beni rahatlatmaya çalışıyor ve bu beni daha da kötü hissettiriyor.

Onu tuttuğum için Abuar'dan daha iyi değilim.

Daha da kötüsü, çünkü ona hiçbir şey vaat etmedi ve ben hala beyan ettiğim her şeyden vazgeçmek ve onu kendime saklamak istiyorum. Onu yakalayıp yatağıma zincirlemek ve asla gitmesine izin vermemek istiyorum... ama yine de gülümsemesini kaybedeceğim. Onun mutlu kahkahalarını bir daha asla duyamayacağım ya da küçük elinin şu anda olduğu gibi benimkini sıkıştığını hissedemeyeceğim.

Her halükarda onu kaybederim. En azından onu Risa'da götürürsem ikimizden birini mutluluk edebilirim.

Benim katıma indiğimizde koridorda sessizce yürüyoruz. Ona bir göz atıyorum ve bakışlarının yürüme yollarının arasındaki refüjde bulunan ağaçta olduğunu fark ediyorum. Onu izlediğimi fark ediyor ve gülümsüyor. "Yeni çiçekler arıyorum."

Kalbim acıyla sıkışıyor.

Dairelerimin eşliğini geçtiğimiz an, kırıldım. Onu yakalayıp kollarıma alıyorum ve en yakın duvara yapıştırıyorum. Dün, çiftleştığımızda onu bu şekilde tutmuştum ve o buna bayılmıştı. Benim de hoşuma gitti çünkü yatmak için beklememe gerek kalmadı.

Bugün de daha fazla bekleyemem.

Tessa kıkırdıyor, yüzünü öpmek için kaldırırken kolları boynuma dolanıyor. "Ben de seni özledim," diye takılıyor, bacaklarını kalçalarımın doluyor.

Onu öpüyorum, ağzım onunkinin üzerinde derin, yakıcı bir öpücük iddiasıyla hareket ediyor. Dilimi onunkinde değdiriyorum, ona ne kadar ihtiyacım olduğunu göstermek için çırpınıyorum. İnliyor, öpücüklerime kendi istekli okşamalarıyla karşılık veriyor ve eteklerini kalçalarına doğru çekerek aşağı uzanıyor. "Seni sert ve hızlı bir şekilde alacağım," diye törpülüyorum ağızlarımız birbirinden ayrılırken. "Ne kadar ıslaksın?"

Bana karşı kıpırdanıyor, amını azgın ereksiyonuma sürtecek şekilde eğiliyor. "Kendin gör."

Bir hırıltıyla elimi bedenlerimizin arasından kaydırıp kıvrımlarını buluyorum. Amcığı sırlıklam, parmaklarım zevkle inlemesine neden olacak şekilde teninde kayıyor. İki parmağımı içine bastırıyorum, itiyorum ve vücudu yumuşak, verici ve çok ıslak. Onu sikimin üzerine yatırarak kadar kaldırıyorum, istasyonun yerçekiminin onu uzunluğumun üzerine indirmesine izin veriyorum.

Tessa haykırıyor, öne doğru eğiliyor ve başını boynuma gömüyor. "Oh lütfen," diye inliyor. "Çok iyi hissediyorsun, Zakoar."

"Lütfen ne?" Törpüledim, kalçalarım sıkışmış olanlara karşı kabardı. *Seni tutmamı söyle.*

"Doldur beni," diye yalvarıyor, göğsüme ve boğazıma çılgınca öpücükler konduruyor. "Beni iyi hissettir."

Yapıyorum. Sert ve hızlı bir şekilde içine giriyorum, vücutlarımız birbirine çarpıyor. Sikim ona çarpıyor ve elim tekrar aramıza girerek, mahmuzumun onun için mükemmel noktaya çarptığından emin oluyorum. Yaklaşan orgazmıyla vücudunun çılgınca titrediğini hissediyorum, doruğa yaklaştıkça amcığı daha sıkı ve daha sıkı sıkılıyor.

"Çok mu sert olduğumu söyle," diyorum bedenlerimizi birbirine vururken.

"Mükemmel," diye haykırıyor Tessa. "Sen mükemmelsin." Tırnakları tenime batıyor. "Bunu seviyorum," diyor bana itişler arasında. "Aşk-aşk-aşk-"

Ve sonra boşalıyor, amcığı beni bir mengene gibi sıkıyor ve bu benim boşalmamı hızlandırıyor. Onu tohumlarımla doldururken ona karşı sarsılıyorum, nefes nefese kalıyorum. Hiç bu kadar hızlı ya da bu kadar sert boşalmamıştım ve Tessa her adımında yanımda olduğu için çok mutluyum. Kendime geldiğimde saçlarını okşuyorum ve onu göğsüme doğru çekip kendime yastıyorum. O

kadar küçük ve kırılgan ki, benim güzel insanım. "Seni incitmedim ya?"

"Asla." Uykulu bir şekilde boynuma bir öpücük daha konduruyor. "Birlikte yaptığımız her şeyi seviyorum.

Sert, hızlı, yavaş, hepsi harika."

Onu göğsüme bastırıyorum, Tessa bana sarılmış gülümserken sonsuza kadar böyle kalabilmeyi diliyorum. "Seni yatağa götüreceğim," diyorum ona. "Ve ne kadar geç olursa olsun, durmam için bana yalvarana kadar çiftleşeceğiz." Bu anıyı onunla birlikte yaşamak istiyorum.

Dili tenimi okşuyor. "Bu biraz zaman alacak, çünkü ben pes eden biri değilim." Dudaklarıyla boğazıma bir çizgi çekerken bile amcığı sikimin etrafında kenetleniyor. "Sabah işe gitmen gerekmiyor mu? Bir sevkியatın var."

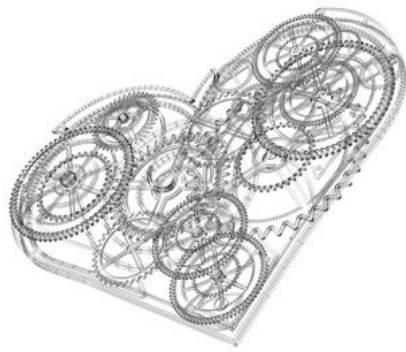
"Tikosa halleder. Yarın işe gitmiyoruz. Yatakta işimiz bittiğinde çantanı hazırlaman gerekecek. Sabah Risda III'e doğru yola çıkıyoruz."

Bana karşı sertleşiyor ve sonra geri çekiliyor, gözleri kocaman.

"Risda?" Başımı salladım. Şu anda kelimelere güvenmiyorum.

Gözleri yumuşak ve duygu dolu. Gözleri yaşlarla doluyor ama öne doğru eğilip kollarını boynuma doluyor ve beni boğarcasına sıkıca tutuyor.

Tamamen sessiz. Belki şu anda o da kelimelere güvenmiyordur. Her şey yolunda. Minnettarlık gözyaşları benim için yeterli.

I Risda III'ün yeşil, yemyeşil yüzeyindeki küçük yerleşime doğru hızla ilerleyen *Nebula Skimmer*'ın penceresinden dışarı bakıyorum. Çiftlik gezegenine yaklaşıırken, her zaman hayalini kurduğum şeyi elde etmenin beni nasıl bu kadar mutsuz ettiğini merak ediyorum.

Üç Nebula İstasyonu'ndan ayrılalı bir hafta oldu, iyi bağlantıları ve iyi bir mürettebatı olan bir yolcu gemisinde bir haftalık özel, lüks uzay yolculuğu. Zakoar köle tasmamı çıkardı ve gemideki herkes bana nazik davrandı. Ayrıca Risda III'teki yetkililerle de temasa geçti -mesakkah lordlarından biri- ve kısa süre içinde bir insan mültecinin geleceğini bildirdi. Bana çiftçilik yapabilmem için kendi arazimin yanı sıra bir ev ve kendi başıma gelişip para kazanabilmem için gerekli tüm ekipmanların verileceği söylendi. Yerleşimde başka insanlar da var ve arkadaş edinebileceğim.

Özgür olacağım.

Temiz hava.

Diğer insanlar.

O kadar mutsuzum ki çığlık atmak istiyorum. Bir an için kucağımdaki yastığı yüzüme doğru kaldırıp bağırmayı, bağırmayı, bağırmayı düşünüyorum ama yapmıyorum. Yıllar süren kölelik bana duygularımı maskeleyemeyi öğretti. Geçen hafta da bir şampiyon gibi maskeliyordum. Zakoar buraya geldiğim için çok heyecanlı olduğumu düşünüyor. Ona gülümseyip teşekkür ettim ve onu ne kadar takdir ettiğimi söyledim. Bana karşı ne kadar nazik olduğunu.

Benden bıktı. Cevap çok açık. Söz verdiği gibi pazarlığın sonuna kadar gidiyor.

Ona aşık olmam onun suçu değil. Üç Nebula'da olmak ve geri dönüştürülmüş hava solumak anlamına gelse bile sonsuza kadar onun yanında kalmayı tercih eden yapışkan bir insan olmam kesinlikle onun suçu değil. Ben sadece her sabah onunla uyanmak, her gün onun gülümsemesini görmek, onun hayat arkadaşı olmak istiyorum. Sadece onun yanında olmak ve birinin onunla ilgilendiğini bilmek bile bana yeter.

Aslında, hayır, yapmazdım. Bencil ve kıskanç biriyim ve başka bir kadının ona dokunduğunu düşünmek bile çığlık atmama neden oluyor.

Yastığa yumruklarımı sıkıp göğsüme sarılıyorum ve yaklaştıkça yaklaşan güzel gezegene bakıyorum. Nasıl hissettiğimi Zakoar'dan gizlemek için elimden geleni yaptım. Ona sahip olması için yalvaran, muhtaç ve mızımız bir köle istemeyecektir. Beni serbest bırakmak için bu yolculuğa o kadar para harcamışken olmaz. Başından beri planı buyken olmaz.

Belki de umutsuzluğumu hissediyordur. Bu, bu hafta neden uzak durduğunu açıklayabilir. Hâlâ sevişiyoruz ve dokunuyoruz ama aramızdaki sohbet normalde olduğu gibi akıyor ve bazen onu dalgın dalgın bakarken yakalıyorum. Bunun benim için zor olduğunu biliyor olmalı ve ayrılığı temiz ve dostane bir hale getirmek için elinden geleni yapıyor.

Nebula Skimmer büyük bir iniş pistine sorunsuzca alçalırken yastığa sarılıyorum. Havada süzülüyor ve etrafımızdaki diğer daire benzeri iniş pistleri, limanı bir zambak pedi gibi süslüyor. "Göletin" dibinde kasabanın kendisi yer alıyor. Büyüleyici bir şekilde küçük görünüyor, birkaç sokaktan fazla değil ve hava arabasına benzeyen bir şeyin yollardan birinde yarışmasını izliyorum. Küçük kasabanın ötesinde, göz alabildiğine uzanan geniş tarlalar var, yeşil, yemyeşil ve güzel.

Uzakta, uzay sığırı olması gereken sürüler var ve ne kadar güzel ve dingin olduğunu düşünüp ağlamak istiyorum... ve ne kadar

Buradan başka bir yerde olmak istiyorum.

Zakoar eğilip pencereden dışarı bakıyor. Benim gibi etrafı seyretmiyor, işinin bir kısmını uzaktan yürüttüğü için dikkatini veri tabanına vermiş durumda. Bana o kadar yakın ki, ona özgü makine yağı ve misk kokusunu alabiliyorum ve içimdeki ağlama dürtüsü daha da artıyor. "Beklediğin gibi mi?" diye soruyor.

Boğazımdaki düğüm muazzam ama parlak bir gülümsemeyi başarıyorum. "Öyle," diye itiraf ediyorum. Risda tam da düşündüğüm gibi. "Çok güzel."

Elimi tutuyor, başparmağını tenime sürüyor ve kendimi toparlamak için mücadele ediyorum. *Nebula Skimmer* indiğinde ve mürettebattan biri gelip gemiden inmemiz için hazır olduklarını söylediğinde tekrar kendime geliyorum. Zakoar çantamı -sadece benimkini- alıp omzuna atarak benim için taşırken elini tutuyorum.

Rampadan aşağı inerken ona yapışıyorum ve rüzgâr saçlarımı ve elbisemi parçalıyor. Pastoral manzaraya rağmen, esinti yüksek ve tüm iniş pistini titretiyor. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum ve temiz, kirlenmemiş havanın beni bu yere anında aşık edeceğini umuyorum.

Bir nefes. İki.

Üç.

Hayır. Hala gitmek istiyorum.

Liman yetkililerine giriş yapıyoruz, retina taraması yapmalarına ve kayıtları için el izlerimizi almalarına izin veriyoruz. Serbest kaldığımız anda, pelerini vücudunu saran bir kadın bize doğru yaklaşıyor. Kadın insan, güzel yüzünde ıslık ıslık bir gülümseme var. "Sen Tessa mısın?" diye soruyor cıvıl cıvıl bir sesle. "Ben Lucy, Risda ile tanışırken size hoş geldin komitesi olurum diye düşündüm!"

Neşeyle elini uzatıyor. Lucy melezdır, açık kahverengi teni, koyu renk gözleri ve örgü şeklinde arkadan bağlanmış gür siyah saçları vardır. Her erkeğin iki kere bakmasına neden olacak göğüslere sahip, kıvrımlı bir kadındır ve sade kıyafetleri bu özelliklerini ortaya çıkaracak şekilde kesilmiştir. Hepsinden iyisi, Zakoar'a bir selamlama gülümsemesi veriyor ve sonra gözlerinde heyecanla bana odaklanıyor. Ondan korkmuyor ya da ona bir ucubeymiş gibi davranmıyor ve bu yüzden ona anında tapıyorum.

Elini sıktım. "Merhaba Lucy. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Hadi gelin. İkinize kasabayı gezdireceğim ve sonra sizi çiftliğinize götüreceğim. Komşu olacağız!" Yanımda durmak için hareket etti, yanımdan vızıldayarak geçen motorlu bir sandığın yanından geçti. "Yine de o çiftliğin son kiracısının talihsiz bir sonla karşılaştığı konusunda sizi uyarmalıyım. Mülkiyet savaşı." Yüzünü buruşturuyor. "Kelcie çiftliğini çalmaya çalışan serserilerin saldırısına uğradı ve üçüncüsü ona ulaşmadan ikisini öldürdü." Lucy başını sallıyor. "Belalı bir orospuydu ve onu çok özleyeceğim."

"Serseriler mi?" Biraz telaşla sordum.

Zakoar benden daha da endişeli görünüyor. "Bana buranın güvenli olduğu söylenmişti."

Kendisine yalan söylendiği için ortalığı yakıp yıkmaya hazır gibi görünüyor. Koluna sakinleştirici bir el koyarak onu yatıştırdım. "Lucy sadece kasabada duymayalım diye kötü şeyleri bize bildiriyor, değil mi?"

Lucy başını sallıyor. "Aynen öyle. Arazinizin kasabaya bu kadar yakın olmasının nedeni de bu. Açık geldi.

Aksi takdirde taşrada çiçeklerden başka bir şeyiniz olmazdı." Sanırım çiçeklere aldırılmazdım.

Zakoar koruyucu kolunu omuzlarıma doluyor. "Bana bu saldırı hakkında daha fazla şey anlat.

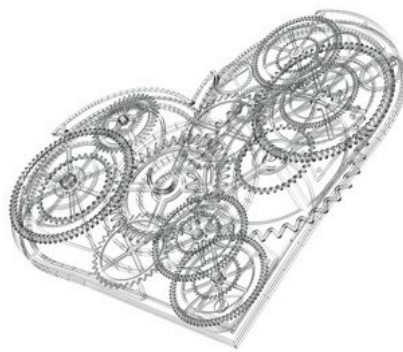
Tessa'yı buraya getirdim çünkü güvenli olması gerekiyordu." Sanki kendini kaybetmeye hazır mış gibi her kelimeyi gıcırdatarak söylüyor. "Bu kulağı hiç güvenli gelmiyor."

"Her insan mülteciye bir çiftlik teklif edildi, ancak bir süre için bazı yozlaşmış yetkililerimiz vardı." Lucy'nin tonu gerçekçi bir hal alıyor ve Zakoar'ın öfkesi karşısında sinmiyor. "Kızlar

topraklarına ulaşmak için öldürüldü ve yetkililer hiçbir şey yapmadı. Sonunda biri cesaretini toplayıp Lord va'Rin'e şikâyetle bulundu ve o da bazı torpillerle yeni yetkililer gönderdi. Hepsiyle tanıştım - yasalara saygılı mesakkah ve çok iyiler." Bir elini ağzının kenarına götürüyor. "Ve sevimli, eğer evlenmek istiyorsan."

Aman Tanrım. Lucy'nin "yardımcı" tavsiyesine gülsem mi ağlasam mı bilemiyorum, özellikle de Zakoar daha da sinirli görüldüğü için. "Koca yok," diyorum ona.

"Seni suçlamıyorum," diyor Lucy. "Çoğu erkek değerinden fazla sorun çıkarır. Gel hadi. Sana şehri gezdireyim."

T Lucy adındaki insan hiç susmaz. Hem de hiç.
Zengin kahverengi teni, büyük kalçaları ve uylukları ve yürürken sallanan göğsüyle büyüleyici bir kadın. Daha da büyüleyici olan şey ise hiç duraklamıyor gibi görünmesi.

Nefes almak için, bu Lucy. Bize kasabada eşlik ederken konuşuyor. Bizi insan üstüne insanla tanıştırıyor, bunların çoğu insan ve hepsi de gözlerinde bir parça endişe ile bana bakıyor. Lucy bizi liman yetkililerinin ofisine götürürken konuşuyor ve bizi eğitimden yeni çıkmış gibi görünen iki mesakkah erkeği olan yerleşim bekçileriyle tanıştırıyor. Sonra bizi dükkâna ve buradaki tek kantine götürüyor. Bizi köhne kızağına götürüyor, hala dedikodudan ve Praksiyalı bir erkekle evlenen yerel bir kadından bahsediyor. Hava kızağını (kötü bir şekilde) küçük yerleşimin dışına ve Liman'ı çevreleyen tarım arazilerine doğru sürerken konuşuyor.

Ve sonra Tessa'nın evi olacak yere geliyoruz.

Dehşetimi belli etmemeye çalışıyorum, çünkü Lucy'nin buranın iyi bir ev olduğunu düşündüğü açık. Burası küçük, belli ki seri üretim ve sıcaklığı ayarlamak için kubbeli. İçerisi karanlık ve sıkışık, birkaç penceresi ve küçük bir yatak odası var. Lucy yemek dağıtıcılarından ve sabah güneşinden bahsederken Tessa gülümsüyor ve eli benim elimde sıkıca duruyor.

"Eee?" Lucy parlak bakışlarını üzerimize çevirerek,

"Evet," diyor. Tessa bana bakıyor.

"Sabah güneşi," diye idare ediyorum. "Çok güzel. Bunu seveceksin,

Tessa." Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Seveceğim."

Lucy bizi ekin tarlalarına bakmaya götürürken o sessiz. Bize verilen arazi haritasıyla karşılaştırarak sınır çizgilerini işaret ediyor ve tarlalar şu anda aşırı büyümüş olsa da, botlar çalışmaya başladığında, her şeyin büyümesi zaman almayacak. Toprak iyi, konum birinci sınıf. Lucy'nin daha önce burada yaşayan ve öldürülen kadınla ilgili yorumlarını düşünüyorum ve Tessa'yı kendime biraz daha sıkı tutuyorum. Port'taki sorumlu erkekler yasalara uyan tipler gibi görünüyordu ama aynı zamanda kulaklarının arkası da ıslaktı. İkisi arasında tek bir yara izi ya da protez yok, bu da savaş görmedikleri anlamına geliyor. Tessa'nın güvende olmayacağından endişeleniyorum... ama onun istediği de bu. Bunu onun için nasıl mahvedebilirim?

Lucy bize ahıra kadar eşlik ettiğinde dehşetim daha da artıyor. Ahır bomboş ve her şey kullanılmadığı için bir kum tabakasıyla kaplı. Yine de ahır büyük, aynı anda birkaç düzine et hayvanı barındıracak kadar büyük ve şu anda her şey boş ve terk edilmiş olsa bile en azından tüp kuluçka makineleri ve bakım üniteleri var.

Tam önümde, sanki benden daha yaşlı gibi görünen tozlu bir hava kızağı var. "İşte aracınız," diye anons ediyor Lucy. Duvardaki bir panele dokunmak için hareket ediyor ve tavandan bir rafın üzerine dizilmiş birkaç ekin-botu ile bir depolama ünitesi iniyor. "İşte botlarınız. Evde İngilizce yazılmış bir kullanım kılavuzu var," diyor Lucy, yüzünde isteksiz bir gülümsemeye. "Şey, çoğunlukla İngilizce. Anlayacaksınız. Ve eğer takılırsan, her zaman etrafına sorabilirsin. Birileri her zaman yardım etmeye isteklidir."

"Çiftçilik hakkında hiçbir şey bilmiyorum," diye itiraf ediyor Tessa.

"Tatlım, hiçbirimiz bilmiyoruz." Lucy Tessa'ya sempatik bir bakış atar. "Bunu hep birlikte

çözüyoruz.

Buraya gel, sana kontrol panelini göstereyim."

Tessa'nın eli benimkinden kayıyor ve Lucy botları serbest bırakacak ve onları harekete geçirecek karmaşık kontrol panelini açıklarken iki kadını izliyorum. Robotların tamamen eskimiş ve paslanmış olduğunu bir bakışta anlayabiliyorum. Herhangi bir ürüne yardım edebilmeleri için önce bakıma alınmaları gerekecek ve eminim Tessa nereden başlayacağını bilemeyecek.

Tessa neşeyle Lucy'ye gülümseyerek, "Bunların hepsi harika," diyor. "Bize etrafı gezdirdiğiniz için çok teşekkür ederiz."

"Ah! Unutmadan." Lucy cebinden bir şey çıkarır ve Tessa'ya uzatır. "İneklerin."

Tessa yüzünde bir şaşkınlık ifadesiyle küçük şişeyi alıyor. "İneklerim mi?"

"Evet! Şey, burada onlara 'meat-stock' diyorlar ve boynuzları yok ve dört büyük gözleri var, ama evet. İnekleriniz." Lucy başını eğerek yerleşik kuluçka makinelerinden birini gösteriyor. "Bu size bir sürü oluşturmak için yeterli DNA. Bu kötü çocuğu makineye yerleştirdiğinizde klonlama sürecini nasıl başlatacağınız konusunda size yol gösterecektir."

"Klonlama süreci," diye tekrarlıyor Tessa, hâlâ şişeyi tutarken.

Lucy yüzünü buruşturarak, "Bana bunun herkese gerçek sığır göndermekten daha ucuz olduğu söylendi," diyor. "İdeal değil ama alıyorsunuz." Gülümsemesi yeniden parlıyor. "Hayatımızın hikâyesi, değil mi? Zorluklara göğüs germeye devam et."

Tessa şişeyi göğsünde sıkıca tutuyor. Yüz ifadesi sıkı bir kararlılığa dönüşüyor. "Evet. Yuvarlanmaya devam edeceğim."

Lucy ellerini önünde kavuşturur. "Başka sorunuz var mı?" Tessa sessizce başını sallayınca Lucy ona neşeyle bir kez daha vurur. "Sabah taze pişmiş ürünlerle geleceğim. Sinir enerjimi bu şekilde yönlendiriyorum, yemek yaparak." Geniş kalçasını tokatlıyor. "Belli ki bunu çok yapıyorum."

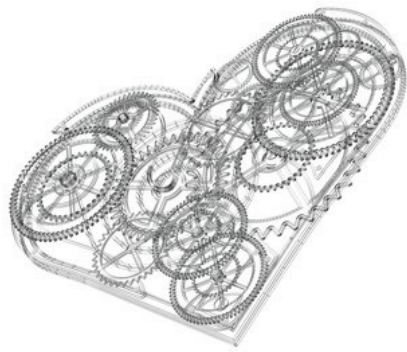
"Fırınlanmış ürünler kulağa kesinlikle hoş geliyor. Çok teşekkür ederim, Lucy. Çok nazıksın." Tessa duygusal görünüyor ama gülümsemeyi başarıyor. Lucy'ye sarılır, onu sıkıca kavrar ve vedalaşırlar; Lucy, Tessa "yerleştikten" sonra sabah tekrar geleceğine söz verir.

Tessa'nın bir süredir konuşma fırsatı bulduğu ilk insan olduğunu bildiğim için dişileri rahat bırakıyorum. Biraz konuşmak için ahırın önüne gidiyorlar ve onlar konuşurken ben de ekin botları üzerinde çalışabileceğime karar veriyorum. Serbest bırakma düğmesine bastım... ve çalışmadı. İç çekerek kontrol panelinin yüzünü kaldırdım ve işe koyuldum. Lord va'Rin bu insanlara verdikleri köhne ekipmanlardan utanmalı. Hiçbir düzgün çiftçi bu kalibrede bir robot kullanmaz. Sanırım birçoğunu ucuza almış ve nitelik yerine niceliğe önem vermiş. Buna şaşırmamalıyım. Nitelikten ziyade nicelik, mesakkah hükümetinin nasıl çalıştığını ve benim neden bu kadar canlı bir yeraltı işi yaptığımı açıklıyor. Paneli yeniden bağladıktan sonra botlar üzerinde çalışmaya başladım, her birini çıkarıp hasara baktım. Hepsi korkunç ama bazıları diğerlerinden daha kötü. Başımı sallıyorum ve işe koyuluyorum.

Tessa'nın ahıra hiç dönmediğini fark edene kadar belki bir saat geçti ve artık onun ve dişî Lucy'nin dışarıda konuştuklarını duyamıyorum. Üzerinde çalıştığım robotu yere bırakıp bir tanılama çalıştırması için programlıyorum, sonra ellerimi yağdan arındırıp ahırın dışını kontrol ediyorum. İnsan yok. Lucy'nin kızağı da gitmiş.

Tüylerim diken diken oluyor ve aklımdan bir dizi korkunç düşünce geçerken küçük, köhne eve doğru koşuyorum. Tessa'ya bir şey oldu. Lucy'nin bahsettiği serseriler geri dönmüş ve ikisini de çalmışlar. Ben bakmıyorken, biri Tessa'ma saldırdı ve-

İçeride, Tessa pencerenin yanında bir sandalyede oturuyor.

I rahatlamış bir şekilde yavaşça nefes veriyorum. Kalbim göğsümde gümür gümür atıyor ve hiç böyle bir adrenalini artışı hissetmemiştim. Kef me. Yumruğumu sıkıyorum. Ya bunu yapacaktım ya da yere uzanıp kendimi sakinleştirmeye çalışacaktım. "Nerede olduğunu bilmiyordum." Sözlerim niyetimden daha sert çıktı. "Düşündüm ki sana bir şey oldu."

"Ben iyiyim." Bana bakıyor, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme. "Ben her zaman iyiyim." Yine de iyi görünmüyor. Gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor. Dudakları hafifçe titriyor. Kaybolmuş gibi görünüyor.

"Çiftliğini seviyor musun?" diye soruyorum. O mutluyorsa, ben de mutlu olabilirim.

Tessa yumuşak bir sesle, "Olacağını düşündüğüm her şey var," diyor. Gözlerini pencereden dışarı dikeyyor. "Beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim."

Onun yumuşak teşekkür sözlerinden nefret ediyorum. Nefret ediyorum, çünkü onları duymak istemiyorum. Buradan nefret etmesini, onun için daha iyi, daha güvenli bir yer bulana kadar onu istasyona geri götürmemi istemesini istiyorum. Onunla birkaç ay daha birlikte olmak, birkaç gece daha yanımda uyanıp uykusunda bana ulaşmak istiyorum.

Bencil, açgözlü bir piç olduğum için onu yakalamak, omzuma almak ve Limana ve *Nebula Skimmer*'a geri dönmek istiyorum. Bu gezegeni ve onu buraya getireceğime dair yaptığım tüm anlaşmaları geride bırakmak. Onu ben getirdim. Sadece onu burada bırakacağımı hiç söylemedim. Teknik olarak, gerçek bu.

Ama bunu Tessa'ya yapamam. Onun mutluluğunu kendiminkinden daha çok istiyorum. Zayıf bir şekilde ahıra doğru işaret ediyorum.

"Robotlarınızın çok çalışmaya ihtiyacı var."

"Tamam." Sesi zayıf, sanki burada yapılması gereken işlerin çokluğundan bunalmış gibi. Yabancı bir gezegen şöyle dursun, ufak tefek bir insan dışısının böyle bir çiftliği tek başına idare etmesini kim nasıl bekler bilmiyorum ama Lucy yeterince mutlu görünüyordu.

Tereddüt ediyorum. İlk planım Tessa'yı bırakıp hemen oradan ayrılmaktı. Onun yanında olmak istemediğimden değil, her şey çabucak biterse daha az acı vereceğini umduğumdan. Ama durumun böyle olmayacağını görebiliyorum. Gitmeye hazır değilim. Botları üzerinde bu kadar çok çalışma yapması gerekiyorsa ve bu nasıl yapılacağını bildiğim bir işse olmaz. Başlamasına yardım edecek fazladan bir çift ele ihtiyacı varken olmaz.

Onu inceliyorum. Tessa duygularını saklamakta iyidir ama bir şeyler ters gidiyor gibi. Normalde mutlu olduğunu anlayabilirim. Sadece zevk yayıyor ve bu hareketlerinden ve kendini taşıma şeklinden belli oluyor. Şu anda, çekingen görünüyor, tavrı neredeyse yenilmiş gibi. Yapılması gereken her şeyden bunalmış olabilir ve kalbim onun için acıyor. Benim hayatta kalmayı başaran kızım. Ne kadar güçlü olduğunu unutuyor mu? Eğer öyleyse, ona hatırlatmalıyım. "Tüm bunları kısa sürede çözeceksin," diye ona güvence veriyorum. "Zeki ve çalışkansın."

Dudakları bir gülümseme oluşturuyor, ama yine de bunun benim yararına olduğu izlenimini ediniyorum. Hâlâ onu rahatsız eden bir şeyler var. Pencerenin kenarında otururken o kadar kaybolmuş ve yalnız görünüyor ki, onu böyle görmek beni fiziksel olarak incitiyor. Yanına gidiyorum ve bana bakmak için yüzünü eğdiğinde parmaklarımı yumuşak, pürüzsüz yanağında

gezdiriyorum. Diğer elime uzanıyor ve parmakları soğuk ve nemli.

"Bu gece kalmamı ister misiniz?" *Nebula Skimmer'in* mürettebatının beni limanda beklediğini bilmeme rağmen soruyorum. Bugün bütün günü veda etme düşüncesiyle içimde bir taşla geçirdikten sonra, sabah onu terk etmek çok daha zor olacak olsa da.

Yüzü buruşuyor ve elime yapışıyor. "Bu gece kalacak mısın?"

"Elbette." Yanağını okşuyorum, yüzünden süzülen gözyaşını siliyorum. "Ve yarın, eğer bana ihtiyacın olursa. Kendini ne kadar rahat hissedersen."

"Bu gece," diye kabul ediyor, sesi titriyor. "Yarın... belki sonsuza dek?" Kıpırdamadan duruyorum. Sonsuza dek mi?

Bunu gerçekten istiyor mu? Yoksa sadece yalnız kalmaktan mı korkuyor?

Ona cevap veremediğim gözyaşlarına boğuldu. Sessiz, soğukkanlı bir ağlama değil, tüm vücudunu titreten yüksek sesli, gürültülü gözyaşları. Elime yapıştı, yüzüne doğru tuttu.

"Tessa," diye inleyerek önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. "Ağlama, tatlım. Seni ağlarken görmekten hoşlanmıyorum." Ona sürekli dokunuyorum, onu tutup o aptal sandalyeden kollarıma çekmek istiyorum. Ona sıkıca sarılmak istiyorum ama bunu yaparsam bir daha asla bırakamayacağımdan endişeleniyorum. "Seni bu kadar üzen şey ne? Konuş benimle."

Ağlamaya devam ediyor, elimi yüzüne bastırırken omuzları titriyor. "Zakoar..."

"Hazırlanmana yardımcı olmak için bir hafta kalmamı istersen, elbette kalırım. Korkmana gerek yok. Yardıma ihtiyacın olursa seni bırakmam. Bunu yapmayacağımı biliyorsun."

"Bir hafta kalmanı istemiyorum," diye ağlıyor.

Kalbim göğsümde dondu. Bu kadar o zaman. Beni etrafında istemiyor. Başka bir nedenden dolayı ağlıyor--

"Sonsuza dek kalmanı istiyorum," diye feryat ediyor Tessa ve ardından yeni bir gözyaşına boğuluyor. Elim göğüslerine götürüp ona yapışıyor ve ıslak yüzünü koluma sürüyor. "Aramızdaki bu anlaşmanın geçici olması gerektiğini biliyorum ve çok üzgünüm. Bir köle istemediğini biliyorum--"

"Tessa." Sanki kalbim yeniden atmaya başlıyor. İçime bir sıcaklık doluyor. Gözyaşları benim için.

Bizim için. Şu anda galaksileri fethedebilirim. "Aşk--"

"Kölelikten nefret ediyorsun," diye devam ediyor, perişan bir halde. "Köle olmak istemiyorum ama gitmeni de istemiyorum. Yollarımızı ayırmamız gerektiğini biliyorum ama--"

"Tessa--"

"Ofisinde seninle birlikte olmayı seviyordum. Bütün gün senin etrafında olmayı sevdim. Sana yardım etmeyi, hatta yanımda seninle uyanmayı seviyorum. Üç Nebula İstasyonu'nu umursamıyorum bile çünkü senin yanında olabiliyorum. En çok seninle birlikteyken mutlu oluyorum ve istediğinin bu olmadığını biliyorum. Güçlü olmak için çok çabaladım ve burada olmaya alışacağımdan eminim. Sadece--"

"Tessa," diye tekrar deniyorum ve başını salladığında daha yüksek sesle

"Kadın." diyorum. Öfkeli bir şekilde başını kaldırıyor. "Adımı biliyorsun, göt herif."

"Dinliyorum. Şimdi devrelerimin üzerinde ağlamak yerine beni dinleyecek misin?"

Bana bakışı en azından daha az ağlamaklı. "Sana ne kadar mutsuz olduğumu ve seni sevdiğimi anlatmaya çalışıyorum!"

"Beni sevdiğin için mi mutsuzsun?"

"Hayır! Ben öyle demedim!" Telaşlı görünüyor, elimi bırakırken bile ıslak yüzünü siliyor.

"Perişan haldeyim." Dramatik bir etki yaratmak için duraklıyor. "Seni seviyorum. Bunu istemediğini biliyorum ve--"

Onu kollarından tutup ayağa kaldırıyorum. Ayağa kalktı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Tıpkı hayal ettiğim gibi onu hemen kaldırıyorum ve omzuma atıyorum.

"Zakoar!" Eliyle sırtıma vurarak kekeliyor. "Ne yapıyorsun?"

"Seni yatağa götüreceğim," diye cevap veriyorum, hava kadar hafif hissederek. "Böylece seni ne kadar sevdiğimi gösterebilirim." Titriyor ve ben bunun her zerresini hissediyorum. "Beni seviyor musun?"

"Ben de sana bunu söylemeye çalışıyordum, kadın, ama tek kelime etmeme izin vermedin. O yüzden şimdi sana göstermek zorundayım." Yatak odasına girdim ve küçük, köhne yatağa ters ters baktım. "Sanırım bu şeyi kıracağız."

Tessa tekrar omzuma vuruyor. "Biraz geri git. Beni sevdiğini tekrar söyler misin? Gerçekten seviyor musun?"

Eğildim ve onu yavaşça yatağa yatırdım. "Seni seviyorum," diye itiraf ediyorum gözlerinin içine bakarak. "Eminim benden çok daha iyisini yapabileceğini söyleyeceğim kısım burasıdır, ama ikimiz de bunu zaten biliyoruz. Bu konuyu şimdi açmayacağım, çünkü benim sana ihtiyacım olduğu kadar senin de bana ihtiyacın olmadığına karar vermeni istemiyorum. Şimdi olmaz." Ona bakıyorum, yumuşak tenini, kıvrımlarını, sanki gördüğü en güzel şey benmişim gibi bana bakışını ezberliyorum. "Seni seviyorum. Bu gezegende bulunmanın tek nedeni seni yanımda tutarak bencillik ettiğimi fark etmem ve senin mutlu olmanı istemem. Buraya gelmek istemediğini bilmiyordum."

"Başta öyleydim." Doğrulurken ve soyunurken, pantolonumu ve tuniğimi çıkarırken, kemerimi çözerken beni izliyor. Gözlerinde müstehcen bir şehvet var ve bunun sadece ve sadece benim için olduğunu fark etmek alçakgönüllülük. "Buranın gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu düşünmüştüm," diye itiraf ediyor. "Ama sonra seni tanıdım ve mutlu olmak için uzak bir gezegene gitmek zorunda olmadığımı anladım. Ben seninle mutluyum. Beni gülümsetiyorsun. Her gün uyanıp evreni selamladığım için beni mutlu ediyorsun."

"Yeşillik ve temiz hava istediğini sanıyordum?" Son giysilerimi de yere bırakıp dışarı çıkıyorum.

"Bunu ne zaman söyledim?"

"Bir keresinde kulak misafiri olmuştum. Ve sana o yeşilliği vermek istiyorum."

Dirseklerinin üzerinde yükseliyor. "O zaman bana lanet olası bir ev bitkisi al, seni inatçı adam!"

İlk kez benim dilimde küfrettiğini duyuyorum ve bu sese ve yüzündeki hoşnutsuz ifadeye gülüyorum. "Bunu bana bir hafta önce söyleyebilirdin," diyorum ona doğru eğilip elbisesinin yüksek yakasındaki otomatik fermuarı açarken.

"Benden bıktığını sanıyordum," diye itiraf ediyor Tessa, sesi titreyerek. Uzanıp bir elini kolumda gezdiriyor, sanki bana dokunmamaya dayanamıyormuş gibi. "Kölenle işinin bitmesini istediğini sanıyordum."

"Benden bu kadar," dedim ona. "Bir eşle geri dönmek istiyorum." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten ve gerçekten, eğer benim gibi birine sahipseniz."

Bir çığlık atıyor ve kollarını boynuma doluyor, beni kendine doğru çekiyor ve yüzümü öpücüklere boğuyor. "Seni çok seviyorum."

Yüzümü onunkine gömüp boynunu öpüyorum, sonra göğüslerine doğru bir yol yalamaya başlıyorum. "Yine de istasyonda dışarıdayken bana ait olduğunu gösteren bir şeyler giymen gerekecek." Yuvarlak göğüslerinden birini avuçluyorum, meme ucu şimdiden gergin ve sivri, dokunuşumu bekliyor. Geçen ay boyunca Tessa'nın pek çok noktasının zevk verdiğini öğrendim; elbette klitorisi de, kulakları, boğazı, dizlerinin arkası da... Ama ne zaman göğüslerini okşasam özel bir inleme sesi çıkarıyor ve ben bunu hemen şimdi duymak istiyorum. "Güvende olduğundan emin olabilmemin en iyi yolu bu."

"Alnıma seve seve dövme yaptırırım."

Kaşlarını çatarak ona bakıyorum. "Bunun gerekli olduğundan emin değilim."

Kıkırdıyor, gülümsemesi ıslıl ıslıl. "İnsan mizahı. Bu Dünya'da söylediğimiz bir şey."

Sözleri beni yine tereddüte düşürdü. Dünya. Onun evi. Bundan hiç bahsetmedi ama galakside benimle olmasa tamamen güvende olacağı tek yerin orası olduğunu biliyorum. "Seni oraya geri götüremem, yoksa götürürdüm. Götüreceğimi biliyorsun."

Tessa başını sallıyor, dokunuşuma karşı eğiliyor ve göğsünü elime doğru itiyor. "Oraya geri

dönmek istemiyorum. Seninle evde olmadığım sürece hiçbir yere gitmek istemiyorum."

Bunun üzerine zevkle hırlıyorum. Tessa'nın bunu söylediğini duymak, içimdeki vahşi ve sahiplenici

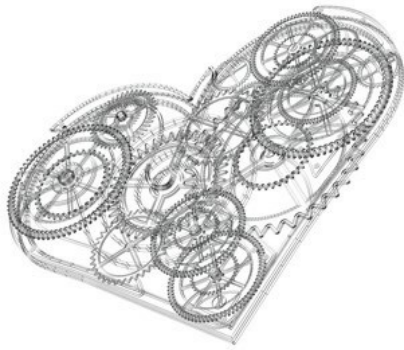
Ben.

Seni ne kadar sevdiğimi göstereceğim," diyorum ona, meme ucunu ağızıma alıp emerken bile. Altımda kıvrınarak o çok sevdiğim küçük, sevimli iniltisini çıkarıyor. Elleri yüzümü kavrayacak şekilde hareket ediyor ve ben dilimle göğsünün ucunu okşarken adımı soluyor. "Ama seni çok sevdiğim için, sana ne kadar değer verdiğimi göstermem çok uzun zaman alabilir."

"Ne kadar sürecek?" diye soruyor, gözleri mutlulukla parlıyor.

"En az yirmi yıl," diyorum ona. "Belki kırk. Böyle şeyleri bilmek zordur."

"Sanırım başlasak iyi olacak," diyor Tessa, elleri tenimde ve bedeni bedenimin altında. Bu dört gözle beklediğim bir görev. Hem de fazlasıyla.

I

Ellerim Zakoar'ın göğsünde, kalçam onunkinin arasında uyandım ve bir an için tekrar rüya gördüğümü düşündüm. Zakoar'la birlikte olmak tamamen kafamın içindeydi ve eğer uyanırsam, kantindeki o pencereye geri dönüp hayatımın bitmesini dileyecektim.

Fakat

Sonra gözlerini açıyor ve beni sırtüstü yatırıp öpmeye başlarken bile o sıcak, sahiplenici bakışıyla beni izliyor. Aletini bacaklarımın arasına sokarken bile ağzı uzun, lüks öpücüklerle benimkini alıyor ve bu rüyadan uyanmak yok.

Bu gerçekten benim hayatım ve o kadar mutluyum ki tekrar gözyaşlarına boğulmak istiyorum.

Ama ben istemiyorum. Gözyaşlarını geride bırakıyorum. Bunun yerine Zakoar'ı tutuyorum ve sert ve şiddetli bir şekilde sevişirken ve sonrasında battaniyeye sarılıp yatarken sıkıca sarılıyorum. Elini bacaklarımın arasına koyuyor, sanki amımı bırakmaya ve bir şekilde benim üzerimdeki iddiasını kaybetmeye isteksiz gibi. Beni kaşıkla kendine doğru çekiyor ve ağzını omzuma bastırıyor; dudaklarının soğuk metal ve sıcak ten karışımına bayılıyorum. "*Nebula Skimmer ile iletişime geçmeliyim,*" diyor sonunda. "İkimizin de geri döneceğini söyle. Tabii burada kalmayı tercih etmezsen?" Omzuma bir öpücük daha konduruyor. "Mutlu olabileceğin tek yer burasıysa, bir şans vereceğim. Sen bana ne yapmak istediğini söyle."

Kalbim ona karşı sevgiyle doluyor. Karar vermeme izin verdiği için ona tapıyorum ve etrafımı düşünüyorum. Çiftlik küçük ama Zakoar'ın parası olduğunu biliyorum. Sorun olsaydı daha büyük bir ev inşa edebilirdik. Ve yeşillik ve temiz hava gerçekten çok güzel. Ama sonra istasyonu ve Zakoar'ın orada nasıl saygı gördüğünü düşünüyorum. Tikosa'ya akıl hocalığını ve dükkânı düşünüyorum. Ve kendi başıma yetiştirmem gereken inek şişesini, devasa ekin tarlalarını ve tüm bu tarım gezegenindeki tek yerleşim yeri olan Liman adındaki küçücük, tek şeritli kasabayı düşünüyorum. "Çiftçi olmak için uygun olup olmadığımı bilmiyorum," diye itiraf ediyorum kollarına sokularak. "Ya da denemek istesem bile. İstasyonda olmak umurumda değil ve senin işin de orada."

"Temiz havayı ve yeşilliği özlemeyecek misiniz?"

"Eğer yaparsam, belki bir yerlerde tatil yapabiliriz? Bunu yapar mısın? Tatil mi?" Başımı çevirip omzumun üzerinden ona bakıyorum. "Yoksa bu sadece insanlara özgü bir şey mi?"

"Tatil diye bir şey var," diyor, gerçek gözünün kenarını kırıştırarak. "Ama ben hiç çıkmıyorum."

"Belki de başlamanın zamanı gelmiştir."

Kıkırdıyor. "Peki sen nereye gitmek istersin, ey otoriter?"

Sadece gözlerimi deviriyorum. İkimiz de patronluğumu sevdiğini biliyoruz. Dönüp oturuyorum, sonra onu sırt üstü itip bir bacağımı kalçalarına geçiriyorum, sonra da sikinin üzerine yerleşiyorum. Zakoar'ın ikinci bir rüzgâr alması asla uzun sürmez -bunun ırkının bir özelliği olduğunu düşünmeye başlıyorum, çünkü onunki gibi dayanıklılığı olan bir erkekle hiç tanışmadım- ve altımda sikinin sertleştiğini hissedebiliyorum. Kalçalarımı ona doğru sallıyorum, düşünürken vücudum sallanıyor. Bir yere gidebilsem, bir şey görebilsem... "Okyanusu olan bir yer olabilir mi? Sahilleri severim."

Zakoar'ın elleri kalçalarımın gidiyor. "Bunu yapabiliriz. İstedığın her şeyi yapabiliriz." Beni sikine ve mahmuzuna doğru bastırıyor, ben de sırtımı eğerek inliyorum.

"Ama önce," diyorum kalçalarımı kaldırıp onun uzunluğunu içimde kaydırırken. "Eve

gitmek istiyorum." Sanki bu düşünce onu kelimelerin ötesinde memnun ediyormuş gibi zevkle homurdanıyor. "Peki ev nerede?" "Seninle," diyorum ona, boyunu kılıfına sokarak. "Evimin senin yanında olduğunu biliyorsun."

Büyük, vahşi uzaylım, ben ona binmeye başladığımda adımı inliyor ve tam bu sırada Lucy bizi keşfediyor, uyanık olup olmadığımı görmek için pencereden içeri bakıyor.

Muhtemelen görmeyi beklediği şey bu değildi.

KISA BİR SÜRE SONRA, küçük evin mutfağındayız, yarı giyinik ve Lucy'nin taze pişmiş keklerini yerken, video-com görevlilerden birinin asık suratını oynatıyor. Rektor adında, neredeyse boyu kadar iri yarı bir adam olan mesakkah, masasının üzerindeki kayıtları karıştırıyor ve başını sallıyor. "Prosedürlerde, bir insanın bir hak talebinde bulunduktan sonra bundan vazgeçmesine dair hiçbir şey yok."

"Ama gidebilirim, değil mi?" diye sordum. "Kalmak zorunda değilim, değil mi?"

"Tabii ki hayır." Rektor kızgın görünüyor. "Burası bir hapishane değil. Burası bir sığınak. İnsan dışilerin kendilerini güvende hissettiklerinden emin olmak istiyoruz." Bir veri defteri alır ve üzerine dokunmaya başlar. "Araziniz başkasına tahsis edilebilir ya da yılın en az iki haftası ikamet ettiğiniz sürece sizde kalabilir."

"Peki ya çiftliği?" Lucy uzun, dalgalı siyah saçlarından bir tutamı döndürerek araya giriyor.

"O da herkes gibi Lord va'Rin'e ondalık ödemek zorunda. Burayı işletecek birini bulduğu sürece, devamsız bir sahip olmasında bir sorun görmüyorum."

Lucy öne eğildi ve bana alaycı bir şekilde fısıldadı. "Kârdan bir pay karşılığında bunu senin için yapabilirim." Zakoar'a bakıyorum, sonra tekrar Lucy'ye. "Bu... iyi mi? O zaman gitmekte özgür müyüz?"

"Özgürlükten bahsetmişken," diyor Rektor adlı uzaylı. "Önceki sahibinizin sizi azat edilmiş bir köle olarak ilan ettiği azat belgelerini görmem gerekecek. Eğer bunu alabilirsek, gitmene izin verme konusunda kendimi biraz daha rahat hissedeceğim. Tamamen değil ama biraz." Ve Zakoar'a şüpheli bir bakış fırlattı. "Zorlanmadığından emin olmak için insan dışinin bir fizyolojik tepki testinden geçmesine de ihtiyacım olacak."

"Fizyolojik tepki testi mi?" Kafam karışmış bir şekilde yankıladım. "O da ne?"

Zakoar tırnaklarını tükürmeye hazır gibi görünüyor. "Benimle gelmek istediğini söylediğinde yalan söyleyip söylemediğini görmek için."

Olamaz. Bu iş her an biraz daha karmaşıklaşıyor gibi. "Zakoar iyi bir adam. Elbette onunla gitmek istiyorum. Bu konuda yalan söylemem." Masanın altından elini uzatıyorum, biraz endişeliyim. Ya gergin olursam ve testi geçemezsem? Tüm bunları onu tekrar kaybetmek için yaşamak istemiyorum ve biraz panikliyorum.

"Siz ikiniz her zaman evlenebilirsiniz," diye teklif ediyor Lucy, ikinci kekini alıp kemirirken. "Bu işe yaramaz mı?"

"Evli misiniz?" Görevli -Rektor- tekrarlıyor. "Bir tür insan töreni mi?"

"Bu bir çiftleşme töreni," diye kekeliyorum, endişeyle. Zakoar elimi sıkıca tutuyor, sanki her şeyin yolunda gideceğine dair bu dünyadaki tüm güvene sahipmiş gibi, ama ben o kadar emin değilim. Hayatımdaki pek çok şey çok kolay boka sardı. "Birbirinize sadık ve aşık olacağınıza ve hayatınızın geri kalanında eş olacağınıza yemin ediyorsunuz. Tanıkların önünde sivil bir tören olacak."

"Ve öpüşüyorsunuz," diye ekliyor Lucy. "Çok romantik."

Rektor kulağını ovuşturuyor, rahatsız görünüyor. "Anlıyorum. Bir eşin kanun önünde ortak olarak ilan edilmesi kabul edilebilir. Bunu ne zaman gerçekleştirmek istersiniz?" Veri defterine

notlar almaya devam ediyor. "Normal işlerimi hallettikten sonra bu öğleden sonra iki saatlik bir zaman diliminde müsait olabilirim."

Ama kimse evlenmeyi kabul etmedi mi? Zakoar sessiz kaldı. Evliliğin karşılaştığım çoğu kültür için yabancı bir şey olmadığını biliyorum. Sadece birinin eşin olduğunu iddia ediyorsun ve bum, her şey tamam. Bu çok daha karmaşık olacak gibi görünüyor ve Zakoar'ın karşı çıkacağından endişeleniyorum. "Önce bunu konuşmamız gerek," diye başlıyorum.

"Bir saat içinde orada olacağız," diyor Zakoar. "Uçağa yetişmemiz gerekecek ve öğleden sonraya kadar bekleyemeyiz."

"Emin misin?" Elini sıkarak fısıldıyorum.

Bana küçük, neredeyse belli belirsiz bir baş sallama hareketi yapıyor.

Rektar video ekranından uzaklaşıyor ve görüş alanının dışındaki birine bir şeyler mırıldanıyor. İç geçiriyor, sonra başını sallıyor ve bir kez daha bize bakıyor. "Pekâlâ. Eğer bir saat içinde Limanda olabilirsiniz, insan töreninize katılacağız." Görüntü kayboluyor ve sonra sadece ben, Lucy ve Zakoar tekrar masanın etrafında oturuyoruz.

"Oh adamım." Görüşmeyi bitirdiğimizde Lucy'nin yüzünde hülyalı bir ifade beliriyor. "Bana mı öyle geliyor yoksa gerçekten çok mu tatlı? Üniformalı erkeklere bayılırım."

Rektar'ın yüzünün neye benzediğini bile hatırlayamasam da kibarca "Süper sevimli," diyorum. Büyük ve geniş... ve Zakoar kadar yakışıklı değil, yine de kesinlikle önyargılıyım.

Zakoar homurdanıyor ve masadan kalkıyor, elim hâlâ onun elinde. "Konuşmamız gerek," diyor ve sesi o kadar düz ki üzgün olduğunu anlıyorum. Kahretsin. Kahretsin, kahretsin. Evlenmek istemiyor. Kalbim parçalanıyor ama yüzüme parlak bir gülümseme yerleştirmek için kendimi zorluyorum ve onunla birlikte kısa bir süre önce mutlu olduğumuz arka yatak odasına gidiyorum. Dağılıyormuşum gibi hissediyorum.

Evlenmek istemiyor. Bu onun için çok fazla. Onun kölesi olmam sorun değil, ama evlilik değil. Şaşırmamalıyım, ama-

Yatak odasına girdiğim anda kapıyı arkamızdan kapatıyor ve beni kendine doğru çekerek gözlerimin içine bakıyor. "Kendini bu tuzağa düşmüş gibi hissetmeni istemiyorum."

Şaşkınlıkla ona göz kırpyorum. "Ben de tam sana bunu söyleyecektim."

Sanki dişlerini gıcırdatıyormuş gibi çenesi esniyor ve sonra bana dar gözlerle bakıyor. "Bu insan çiftleşme törenini yapmak istiyor musun? Benimle? Sonsuza kadar olsa bile mi?"

"Her şeyden çok," diye itiraf

ediyorum. Zakoar şaşırmış

görünüyor. "Gerçekten mi?"

Şimdi kafası karışan benim. "Neden benden şüphe ediyorsun?"

"Az önce yakışıklı olduğunu söyledin!" Eliyle diğer odayı işaret ediyor. "Eğer eşim olmak istemiyorsan, kendini benimle ömür boyu sürecek bir ilişkiye hapsolmuş hissetmeni de istemiyorum."

"İyi davranıyordum!" Ona tısladım. "Ne demem gerekiyor? Kürek gibi bir suratı olduğunu ve beni kızdırdığını mı?"

Göz kırpyor. İki kez.

Sonra, Zakoar kıkırdar.

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum, içimi bir rahatlama kaplıyor. "Kıskandın mı?"

"Tabii ki kıskanıyorum," diye homurdanıyor, elini başının yan tarafındaki pürüzsüz metalin üzerinde gezdiriyor. "Mükemmel ve güzelsin ve özgürlüğün karşılığında benimle çiftleşmeye zorlanıyorsun."

"İstiyorum," diyorum ona, inançsızlıkla başımı sallayarak. "İstemediğimi nasıl düşünürsün? Seninle evlenmek mutlak bir rüya olurdu."

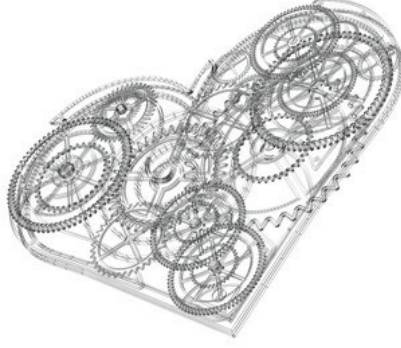
Gözlerinde bir parça kırılgnalık var. "Sen... kapana kısılmış hissetmez miydin? Farklı bir şekilde köleleştirilmiş?"

"Hayır ve hayır." Ona doğru ilerliyorum, ellerimi beline koyuyorum ve ona bakıyorum. "Seni seviyorum. Sonsuza dek seninle olmak istiyorum, burada ya da istasyonda olması umurumda değil, yeter ki uyanabileyim.

Her sabah seninle kalkıyor ve her gece seninle yatıyorum."

Zakoar inliyor ve sesi çok tatlı. Yüzümü kavlıyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "O zaman gidip o kürek suratlı aptalın önünde evlenelim."

EPİLOG

Aylar Sonra

Sevgili Tessa,

Mektup arkadaşı edinmek çok eğlenceli! Gönderdiğin her mesajı dört gözle bekliyorum. Sadece dünya dışı bilgilere sahip olduğun için değil, aynı zamanda durmadan et-stok tartışmak istemeyen biriyle konuşmayı sevdiğim için. Keşke e-posta gibi mesaj yazıp gönderebileceğimiz bir bilgisayarımız olsaydı, ama ana dili bilmediğim için kağıt ve kalem yeterli olacak! Sana her mektup gönderdiğimde bana deliymişim gibi bakıyorlar, ama umarım bu sana kanatlanıp ulaşmayı başarır.

Burada pek yeni bir şey yok. Hasat mevsimindeyiz, bu da botlarımın sıkı çalıştığı anlamına geliyor. Lütfen kocanıza benim için teşekkür edin! O ayarlayana kadar bu kadar kötü çalıştıklarını fark etmemiştim. Gönderdiği yeni çipi bile taktım -hem de kendi başıma! Onlar hasatla meşguller ve ben...şey, sıkıldım. Çiftçi olmanın sadece orada burada birkaç düğmeye basmaktan ibaret olacağını hiç düşünmemiştim. Sanırım tarlaya çapayla falan gitmek zorunda olmadığım için kendimi şanslı saymalıyım ama bazen keşke bir kızın yapabileceği daha fazla şey olsaydı diyorum.

Baharatları gönderdiğiniz için teşekkürler! Buraya gelmeleri neredeyse tam bir ay sürdü ama tatları çok güzel ve bazı tariflerimi büyük ölçüde geliştirdiler. Can sıkıntısından deli gibi yemek yapıyorum ve yetkilileri beslemek için şehre yiyecek götürüyorum. Rektor'un beni fark etmesini umuyorum ama yemin ederim ki göğsüm gömleğimden fırlayıp masasına düşse bile hayatta olduğumu anlamaz.

(Aslında bir dahaki sefere bunu denemem gerekebilir. Harika göğüslerim var.)

Ayrıca, çiftliğiniz hakkında sizi bilgilendirmek istedim. Et stoklarınız iyi büyüyor ve eğer sorun olmazsa sizin sürünüzü benimkiyle karıştırdım. Çiftliğinize etiketlendiler ve tüm gelir elbette size gidecek, ancak botlarımı iki yerine tek bir sürüyü izleyecek şekilde programlamak daha kolay. Tarlalarınız benimkilerden hemen sonra hasat edilecek ve ekstra ödemeyi dört gözle bekliyorum! Siz görevdeyken işleri denetlememe izin verdiğiniz için çok

teşekkür ederim.

Yakında ziyarete gelecek misin?
Sevgilerimle,
Lucy

Sevgili Lucy,

Merhaba! Mektubunuz buraya gayet iyi ulaştı. Yolculukları sırasında 3N'ye uğrayan çok sevimli bir çiftten geldi. İstasyonda çok yoğunluk -Zakoar büyük bir sevkiyat yaptı ve tüm hafta boyunca ofisine girip çıkan müşterilerimiz oldu. Tüm bu protezler uygun sahiplerine ulaştığında işlerin tekrar yavaşlayacağını ve sonra bir yolculuğa çıkacağımızı söylüyor. Dört gözle bekliyorum. Tatile ihtiyacı var! Adam gecede iki saat uykuyla çalışıyor.

(Abarttığımı ve dört saat uyuduğumu söylüyor.)

Çiftlikle ilgili gelişmeler için teşekkür ederim. Endişelenmiyorum! Emin ellerde olduğunu biliyorum. Onunla ilgilendiğin için minnettarım. Bir çiftçi olmak için uygun muyum bilmiyorum. Zakoar'ın kullandığı tıbbi teknolojiyi nasıl kullanacağımı öğreniyorum ve yavaş yavaş kendime Ana Dünya alfabesini öğretiyorum. Bu kesinlikle bir yolculuk olacak ama Zakoar okumama yardım ediyor ve çok sabırlı. Çok şanslıyım. Boynuma onun adını dövme olarak yaptırdığımı söylemiş miydin? Kulağa saçma geliyor ama istasyonda köle tasmaı takmaktan sıkıldım ve kimse benimle uğraşmasın diye boynuma onun adını dövme yaptırdım. Çok da işe yaradı. Kendimi çok özgür hissettim. Görebilmeniz için boynumdaki dövmenin çıktısını ekliyorum. Oldukça zevkli olduğunu düşünmüştüm.

Not - Tikosa'da güncelliğini yitirmiş fazladan bir çift veri pedi var, ama sanırım hala sizinkilerden daha günceller? Onları mektubumla birlikte göndereceğim ve umarım kullanabilirsiniz.

Tessa

Sevgili Tessa,

Ciyak ciyak bağıriyorum. Veri pedi mükemmel! Bir tanesini sakladım ve diğer taraftaki komşuma, Marie-Alice adında hoş bir Kanadalı bayana hediye ettim. Onunki geçen ay bozuldu, bu yüzden bana fazladan et ödeyecek. Heyecan verici!

Rektar konusunda bir gelişme yok. Fark etmesi umuduyla yaka dekolterimi çok düşük tutuyorum. Belki de keklerden yapılmış bir sütyen giymeliyim - adamın fark ettiği tek şey yemek ve suç gibi görünüyor. Belki de muffin sütyen giyerken banka soymalıyım!!!

(Şaka yapıyorum. Çoğunlukla.)

Boyun dövmeniz çok güzel! Aslında bana anlattığında kulağa korkunç geldiğini düşünmüştüm (üzgünüm), ama dövme çok zevkli ve ince ve aslında bir yaka takıyormuşsun gibi görünüyor. Tüm bu semboller onun adı mı? Gerçekten uzun bir isim! Ama sana özgürlük vermesine sevindim. Bu çok önemli. Umarım ikiniz de mutlusunuzdur! Burada olduğun süre boyunca seni kaşıkla yiyebilecekmiş gibi baktı ve itiraf ediyorum kıskandım. Rektar'ın bana öyle bakmasını istiyorum! Umarım evlilik hayatı size iyi davranıyordur.

Lütfen cevap yazın. Bana bir çeşit tarif gönderin! Dikiş dikmekten sıkıldım ve yoruldum.

Yapamıyorum.

Yakalarımı biraz daha aşağı indir yoksa memelerim yere düşecek. Risda III'e tekrar ne zaman ziyarete geleceğini söylemiştin? Hediye göndermeden hediye alamayacağım için, buradaki çiçekli bir bitkiden bir şişe tohum ekliyorum. Adı "noli" ve çok güzel, ama bana söylenene göre Praksiyalıları azdırıyormuş. Bunu yetiştirmeye karar verirsiniz belki de hiç Praksiyalı davet etmeyin.

Arkadaşın,
Lucy

Sevgili Lucy,

Çiçekler için teşekkür ederim! Yapay ışık altında yatak odamızda bir saksıda büyüyorlar. Sizi temin ederim, yatak odamda hiçbir zaman praxians olmayacak. :) Sadece Zakoar.

Veri pedlerine gelince, onları kullanabildiğinize sevindim. Botlarınızın performansını artıracak birkaç bakım çipini ve basılı talimatları ekte gönderiyorum. Zakoar, onlarla ilgili sorun yaşarsanız görüntülü arayabileceğinizi söyledi, ancak size kıyasla gece programında olduğumuz için zamana dikkat edin.

Evliliğe gelince... Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Her zaman istasyonu geride bırakmak ve bir daha asla görmemek istediğimi düşünürdüm, ama onunla birlikteyken nerede olduğumuz umurumda değil. Sadece onun varlığında olmayı seviyorum. Burada onunla olmak farklı. Onunla her şey farklı. Bazen bu kadar mutlu olduğum için korkuyorum, ama belki de bu sadece kantinde geçen cehennem yıllarından sonra evrenin bana verdiği dengedir. Tekrar el değiştirdi ve son duyduğuma göre yeni sahibi tüm kızları serbest bırakmış ve onlara maaş ödüyormuş, ki bu çok hoş. Oraya hiç gitmedim. Aslında oradan kaçınıyorum. Kötü anılarım olsun istemiyorum. Ve Zakoar o kadar korumacı ki, istesem bile yanımda olmadığı sürece içeri girmeme izin vereceğini sanmıyorum.

Evlilikten bahsetmişken, önümüzdeki ay Risda'ya uğramayacağız. Tatile gidiyoruz! Zakoar beni özel plajları olan bir gezegene götürüyor. Kimse bakmayacak ve istediğim kadar kumda ayak parmaklarımı oynatabileceğim söylendi. Kulağa rüya gibi geliyor. Bir dahaki sefere Risda'ya geleceğiz, söz veriyorum ve birbirimize karşı ne kadar mide bulandırıcı derecede tatlı olduğumuza gülebilirsiniz. Zakoar'ın asistanı Tikosa bizi her zaman Z'nin ofisinde öpüşürken (ya da daha kötüsü) yakalıyor ve beni her gördüğünde utanmaya başlıyor, zavallı adam!

Buna alışması gerekecek! Durmak gibi bir planım yok.

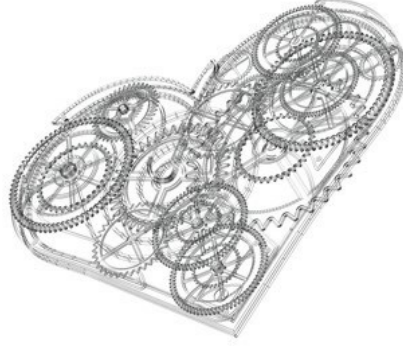
Rektar'ın bu kadar bilgisiz olmasına üzüldüm. Ben de düğününe davetiye alacağımı umuyordum. Belki de o yakalar yeterince düşük değildir. Git adamını bul, Lucy. Bunu yapabileceğini biliyorum! Seni seven bir erkeği hak ediyorsun ve seni orada fark etme zahmetine girerse bunu yapacağını biliyorum. Belki onu kazanmak için özel bir şeyler pişirirsin? Muhtemelen bunu zaten denemiştir. Kahretsin, ona gıda zehirlenmesi yaşat. O zaman seni hatırlar!

(Tamam, ona gıda zehirlenmesi yaşatmayın. Ben sadece fikirlerimi söylüyorum. Sadece herkesin benim harika Zakoar'ımla olduğum kadar mutlu olmasını istiyorum).

Mutluluk içindeki

arkadaşın, Tessa

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Bir karakter sorunu var. Temel olarak, onlara bir kitap vermeye karar vermeden bir karakter yaratamıyorum gibi görünüyor. Kırık Sırtlı Zakoar'ın ismi bana biraz Jerrok'tan esinlenerek geldi. Bir protez uzmanı elbette kendi işine çok düşkün olurdu ve bu yüzden tamamen metal ve protezlerle kaplı bir adam fikri mükemmel bir uyum gibi göründü. Ona kırık bir sırt verdim çünkü protez/siber yardım ihtiyacının en uç noktada olmasını istedim. Belki de geçmişte sırt ameliyatı geçirmiş biri olarak böyle şeyleri tamir edebilmeyi hayal ediyordumdur :)

Her neyse, ortaya çıktığı anda onun hikayesini yazmak istedim. Neyse ki, Facebook'taki tüm destekçileriniz beni cesaretlendirdi ve bu kitap hiç vakit kaybetmeden içimden döküldü.

Tessa benim için de eğlenceli bir kadın kahramandı. Pratik, vücudundan ve yaptıklarından utanmayan ve çabuk adapte olan biri. Yaşadıklarını göz önüne alırsak öyle olmak zorunda olduğunu düşünüyorum. Lucy'nin kitabın ilerleyen bölümlerinde söylediği gibi, her şeye göğüs geriyor ve evrenden fazla bir şey istemiyor. Kırılgan bir konumdaki bir kadın kahramanı, sadece sevgiye ihtiyacı olan 'çirkin' bir kahramanla eşleştirmek için yumuşak bir nokta var ve tabii ki yazması eğlenceli. Bu benim kedi nanem.

Lucy'den bahsetmişken... elbette onun da bir kitabı olacak. Onunki büyük olasılıkla başka bir novella olacak, ancak boktan bir duruma sokulan ve yine de neşeli ve olumlu olmayı başaran bir kahramanı ele almayı seviyorum. Sonunda kiminle olacağını tahmin edebilirsiniz. :)

Genel olarak, mavi ya da başka türlü uzaylılarımla oynarken hâlâ çok eğleniyorum. Planıma göre Kasım ayında Bridget ve A'tam Icehome'a geri dönecek, Aralık ayında ise büyük olasılıkla Lucy'nin novellası ve muhtemelen başka bir novella (Harlow ve Rukh'un balayı, belki?) yayınlanacak. Programımda birkaç şeyi değiştiriyorum ama şu anki plan bu.

Bu arada, yayınlar arasında biraz uzaylı sevgisine ihtiyacınız varsa, [Facebook](#)'a gidin. Bir sonraki günlük seriye yeni başladım ve adı CORSAIRS: ADIRON. Yumruk yumruğa kavgalara ve sümöklere meraklı ve ne olursa olsun eğlenmeye kararlı favori Corsair kardeşimizin başrolde olduğu bir serinin ilki. Facebook iyi davranmazsa, her zaman [web sitemden](#) de takip edebilirsiniz! 2020'de dünyayı biraz daha parlak hale getirmeye çalışıyorum, her seferinde bir bölüm. <3

Dayan biraz! Ekim ayındayız. Son düzlüğe girdik!

- Yakut

DAHA FAZLASINI ISTER MISINIZ?

Tüm kitaplarım Kindle Unlimited'ta, yani gönlünüzce ödünç alabilirsiniz! Kindle'inızı doldurmak için daha fazlasını arıyorsanız işte önerilerim!

Daha fazla Risdaverse veya benzer nitelikte hikayeler ister misiniz? Bunların hepsi tek başına!

[When She's Ready](#) (novella)

When [She's Married](#) (novella)

[When She Purrs](#) (tam uzunlukta roman)

[When She Belongs](#) (tam uzunlukta roman)

Ya da belki okumak için çok az zamanınız var ve tek başına duran tatlı ve güvenli bir şey mi istiyorsunuz?

[Uzaylı'nın Postacı Gelini Pretty Human](#)

Ya da belki de büyük, koruyucu uzaylı kahramanlar, bir sopayı sallayabileceğinizden daha fazla mahmuz ve buzlu maceralarla iyi bir alem havasındasınız?

[Buz Gezegeni Barbarları serisi](#)

İyi eğlenceler!

